EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 28.9.2017
C(2017) 6389 final

OBVESTILO KOMISIJE

z dne 28.9.2017

PRIROČNIK O IZDAJI IN IZVRŠITVI EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

KAZALO

Seznam kratic 6

PREDGOVOR 10

UVOD 11

1. Pregled evropskega naloga za prijetje 11

1.1. Uvodna pojasnila o evropskem nalogu za prijetje 11

1.2. Opredelitev in glavne značilnosti evropskega naloga za prijetje 11

1.3. Obrazec evropskega naloga za prijetje 13

DEL I: IZDAJA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE 14

2. Zahteve za izdajo evropskega naloga za prijetje 14

2.1. Področje uporabe evropskega naloga za prijetje 14

2.1.1. Izvedba kazenskega pregona 14

2.1.2. Izvršitev kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti 15

2.1.3. Zahteva po izvršljivi sodni odločbi 15

2.2. Seznam 32 kaznivih dejanj, ki so razlog za predajo brez preverjanja dvojne kaznivosti 16

2.3. Stranska kazniva dejanja 17

2.4. Sorazmernost 17

2.5. Drugi ukrepi, ki so na voljo v okviru pravnih instrumentov Unije s področja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah 18

2.5.1. Evropski preiskovalni nalog (EPN) 20

2.5.2. Premestitev zapornikov 20

2.5.3. Evropski nalog za nadzor 21

2.5.4. Prenos pogojnih odločb in alternativnih sankcij 22

2.5.5. Denarne kazni 22

2.5.6. Odstop kazenskega postopka 23

2.6. Pravilo specialnosti – možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj 23

3. Postopek izdaje evropskega naloga za prijetje 25

3.1. Drugi kazenski postopki, ki še potekajo, in evropski nalogi za prijetje glede iste osebe 25

3.1.1. V odreditveni državi članici 25

3.1.2. V drugi državi članici ... 25
3.2. Izpolnjevanje obrazca evropskega naloga za prijetje ... 26
3.2.1. Informacije, ki jih je treba vedno navesti ... 26
3.2.2. Koristne dodatne informacije odreditvenega pravosodnega organa ... 27
3.3. Pošiljanje evropskega naloga za prijetje ... 27
3.3.1. Kadar lokacija zahtevane osebe ni znana ... 27
3.3.2. Kadar je lokacija zahtevane osebe znana ... 28
3.3.3. Pošiljanje evropskega naloga za prijetje v države članice, ki ne SIS ... 29
3.4. Prevod evropskega naloga za prijetje ... 29
3.5. Po prijetju zahtevane osebe: sodelovanje in komunikacija s pristojnimi organi izvršitvene države članice ... 30
DEL II: IZVRŠITEV EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE ... 31
4. Postopek izvršitve evropskega naloga za prijetje ... 31
4.1. Roki za sprejetje odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje ... 31
4.2. Roki za predajo zahtevane osebe (po sprejetju odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje) ... 32
4.3. Prevod evropskega naloga za prijetje ... 32
4.4. Komunikacija med pristojnimi pravosodnimi organi držav članic *pred* odločitvijo o predaji ... 33
4.4.1. Kdaj je komunikacija potrebna ... 33
4.4.2. Kako komunicirati ... 34
4.5. Dolžnosti izvršitvenega pravosodnega organa obveščati odreditveni pravosodni organ *po* sprejetju odločitve o predaji ... 36
4.5.1. Informacije o odločitvi glede predaje ... 36
4.5.2. Informacije o času, preživetem v priporu ... 36
4.6. Zadrževanje zahtevane osebe v priporu v izvršitveni državi članici ... 37
5. Odločitev o predaji ... 38
5.1. Splošna obveznost izvršiti evropski nalog za prijetje ... 38
5.2. Seznam 32 kaznivih dejanj, ki so razlog za predajo brez preverjanja dvojne kaznivosti ... 38
5.3. Stranska kazniva dejanja ... 39
5.4. Razlogi za neizvršitev (zavrnitev) ... 39
5.4.1. Razlogi za obvezno neizvršitev ... 40

5.4.2. Razlogi za neobvezno neizvršitev 41
5.5. Sojenje v odsotnosti 43
5.6. Upoštevanje temeljnih pravic s strani izvršitvenega pravosodnega organa 45
5.7. Sorazmernost – vloga izvršitvene države članice 47
5.8. Jamstva, ki jih daje odreditvena država članica 47
5.8.1. Preizkus dosmrtne zaporne kazni ali dosmrtnega ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti 48
5.8.2. Vrnitev državljanov in prebivalcev 48
5.9. Preložitev ali začasna predaja 49
5.9.1. Resni humanitarni razlogi 49
5.9.2. Kazenski postopek ali izvrševanje zaporne kazni še poteka 49
5.9.3. Začasna predaja namesto preložitve 50
5.9.4. Preložitev izvršitve evropskega naloga za prijetje zaradi opredelitve dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z zahtevano osebo 50
5.10. Več evropskih nalogov za prijetje iste osebe 50
5.10.1. Odločanje o tem, kateri evropski nalog za prijetje izvršiti 50
5.10.2. „Vzporedni postopki“ 52
6. Vštevanje pripora, prebitega v izvršitveni državi članici 52
7. Naknadna predaja 52
7.1. Drugi državi članici 52
7.2. Tretji državi 54
8. Obveznosti glede tretjih držav 54
8.1. Sočasni evropski nalogi za prijetje in prošnje za izročitev iste osebe 54
8.1.1. Prošnje tretjih držav 54
8.1.2. Prošnje Mednarodnega kazenskega sodišča 55
8.2. Predhodna izročitev iz tretje države in pravilo specialnosti 55
9. Tranzit 56
9.1. Tranzit čez drugo državo članico 56
9.2. Državljani in prebivalci tranzitne države članice 57
9.3. Izročitev v državo članico iz tretje države 57
10. Neizvršeni evropski nalogi za prijetje 57
10.1. Zagotovitev, da oseba v isti državi članici ni znova prijeta 57

10.2. Obveščanje odreditvene države članice 57
10.3. Presoja odreditvenega pravosodnega organa, ali naj vztraja pri evropskem nalogu za prijetje 57
10.4. Preverjanje evropskih nalogov za prijetje, ki so že dolgo v SIS 58
11. Procesne pravice zahtevane osebe 58
11.1. Pravica do tolmačenja in prevajanja 59
11.2. Pravica do obveščenosti 59
11.3. Pravica do dostopa do odvetnika 60
11.4. Pravica do obvestitve tretje osebe o odvzemu prostosti 61
11.5. Pravica do komunikacije s tretjimi osebami 61
11.6. Pravica do komunikacije s konzularnimi organi 61
11.7. Posebne pravice otrok 61
11.8. Pravica do brezplačne pravne pomoči 61
PRILOGA I: Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje, neuradno prečiščeno besedilo ... 63
PRILOGA II: OBRAZEC EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE, vsebovan v Prilogi k Okvirnemu sklepu o evropskem nalogu za prijetje 85
PRILOGA III: SMERNICE O IZPOLNJEVANJU OBRAZCA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE 94
PRILOGA IV: JEZIKI, KI SO SPREJEMLJIVI ZA DRŽAVE ČLANICE OB PREJEMU EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE 111
PRILOGA V: SEZNAM SODB SODIŠČA EVROPSKE UNIJE (SODIŠČA EU) V ZVEZI Z OKVIRNIM SKLEPOM O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE ... 113
PRILOGA VI: SODBE SODIŠČA EU GLEDE NAČELA *NE BIS IN IDEM* 115
PRILOGA VII: STANDARDNI OBRAZEC ODLOČITVE O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE 120
PRILOGA VIII: SEZNAM DRŽAV ČLANIC, KATERIH PRAVNI SISTEMI LAHKO OMOGOČAJO PREDAJO ZARADI KAZNIVIH DEJANJ, ZA KATERA JE ZAGROŽENA NIŽJA KAZEN OD PRAGA, DOLOČENEGA V ČLENU 2(1) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE, KADAR SO TAKA KAZNIVA DEJANJA STRANSKA GLEDE NA GLAVNA KAZNIVA DEJANJA V EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE 123
PRILOGA IX: OKVIRNI VZOREC OBVESTILA O PRAVICAH OSEB, PRIJETIH NA PODLAGI EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE 124

SEZNAM KRATIC

CISA	Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma
CoE	Svet Evrope
EAW	Evropski nalog za prijetje
EPN	Evropski preiskovalni nalog
EJN	Evropska pravosodna mreža
ESO	Evropski nalog za nadzor
Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje	Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami
SIRENE	Zahteva za dopolnilne podatke pri vnosih držav članic
SIS	Schengenski informacijski sistem
PDEU	Pogodba o delovanju Evropske unije

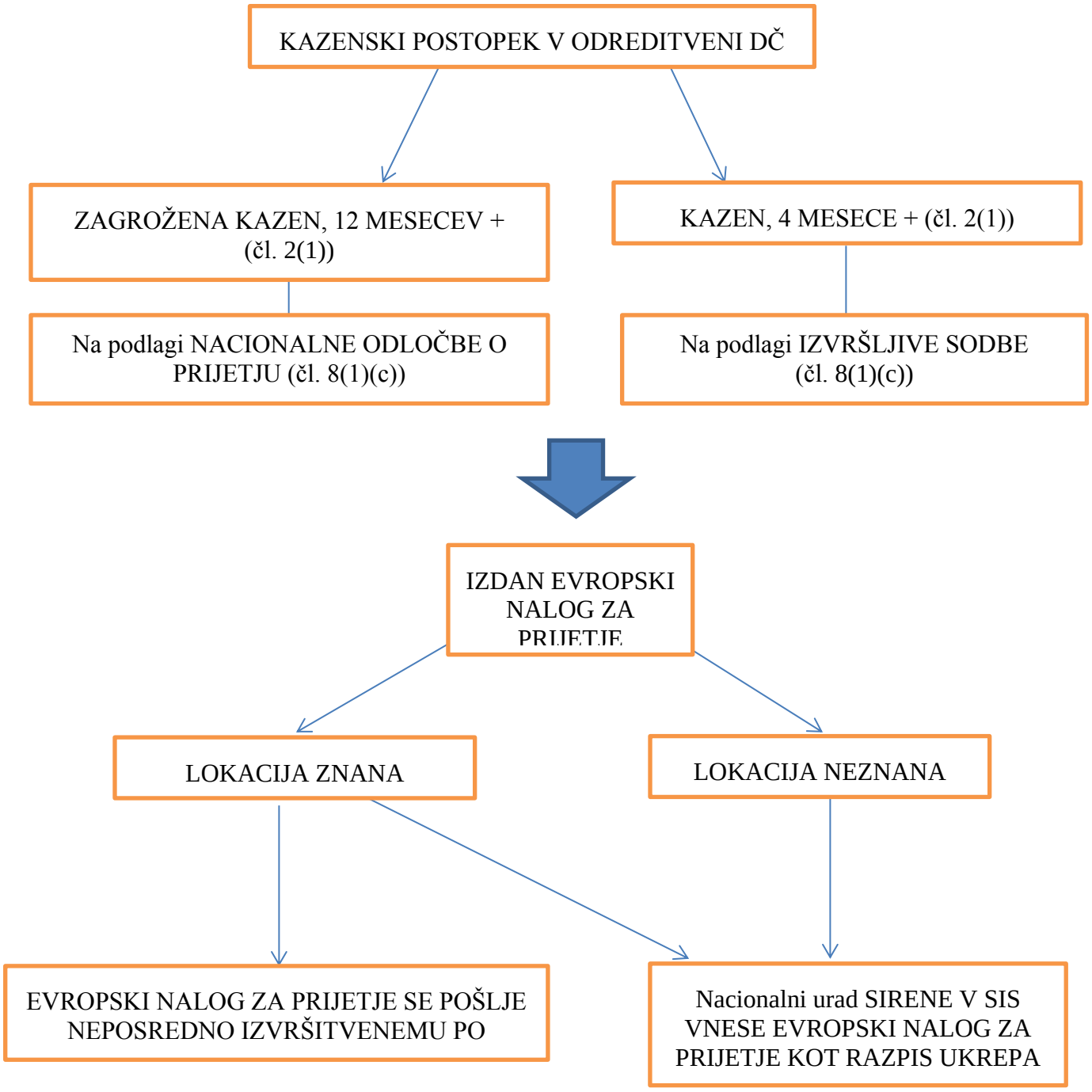
Izjava o omejitvi odgovornosti:

Ta priročnik ni pravno zavezujoč niti izčrpen. Ne posega v veljavno pravo Unije in njegov prihodnji razvoj. Prav tako ne posega v verodostojno razlago prava Unije, ki jo lahko da Sodišče Evropske unije.

IZDAJA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

Glavni koraki

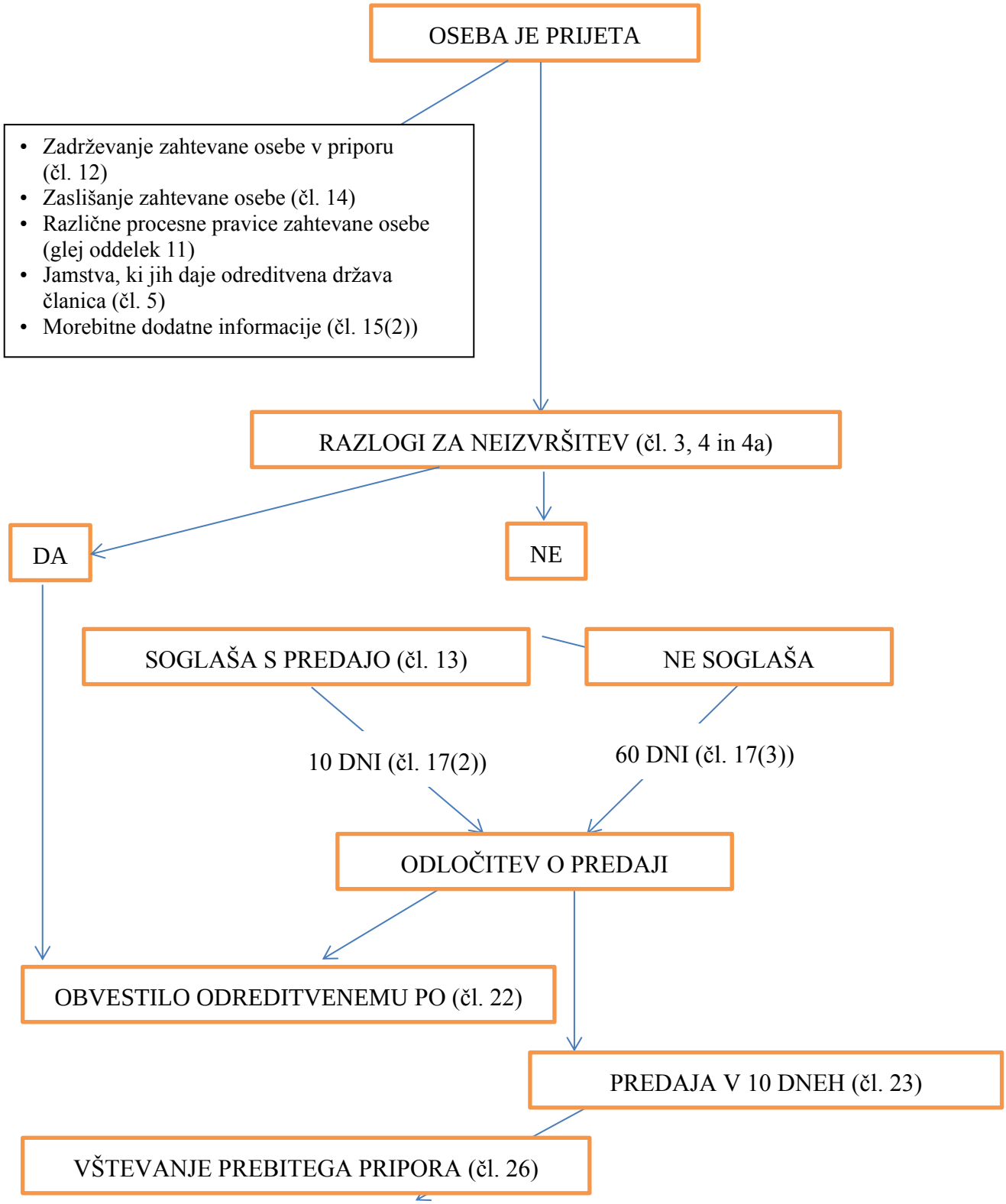
(PO: pravosodni organ)

IZVRŠITEV EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

Glavni koraki

(PO: pravosodni organ)

PREDGOVOR

Ta priročnik je revidirana različica evropskega priročnika o izdaji evropskega naloga za prijetje, ki ga je Svet izdal leta 2008[1] in revidiral leta 2010[2]. Komisija je po koncu petletnega prehodnega obdobja na podlagi Lizbonske pogodbe glede pravnih instrumentov tako imenovanega nekdanjega tretjega stebra[3], vključno z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami[4] (okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje), prevzela nalogo posodobitve in revidiranja priročnika.

V tem priročniku so upoštevane izkušnje, pridobljene v preteklih 13 letih uporabe evropskega naloga za prijetje v Uniji. Cilji te spremembe so bili posodobiti priročnik in ga narediti izčrpnejšega in bolj uporabniku prijaznega. Komisija se je pri pripravi te zadnje različice priročnika posvetovala z raznimi zainteresiranimi stranmi in strokovnjaki, vključno z Eurojustom, sekretariatom Evropske pravosodne mreže ter vladnimi strokovnjaki in pravosodnimi organi držav članic.

Priročnik je na spletnem naslovu https://e-justice.europa.eu na voljo v vseh uradnih jezikih Unije.

---

1 Dok. 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31.
2 Dok. 17195/1/10 REV 1 COPEN 275 EJN 72 EUROJUST 139.
3 Protokol (št. 36) o prehodni ureditvi.
4 UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

UVOD

1. PREGLED EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

1.1. Uvodna pojasnila o evropskem nalogu za prijetje

Svet je okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje sprejel 13. junija 2002, države članice pa so morale sprejeti potrebne ukrepe za uskladitev z njim do 31. decembra 2003. Od 1. januarja 2004 je novi režim predaje, z nekaj izjemami, nadomestil ureditev izročitve.. Glede predaje med državami članicami so bile nadomeščene ustrezne določbe naslednjih konvencij:

(a) Evropska konvencija o izročitvi z dne 13. decembra 1957 (ETS št. 024), njen dodatni protokol z dne 15. oktobra 1975 (ETS št. 086), njen drugi dodatni protokol z dne 17. marca 1978 (ETS št. 098) in Evropska konvencija o zatiranju terorizma z dne 27. januarja 1977 (ETS št. 090), kolikor se nanašajo na izročitev,

(b) Sporazum med dvanajstimi državami članicami Evropskih skupnosti o poenostavitvi in posodobitvi metod pošiljanja zahtev po izročitvi z dne 26. maja 1989,

(c) Konvencija z dne 10. marca 1995 o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije[5],

(d) Konvencija z dne 27. septembra 1996 o izročitvi oseb med državami članicami Evropske unije[6],

(e)poglavje 4 naslova III Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah[7].

1.2. Opredelitev in glavne značilnosti evropskega naloga za prijetje

Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, izvršljiva v Uniji, ki jo izda država članica in se izvrši v drugi državi članici na podlagi načela vzajemnega priznavanja.

Kot je Sodišče ugotovilo v sodbah v zadevi C-452/16 PPU, Poltorak[8], in zadevi C-477/16 PPU, Kovalkovas[9], iz člena 1(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje izhaja, da je evropski nalog za prijetje „sodna odločba“, ki jo mora izdati „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) navedenega sklepa. Sodišče je razsodilo, da izraz „pravosodni organ“ iz člena 6(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje ni omejen zgolj na sodnike ali sodišča katere od držav članic, ampak lahko širše zajema organe, ki sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti v zadevnem pravnem redu. Sodišče je menilo še, da pojma „pravosodni organ“ iz navedene določbe ni mogoče razlagati tako, da so lahko z njim zajete tudi službe policije ali organ izvršilne veje oblasti države članice, kot na primer ministrstvo, in da aktov, ki jih izdajo ti organi, ni mogoče šteti za „sodne odločbe“.

---

5 UL C 78, 30.3.1995, str. 2.
6 UL C 313, 23.10.1996, str. 12.
7 UL L 239, 22.9.2000, str. 19.
8 Sodba Sodišča z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:858.
9 Sodba Sodišča z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:861.

Evropski nalog za prijetje je nadomestil tradicionalni sistem izročitve s preprostejšim in hitrejšim mehanizmom predaje zahtevanih oseb zaradi izvedbe kazenskega pregona ali izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti. Nalog se lahko izda:

(a) za izvedbo kazenskega pregona v zvezi z dejanji, za katera je po notranjem pravu najvišja zagrožena zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj dvanajst mesecev (med preiskavo, obravnavo in sojenjem, dokler obsodba ni pravnomočna); ali

(b) za izvršitev kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj štirih mesecev.

Merila iz točk (a) in (b) se ne kumulirajo.

Da bi bile prošnje preprostejše in bi jih bilo lažje izpolniti, se zdaj izdajajo enotno z izpolnitvijo obrazca evropskega naloga za prijetje. Vedno pa se zahteva, da je nacionalna izvršljiva sodba, nacionalni nalog za prijetje ali podobna sodna odločba izdana pred evropskim nalogom za prijetje in ločeno od njega (glej oddelek 2.1.3).

Centralni organi, ki so imeli pomembno vlogo v postopku izročitve, so izključeni iz postopka odločanja v zvezi z evropskim nalogom za prijetje. Člen 7 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje pa določa, da lahko države članice imenujejo centralni organ, ki bo pravosodnim organom pomagal in jim nudil podporo, zlasti pri prejemanju in pošiljanju evropskih nalogov za prijetje.

V državah članicah, v katerih deluje schengenski informacijski sistem (SIS) (v trenutku izdaje tega priročnika v vseh državah članicah razen Cipra, Hrvaške in Irske), imajo nacionalni uradi SIRENE pomembno vlogo v postopku evropskega naloga za prijetje, ko je v SIS vnesen ustrezen razpis ukrepa. Pravila in postopki o sodelovanju držav članic glede razpisov ukrepov za prijetje na podlagi evropskih nalogov za prijetje so opredeljeni v členih od 24 do 31 Sklepa Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II)[10] in v točki 3 Priročnika SIRENE[11].

V okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje se odraža filozofija povezovanja v skupno pravosodno območje. Je prvi pravni instrument, ki zajema sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami na podlagi načela vzajemnega priznavanja. Odločba odreditvene države članice mora biti priznana brez dodatnih formalnosti in le na podlagi pravosodnih meril.

Predaja državljanov je načelo in splošno pravilo z redkimi izjemami. Te izjeme se nanašajo na izvrševanje kazni zapora v domači državi in veljajo enako za prebivalce. Iz prakse je razvidno, da je približno ena petina vseh predaj v Uniji predaja lastnih državljanov.

Razlogi za zavrnitev izvršitve so omejeni in izčrpno našteti v členih 3, 4 in 4a okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. Ni ugotavljanja dvojne kaznivosti kot podlage za

[10] (UL L 205, 7.8.2007, str. 63).

[11] Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/1209 z dne 12. julija 2016 o nadomestitvi Priloge k Izvedbenemu sklepu 2013/115/EU o Priročniku SIRENE in drugih izvedbenih ukrepih za drugo generacijo schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 203, 28.7.2016, str. 35).

neizvršitev in zavrnitev predaje v zvezi z 32 kategorijami kaznivih dejanj, naštetih v členu 2(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, kot jih opredeljuje odreditvena država članica, če je v tej državi najvišja zanje zagrožena zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj tri leta.

Če pristojni organ odreditvene države članice zadevnih kaznivih dejanj ne šteje za kazniva dejanja iz člena 2(2) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, se dvojna kaznivost lahko še vedno uporablja. Sodišče je v zadevi Grundza razsodilo[12], da mora pristojni organ države članice izvršiteljice pri presoji dvojne kaznivosti preveriti, ali bi se dejanski elementi kaznivega dejanja, če bi nastali na ozemlju države članice izvršiteljice, lahko šteli za kaznive (glej oddelek 5.2).

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje je od 28. marca 2011 spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ[13], s katerim je bil črtan člen 5(1) in vstavljen nov člen 4a o odločbah, izdanih v odsotnosti zadevne osebe (sojenje v odsotnosti).

1.3. Obrazec evropskega naloga za prijetje

Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki se izda v obliki, kot je določena v prilogi k okvirnemu sklepu o evropskem nalogu za prijetje. Obrazec je na voljo v vseh uradnih jezikih Unije. **Uporabiti se sme zgolj ta obrazec** in se ne sme spreminjati. Svet si je prizadeval pripraviti delovno orodje, ki ga lahko odreditveni pravosodni organi preprosto izpolnijo, izvršitveni pravosodni organi pa priznajo.

Eden izmed ciljev v zvezi s tem obrazcem je, da bi odpravili dolgotrajne in drage prevode ter olajšali dostopnost informacij. Ta obrazec je načeloma edina podlaga za prijetje in naknadno predajo zahtevane osebe, zato bi ga bilo treba izpolniti zelo natančno, da se tako preprečijo nepotrebne prošnje za dodatne informacije.

Obrazec je mogoče izpolniti neposredno na spletu z uporabo elektronskega orodja Compendium Evropske pravosodne mreže, ki je na voljo na njenem spletišču, ali kot obrazec v Wordu, pri čemer je mogoče dokument prenesti iz razdelka Judicial Library (Pravosodna knjižnica) na spletišču Evropske pravosodne mreže (https://www.ejn-crimjust.europa.eu).

Uporaba elektronskega orodja je tako preprosta kot izpolnjevanje obrazca v Wordu, ima pa več sodobnih, uporabnih in uporabniku prijaznih funkcij, na primer:

(a) možnost neposrednega uvoza podatkov o pristojnem pravosodnem izvršitvenem organu iz orodja Judicial Atlas (Pravosodni atlas) Evropske pravosodne mreže;

(b) pridobitev obrazca v jezikih, ki so sprejemljivi za izvršitveno državo članico;

(c) shranjevanje in pošiljanje po elektronski pošti.

---

12 Sodba Sodišča z dne 11. januarja 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, točka 38.

13 Okvirni sklep Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27.3.2009, str. 24).

DEL I: IZDAJA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

2. ZAHTEVE ZA IZDAJO EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

2.1. Področje uporabe evropskega naloga za prijetje

Pravosodni organ lahko izda evropski nalog za prijetje za dva namena (člen 1(1)):

(a) izvesti kazenski pregon ali

(b) izvršiti zaporno kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti.

Prvi se nanaša na kazenske postopke, kadar je za zahtevano osebo mogoč pregon. Drugi pa se nanaša na izvršljive zaporne kazni ali ukrepe za kazniva dejanja, ki vključujejo odvzem prostosti, kot jih izreče sodišče. Izdaja evropskega naloga za prijetje ni mogoča za vsa kazniva dejanja, temveč je omejena na dovolj huda kazniva dejanja, kot je podrobneje pojasnjeno v nadaljevanju.

V pravnih sistemih nekaterih držav članic se evropski nalog za prijetje za izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, lahko izda tudi, če odločba o kazni še ni pravnomočna in je glede nje še mogoča sodna presoja. V pravnih sistemih drugih držav članic pa je to vrsto evropskega naloga za prijetje mogoče izdati le, ko je odločba o zaporni kazni ali ukrepu, ki vključuje odvzem prostosti, pravnomočna. Priporoča se, da izvršitveni pravosodni organ zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje prizna kvalifikacijo odreditvenega organa, tudi če se v zvezi s tem ne sklada z njegovim pravnim sistemom.

V tem smislu je treba poudariti, da se odreditvenim pravosodnim organom priporoča, naj premislijo, ali je v posameznem primeru izdaja evropskega naloga za prijetje sorazmerna (glej oddelek 2.4) in ali bi bilo mogoče uporabiti katere koli manj prisilne ukrepe Unije za dosego ustreznega rezultata (glej oddelek 2.5).

2.1.1. Izvedba kazenskega pregona

Evropski nalog za prijetje se lahko izda zaradi izvedbe kazenskega pregona v zvezi z dejanji, za katera je po notranjem pravu najvišja zagrožena zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, **najmanj 12 mesecev** (člen 2(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

To se nanaša na najvišjo zagroženo kazen za kaznivo dejanje, kot je določena v nacionalnem pravu odreditvene države članice. V tem smislu najvišja zagrožena kazen po pravu izvršitvene države članice ni relevantna.

> Sklep Sodišča v zadevi C-463/15 PPU, *Openbaar Ministerie v A.*[14]
>
> „Člena 2(4) in 4, točka 1, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584 [...] je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da je predaja na podlagi evropskega naloga za prijetje v izvršitveni državi članici pogojena ne le s tem, da je ravnanje, za katero je bil izdan ta nalog za prijetje, v pravu te države članice opredeljeno kot kaznivo

[14] Sklep Sodišča z dne 25. septembra 2015, A., C-463/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:634.

dejanje, temveč tudi s tem, da je zanj v skladu z istim pravom najvišja zagrožena zaporna kazen najmanj dvanajst mesecev.“

Izvedba kazenskega pregona zajema tudi predhodni postopek kazenskega postopka. Namen evropskega naloga za prijetje ni premestitev oseb le zaradi zaslišanja kot osumljencev. Za tak namen bi lahko premislili o uporabi drugih ukrepov, na primer evropskega preiskovalnega naloga (EPN). V oddelku 2.5 so na kratko predstavljeni drugi ukrepi pravosodnega sodelovanja.

2.1.2. Izvršitev kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti

Evropski nalog za prijetje se lahko izda za namene izvršitve kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, ki traja **najmanj štiri mesece** (člen 2(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Kadar je preostal le še kratek čas prestajanja kazni, se pristojnim pravosodnim organom priporoča, naj premislijo, ali je izdaja evropskega naloga za prijetje **sorazmeren** ukrep (glej oddelka 2.4 in 2.5).

Notranja pravila o predčasnem ali pogojnem odpustu, pogojni obsodbi ali druga podobna pravila, katerih posledica je dejansko krajši odvzem prostosti in ki se morda uporabljajo po predaji odreditveni državi članici, niso relevantna pri opredelitvi najkrajšega obdobja štirih mesecev.

Med dolžino dejanske in morebitne kazni ni povezave. To pomeni, da če je bila oseba že obsojena na skupno zaporno kazen zaradi več kaznivih dejanj štiri mesece ali več, se evropski nalog za prijetje lahko izda ne glede na najvišjo zagroženo kazen za vsako posamezno kaznivo dejanje.

Kadar je znano, da oseba prebiva v drugi državi članici, se pristojnim organom odreditvene države članice priporoča, naj namesto izdaje evropskega naloga za prijetje premislijo o možnosti prenosa izvršljive kazni v državo članico prebivališča zadevne osebe, ob upoštevanju družbenih vezi te osebe, možnosti, ki jih ima za boljšo rehabilitacijo v navedeni državi članici, in drugih zahtev v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji[15] (glej oddelek 2.5.2).

2.1.3. Zahteva po izvršljivi sodni odločbi

Odreditveni pravosodni organi morajo vedno zagotoviti, da obstaja izvršljiva nacionalna sodna odločba, preden izdajo evropski nalog za prijetje. Narava te odločbe je odvisna od namena evropskega naloga za prijetje. Kadar se evropski nalog za prijetje izda zaradi pregona, morajo pristojni pravosodni organi odreditvene države predhodno izdati nacionalni nalog za prijetje ali katero koli drugo izvršljivo sodno odločbo z enakim učinkom (člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). V sodbi v zadevi C-241/15, Bob-Dogi[16] je Sodišče potrdilo, da je ta nacionalni nalog za prijetje (ali druga sodna odločba) ločen od evropskega naloga za prijetje. Kadar se evropski nalog za prijetje izda za namene izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, mora biti v ta namen izdana izvršljiva nacionalna sodba.

---

15 UL L 327, 5.12.2008, str. 27.

16 Sodba Sodišča z dne 1. junija 2016, Bob-Dogi, C-241/15, ECLI:EU:C:2016:385.

Kot je Sodišče pojasnilo v navedeni zadevi, sistem evropskega naloga za prijetje vključuje varstvo procesnih in temeljnih pravic na dveh ravneh, ki mora biti zagotovljeno zahtevani osebi – sodno varstvo na prvi ravni, na kateri je sprejeta nacionalna sodna odločba, kot je nacionalni nalog za prijetje, in varstvo, ki je zagotovljeno na drugi ravni, na kateri se izda evropski nalog za prijetje. Takega varstva na dveh ravneh ne bi bilo, če nacionalni pravosodni organ pred izdajo evropskega naloga za prijetje ne bi izdal nacionalne sodne odločbe, na kateri bi temeljil evropski nalog za prijetje.

Sodba Sodišča v zadevi C-241/15, Bob-Dogi

„Člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa 2002/584 [...] je treba razlagati tako, da mora izvršitveni pravosodni organ, če v evropskem nalogu za prijetje, ki temelji na obstoju ‚naloga za prijetje' v smislu te določbe, ni naveden obstoj nacionalnega naloga za prijetje, zavrniti njegovo izvršitev, če ta organ glede na informacije, poslane v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen, in glede na vse druge informacije, ki jih ima na voljo, ugotovi, da evropski nalog za prijetje ni veljaven, ker je bil izdan, ne da bi bil dejansko izdan nacionalni nalog za prijetje, ločen od evropskega naloga za prijetje."

Sodišče je pojem „sodne odločbe" (ki je ločen od pojma evropskega naloga za prijetje) dodatno pojasnilo v zadevi C-453/16 PPU, Özçelik[17], v kateri je ugotovilo, da pojem „sodna odločba" zajema tudi nacionalni nalog za prijetje, ki ga izda policija in potrdi državno tožilstvo in na katerem temelji evropski nalog za prijetje.

Sodba Sodišča v zadeviC-453/16 PPU, Özçelik

„Člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ [...] je treba razlagati tako, da odločba, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero državno tožilstvo potrdi nacionalni nalog za prijetje, ki ga je za namene kazenskega pregona predhodno izdala policija, pomeni ‚sodno odločbo' v smislu tega člena."

Obstoj nacionalne sodne odločbe ali naloga za prijetje mora biti naveden na obrazcu evropskega naloga za prijetje ob izdaji evropskega naloga za prijetje (glej člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in oddelek 3.2 tega priročnika). Odločbe ali naloga ni treba priložiti evropskemu nalogu za prijetje.

2.2. Seznam 32 kaznivih dejanj, ki so razlog za predajo brez preverjanja dvojne kaznivosti

Pred izdajo evropskega naloga za prijetje bi moral pristojni pravosodni organ opredeliti, ali eno oziroma več kaznivih dejanj spada v eno od 32 kategorij, za katere se preverjanje dvojne kaznivosti ne uporablja. Seznam je v členu 2(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in na obrazcu evropskega naloga za prijetje, kjer je treba odkljukati kazniva dejanja, ki spadajo na seznam.

Odločilno je pravo odreditvene države članice. To je Sodišče potrdilo v zadevi C-303/05, Advocaten voor de Wereld[18], v kateri je menilo, da člen 2(2) Okvirnega sklepa o

[17] Sodba Sodišča z dne 10. novembra 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:860.

[18] Sodba Sodišča z dne 3. maja 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, točke 48–61.

evropskem nalogu za prijetje ni v neskladju z načelom zakonitosti v kazenskem pravu in ne krši načela enakosti in prepovedi diskriminacije.

Izvršitveni pravosodni organ lahko dvojno kaznivost preverja le glede kaznivih dejanj, ki niso navedena med 32 kaznivimi dejanji na seznamu (glej oddelek 5.2).

2.3. Stranska kazniva dejanja

Evropska konvencija o izročitvi iz leta 1957 vsebuje določbo o stranskih kaznivih dejanjih:

> „Člen 2 – Kazniva dejanja, za katera je predpisana izročitev
>
> 1. Izročitev se odobri za dejanja, ki se v skladu z zakoni pogodbenice prosilke in zaprošene pogodbenice kaznujejo z odvzemom prostosti ali v skladu s pripornim nalogom za najdaljše obdobje vsaj enega leta ali s strožjo kaznijo. Če je prišlo do obsodbe in zaporne kazni ali izdaje naloga za pripor na ozemlju pogodbenice prosilke, je morala biti kazen izrečena za vsaj štiri mesece.
>
> 2. Če prošnja za izročitev vključuje več ločenih kaznivih dejanj, katerih vsako se kaznuje po zakonih pogodbenice prosilke in zaprošene pogodbenice z odvzemom prostosti ali s pripornim nalogom, od katerih nekateri ne izpolnjujejo pogoja glede višine kazni, ki se lahko izreče, ima zaprošena pogodbenica tudi pravico, da odobri izročitev za taka kazniva dejanja.“

V okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje ni podobne določbe. Okvirni sklep ne ureja predaje za kazniva dejanja, za katera je zagrožena nižja kazen od praga, določenega v členu 2(1), če so taka dejanja stranska glede na glavno kaznivo dejanje, ki prag dosega. Nekatere države članice so se odločile, da bodo v praksi tako predajo dovoljevale, druge pa ne.

V Prilogi VIII je seznam držav članic, katerih pravni sistemi omogočajo možnost predaje za stranska kazniva dejanja.

Odreditveni pravosodni organ lahko taka stranska kazniva dejanja vključi v obrazec evropskega naloga za prijetje, da bi pridobil soglasje izvršitvene države članice za pregon teh kaznivih dejanj. Vedno pa mora biti evropski nalog za prijetje izdan za vsaj eno kaznivo dejanje, ki dosega prag iz člena 2(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Če izvršitvena država članica predaje za stranska kazniva dejanja ne dovoli, lahko pravilo specialnosti (člen 27 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje) odreditveni državi članici onemogoči pregon teh kaznivih dejanj (glej oddelek 2.6 tega priročnika).

2.4. Sorazmernost

Evropski nalog za prijetje bi moral biti vedno sorazmeren s ciljem izdaje naloga. Tudi kadar okoliščine primera spadajo na področje uporabe člena 2(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, se odreditvenim pravosodnim organom priporoča, da v

vsakem posameznem primeru premislijo, ali je izdaja evropskega naloga za prijetje upravičena.

Zaradi resnih posledic, ki jih ima izvršitev evropskega naloga za prijetje na svobodo in omejitev svobode gibanja zahtevane osebe, bi morali odreditveni pravosodni organi pri ugotavljanju upravičenosti izdaje naloga preučiti številne dejavnike.

Upoštevati bi bilo treba zlasti naslednje dejavnike:

(a) težo kaznivega dejanja (na primer škodo ali nevarnost, ki je bila z njim povzročena);

(b) kazen, ki bo verjetno izrečena osebi, če bo ta spoznana za krivo očitanega kaznivega dejanja (na primer, ali bo to zaporna kazen);

(c) verjetnost pripora osebe v odreditveni državi članici po predaji; in

(d) interese žrtev kaznivega dejanja.

Odreditveni pravosodni organi bi morali poleg tega premisliti tudi, ali bi bilo mogoče namesto izdaje evropskega naloga za prijetje uporabiti druge ukrepe pravosodnega sodelovanja. Med pravnimi instrumenti Unije o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah so tudi drugi ukrepi, ki so v mnogih okoliščinah učinkoviti, vendar manj prisilni (glej oddelek 2.5).

Na splošno lahko preverjanje sorazmernosti pred izdajo evropskega naloga za prijetje okrepi medsebojno zaupanje med pristojnimi organi držav članic, s čimer pomembno prispeva k učinkovitem delovanju evropskega naloga za prijetje v vsej Uniji.

2.5. Drugi ukrepi, ki so na voljo v okviru pravnih instrumentov Unije s področja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah

Odreditvenim pravosodnim organom se priporoča, da pred sprejetjem odločitve o izdaji evropskega naloga za prijetje ustrezno premislijo o drugih možnih ukrepih.

Evropski nalog za prijetje dopolnjuje več ukrepov v okviru pravnih instrumentov Unije s področja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki temeljijo na načelu vzajemnega priznavanja. V nekaterih primerih so ti ukrepi lahko primernejši od evropskega naloga za prijetje. Taki ukrepi so zlasti:

(a) evropski preiskovalni nalog,

(b) premestitev zapornikov,

(c) prenos izvršitve pogojnih odločb in alternativnih sankcij,

(d) evropski nalog za nadzor in

(e) izvršitev denarnih sankcij.

Področje uporabe teh ukrepov je na kratko pojasnjeno v oddelkih od 2.5.1 do 2.5.5. Pristojni organi lahko poleg tega upoštevajo tudi možnost uporabe drugih mednarodnih ukrepov, kot so tisti na podlagi Konvencije Sveta Evrope o odstopu postopkov v

kazenskih zadevah z dne 15. maja 1972 (ETS št. 073), kot je na kratko pojasnjeno v oddelku 2.5.6.

Več informacij o praktični uporabi pravnih instrumentov EU na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah je na voljo na spletišču Evropske pravosodne mreže: *www.ejn-crimjust.europa.eu*.

Razdelek Judicial Library (Pravosodna knjižnica) na navedenem spletišču vsebuje izčrpne in praktične informacije o vsakem pravnem instrumentu, vključno z besedili, kot so bila objavljena v Uradnem listu Evropske unije, akti o spremembah, statusom izvajanja, obrazci v Wordu, obvestili, izjavami, poročili, priročniki in drugimi praktičnimi informacijami. Za lažji dostop do pravnih instrumentov Unije na področju pravosodnega sodelovanja in do njihovega statusa izvajanja v državah članicah je na domači strani spletišča Evropske pravosodne mreže na voljo več ločenih vstopnih točk (bližnjic).

V predhodnem postopku kazenskega postopka je mogoče uporabiti predvsem naslednje ukrepe:

(a) izdaja evropskega preiskovalnega naloga (EPN) za zaslišanje osumljenca po videopovezavi v drugi državi članici;

(b) izdaja evropskega preiskovalnega naloga (EPN) za zaslišanje osumljenca v drugi državi članici, zaslišanje pa opravijo pristojni organi navedene države članice;

(c) izdaja evropskega naloga za nadzor za izvršitev nadzornega ukrepa brez odvzema prostosti osumljenca, ukrep pa izvrši država članica prebivališča osumljenca v predhodnem postopku;

(d) razpis ukrepa v SIS, da se ugotovi kraj prebivanja ali stalno prebivališče osumljenca (člen 34 sklepa SIS II). Ti razpisi ukrepov se razlikujejo od razpisov ukrepov za prijetje, ki so opisani v nadaljevanju v točki 3.3.1 tega priročnika. Takoj ko je odreditveni pravosodni organ obveščen o kraju prebivanja ali stalnem prebivališču, mora izvesti potrebne nadaljnje ukrepe (kot je poziv osumljencu, da se zglasi pri ustreznem organu, ki je pristojen za kazenski postopek) in izbrisati razpis ukrepa iz SIS v skladu s točko 6.5 Priročnika SIRENE;

(e) poziv osumljencu, ki je v izvršitveni državi članici, da se zglasi pri organu, ki je pristojen za kazenski postopek v odreditveni državi članici; in

(f) povabilo k prostovoljni udeležbi v kazenskem postopku.

Po kazenskem postopku, ko je bila kazen že izrečena, pa je mogoče uporabiti predvsem naslednja ukrepa:

(a) prenos zaporne kazni v državo članico prebivališča obsojenca, da se izvrši v navedeni državi članici;

(b) prenos alternativne sankcije (na primer delo v splošno korist) ali pogojne odločbe v državo članico prebivališča obsojenca, da se izvrši v navedeni državi članici.

2.5.1. Evropski preiskovalni nalog (EPN)

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah[19]

Evropski preiskovalni nalog se lahko uporabi za pridobitev dokazov od druge države članice. Zajema vse preiskovalne ukrepe, razen vzpostavitve skupnih preiskovalnih skupin. Cilj je državam članicam omogočiti, da lahko drugo državo članico zaprosijo za izvedbo preiskovalnih ukrepov na podlagi vzajemnega priznavanja. Evropski preiskovalni nalogi glede preiskovalnih ukrepov, ki ne obstajajo ali niso na voljo v državi izvršiteljici, se lahko vseeno izvršijo z uporabo alternativnih preiskovalnih ukrepov.

Evropski preiskovalni nalog nadomešča Konvencijo o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije iz leta 2000[20] in prejšnji nabor pravnih določb na tem področju. Cilj združitve sedanjih ukrepov v enem novem instrumentu je pospešiti pravosodno sodelovanje na področju preiskav in ga narediti učinkovitejšega. Evropski preiskovalni nalog je mogoče uporabiti v kazenskih postopkih in v postopkih, ki jih izvajajo upravni organi s sodno potrditvijo, kadar ima zadeva kazensko razsežnost. Države članice morajo sprejeti odločitev priznanju ali izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga v 30 dneh, preiskovalne ukrepe pa izvesti v 90 dneh po sprejetju take odločitve.

V nekaterih primerih je evropski preiskovalni nalog mogoče izdati za zaslišanje osumljenca po videopovezavi, da se sprejme odločitev, ali se izda evropski nalog za prijetje zaradi njegovega pregona.

> *Primer 1:* Pierre se je nedavno preselil iz države članice A v državo članico B. Obstajajo dokazi, ki kažejo na to, da je bil udeležen pri hudem kaznivem dejanju v državi članici A. Organi države članice A pa ga morajo najprej zaslišati, preden se lahko odločijo, ali bodo začeli pregon zoper njega. Pravosodni organ države članice A lahko izda evropski preiskovalni nalog za zaslišanje Pierra po videopovezavi v državi članici B.
>
> *Primer 2:* Na podlagi dejanskega stanja primera 1 bi lahko pravosodni organ države članice A izdal evropski preiskovalni nalog, v katerem bi pristojne organe države članice B zaprosil za zaslišanje Pierra in predložitev pisnega prepisa zaslišanja.

2.5.2. Premestitev zapornikov

Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni

---

19 UL L 130, 1.5.2014, str. 1.

20 Konvencija, ki jo je Svet pripravil v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije (UL C 197, 12.7.2000, str. 3).

ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji

Okvirni sklep 2008/909/PNZ zagotavlja sistem vrnitve obsojenih zapornikov v državo članico njihovega državljanstva, običajnega prebivališča ali drugo državo članico, s katero so tesno povezani. Okvirni sklep 2008/909/PNZ se uporablja tudi, kadar je obsojena oseba že v navedeni državi članici. Soglasje obsojene osebe za premestitev ni več temeljni pogoj v vseh primerih. Glede držav članic Unije je ta okvirni sklep nadomestil Konvencijo Sveta Evrope o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983 (ETS št. 112) in njen Dodatni protokol z dne 18. decembra 1997 (ETS št. 167).

V nekaterih primerih se lahko namesto izdaje evropskega naloga za prijetje za predajo osebe na prestajanje kazni v državo članico, kjer je bila kazen izrečena, uporabi Okvirni sklep 2008/909/PNZ, da se kazen izvrši na kraju, kjer obsojenec prebiva in ima morda več možnosti za rehabilitacijo.

Členi 25 Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ vsebuje tudi posebno določbo glede izvrševanja zapornih kazni v državi članici izvršiteljici v primerih iz členov 4(6) in 5(3) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (glej oddelka 5.4.2 in 5.8.2 tega priročnika). Kadar se uporabita člena 4(6) oziroma 5(3) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, je treba uporabiti tudi Okvirni sklep 2008/909/PNZ glede prenosa kazni v državo članico, kjer se izvrši.

Primer 1:

Jerzy je državljan države članice B, kjer ima tudi običajno prebivališče. Med obiskom v državi članici A stori kaznivo dejanje. V državi članici A je obsojen na dve leti zapora.

Organi države članice A lahko brez Jerzyjevega soglasja prenesejo izvršitev kazni v državo članico B, če se s tem izboljšajo njegove možnosti za rehabilitacijo in če so izpolnjeni drugi pogoji iz Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ.

Primer 2:

Gustav je državljan države članice B, živi pa v državi članici A, kjer ima stalno zaposlitev in kjer živi tudi njegova družina. V državi članici B je obsojen za davčno kaznivo dejanje in izrečena mu je zaporna kazen. Namesto izdaje evropskega naloga za prijetje za izvršitev kazni lahko organi v državi članici B prenesejo izvršitev zaporne kazni v državo članico A.

2.5.3. Evropski nalog za nadzor

Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativi začasnemu priporu[21]

Ta okvirni sklep omogoča prenos nadzornih ukrepov brez odvzema prostosti od države članice, kjer je oseba, ki nima prebivališča v taki državi, osumljena storitve kaznivega

[21] UL L 294, 11.11.2009, str. 20.

dejanja, v državo članico, kjer ima zadevna oseba prebivališče. To osumljeni osebi omogoča, da se nadzorni ukrep nad njo izvaja v njenem običajnem okolju do sojenja v drugi državi članici. Evropski nalog za nadzor (ENN) je mogoče uporabiti glede vseh nadzornih ukrepov brez odvzema prostosti v predhodnem postopku, na primer prepoved potovanja in obveznost rednega javljanja.

Odločitev o izdaji naloga za prenos nadzora sprejme država članica, ki vodi postopek. Vrste nadzornih ukrepov, ki so zajeti, so določene v Okvirnem sklepu 2009/829/PNZ, nekatere pa tudi v poznejših izjavah posameznih držav članic (navedene na spletišču Evropske pravosodne mreže). Za prenos nadzornega ukrepa se zahteva soglasje osebe, nad katero se ukrep izvaja.

> *Primer:* Sonja živi in dela v državi članici B. Trenutno je v državi članici A, kjer proti njej poteka preiskava zaradi goljufije. Pravosodni organ v državi članici A ve, kje Sonja prebiva v državi članici B, in meni, da je malo verjetno, da se sojenja ne bi udeležila. Pravosodni organ v državi članici A lahko namesto pripora pred sojenjem v državi članici A izda odločbo, na podlagi katere se mora Sonja redno javljati policiji v državi članici B. Da bi Sonji omogočil vrnitev in bivanje v državi članici B, dokler se sojenje ne začne v državi članici A, lahko pristojni organ s Sonjino privolitvijo izda evropski nalog za nadzor, s katerim prosi za priznanje in izvršitev obveznosti javljanja v državi članici B.

2.5.4. Prenos pogojnih odločb in alternativnih sankcij

Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami[22]

Okvirni sklep 2008/947/PNZ uvaja uporabo načela vzajemnega priznavanja alternativ odvzemu prostosti in ukrepov, ki lajšajo predčasni odpust. Nanaša se na obdobje po kazenskem postopku.

Določa, da se pogojna odločba ali druga alternativna sankcija lahko izvrši v državi članici, ki ni tista, v kateri je bila oseba obsojena, če zadevna oseba v to privoli.

> *Primer:* Anna je državljanka države članice A in je na počitnicah v državi članici B. V državi članici B je obsojena za kaznivo dejanje in namesto zaporne kazni ji je izrečeno opravljanje dela v splošno korist. Lahko se vrne v državo članico A, kjer morajo organi države članice A priznati odločbo o delu v splošno korist in nadzorovati Annino opravljanje tega dela.

2.5.5. Denarne kazni

Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni[23]

Z Okvirnim sklepom 2005/214/PNZ se načelo vzajemnega priznavanja uporablja glede denarnih kazni, ki jih izrečejo pravosodni ali upravni organi. Cilj je olajšati izvršitev takih kazni v državi članici, ki ni tista, v kateri je bila kazen izrečena. Pravosodnim ali

---

22 UL L 337, 16.12.2008, str. 102.

23 UL L 76, 22.3.2005, str. 16.

upravnim organom omogoča prenos denarne kazni neposredno organu v drugi državi članici ter priznanje in izvršitev take kazni brez kakršnih koli dodatnih formalnosti.

Na področje uporabe Okvirnega sklepa 2005/214/JHA spadajo vsa kazniva dejanja (člen 1(a)(i) in (ii)) ter „kršitve pravnih predpisov“, če je mogoča pritožba na „sodišče, ki je pristojno za kazenske zadeve“ (Sodišče je ta pojem omenjalo zlasti v sodbi v zadevi C-60/12, Baláž[24], točki 39 in 40).

Postopek se uporablja v čezmejnih primerih, kadar je denarna kazen izrečena v eni državi članici, njena izvršitev pa se pričakuje v drugi državi članici, kjer storilec prebiva ali ima premoženje ali dohodke.

V sistemih nekaterih držav članic se lahko neplačana denarna kazen pretvori v zaporno kazen. V takem primeru se lahko izda evropski nalog za prijetje za izvršitev zaporne kazni. Kadar je mogoče, se priporoča, da se Okvirni sklep 2005/214/PNZ uporabi kot ena od metod za izvršitev plačila, preden se denarna kazen pretvori v zaporno, da se tako prepreči potreba po izdaji evropskega naloga za prijetje.

2.5.6. Odstop kazenskega postopka

V ustreznih primerih bi bilo treba premisliti o odstopu kazenskega postopka v državo članico, kjer osumljenec prebiva. Pravna podlaga odstopa je Konvencija iz leta 1972 o odstopu postopkov v kazenskih zadevah. V državah članicah, ki te konvencije niso ratificirale, lahko odstop temelji na navadni pristojnosti države članice prejemnice, da začne kazensko preiskavo. V takem primeru zaprosilo običajno temelji na členu 21 Konvencije Sveta Evrope o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959 (ETS št. 030).

2.6. Pravilo specialnosti – možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj

Na splošno se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana. To je pravilo specialnosti, določeno v členu 27 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Pravilo specialnosti ima več izjem. Na podlagi okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje ima država članica možnost dati uradno izjavo, da se v svojih odnosih z drugimi državami članicami, ki so dale enako izjavo, odpoveduje pravilu specialnosti, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ v svoji odločbi o predaji navede drugače (glej člen 27(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Po podatkih, ki jih ima Komisija na voljo, so tako izjavo dale le Estonija, Avstrija in Romunija.

Poleg tega so v členu 27(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje navedeni drugi primeri, ko pravilo specialnosti ne velja:

„(a) kadar oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;

[24] Sodba Sodišča z dne 14. novembra 2013, Baláž, C-60/12, ECLI:EU:C:2013:733.

(b) storjeno dejanje ni kaznivo s kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti;

(c) kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti;

(d) kadar bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ni vezan z odvzemom prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, četudi bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti;

(e) kadar se oseba, če je to primerno, hkrati s soglasjem o svoji predaji odpove pravilu specialnosti v skladu s členom 13;

(f) kadar se oseba po predaji izrecno odpove upravičenosti do pravila specialnosti v zvezi s posameznimi dejanji, ki so bila storjena pred predajo. Odpovedna izjava se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi odreditvene države članice in se zapiše v skladu z domačo zakonodajo te države. Odpoved se poda na način, ki kaže, da jo je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.“

V drugih primerih je treba izvorno izvršitveno državo članico zaprositi za soglasje za pregon ali izvršitev v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji (člen 27(3)(g) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Soglasje je treba dati, kadar se tudi za dejanje, za katero se prosi soglasje, uporabljajo določbe o predaji iz okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, razen če obstajajo razlogi za obvezno ali neobvezno neizvršitev.

Kjer je primerno, lahko izvršitveni pravosodni organ svoje soglasje veže na enega od pogojev glede dosmrtne zaporne kazni ali vrnitve državljanov in prebivalcev, kot je določeno v členu 5 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (glej oddelek 5.8 tega priročnika). V teh primerih mora odreditvena država članica dati ustrezna jamstva (člen 27(4) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Postopek odpovedi pravilu specialnosti s soglasjem izvršitvenega pravosodnega organa

Prošnja za soglasje mora biti dana po enakem postopku in mora vsebovati enake informacije kot običajni evropski nalog za prijetje. Pristojni pravosodni organ pošlje prošnjo za soglasje neposredno izvršitvenemu pravosodnemu organu, ki je osebo predal. Informacije, zajete v prošnji, kot je določeno v členu 8(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, morajo biti prevedene na podlagi enakih pravil kot evropski nalog za prijetje. Izvršitveni pravosodni organ mora odločitev sprejeti najpozneje v 30 dneh po prejemu prošnje (člen 27(4) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Sodišče je v sodbi v zadevi C-388/08 PPU, Leymann in Pustovarov[25], odločalo o tem, kako ugotoviti, ali je zadevno dejanje „dejanje, ki se razlikuje“ od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, v smislu člena 27(2) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, zaradi česar je treba postopek izvesti s soglasjem iz člena 27(3)(g) in člena 27(4) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. Sodišče je razsodilo:

[25] Sodba Sodišča z dne 1. decembra 2008, Leymann in Pustovarov, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.

„preizkusiti [je treba], ali so elementi kaznivega dejanja glede na njegov zakonski opis v odreditveni državi članici tisti, zaradi katerih je bila oseba predana, in ali so podatki iz evropskega naloga za prijetje dovolj skladni s tistimi, ki so navedeni v naknadnem procesnem dokumentu. Spremembe okoliščin časa in kraja so dopustne, če izhajajo iz podatkov, zbranih med postopkom v odreditveni državi članici, v zvezi z ravnanji, opisanimi v nalogu za prijetje, če se zaradi njih ne spremeni vrsta kaznivega dejanja ter če nimajo za posledico nobenega razloga za obvezno neizvršitev na podlagi členov 3 in 4 okvirnega sklepa.“

3. POSTOPEK IZDAJE EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

3.1. Drugi kazenski postopki, ki še potekajo, in evropski nalogi za prijetje glede iste osebe

3.1.1. V odreditveni državi članici

Pristojnemu pravosodnemu organu se priporoča, da pred izdajo evropskega naloga za prijetje preveri, ali so se v odreditveni državi članici začeli drugi kazenski postopki ali so bili izdani drugi evropski nalogi za prijetje glede zahtevane osebe.

Če zoper zahtevano osebo v odreditveni državi članici potekajo drugi kazenski postopki ali če so ji bile izrečene izvršljive zaporne kazni, se pred izdajo evropskega naloga za prijetje priporoča posvetovanje in, kadar je mogoče, usklajevanje z drugimi nacionalnimi organi. Pomembno je zagotoviti, da evropski nalog za prijetje zajema vsa kazniva dejanja, za katera bo zahtevana oseba obravnavana ali za katera je bila obsojena v odreditveni državi članici. To se priporoča zlasti zaradi pravila specialnosti, ki lahko prepreči pregon ali obsodbo za kazniva dejanja, ki se razlikujejo od tistih, za katera je izvršitvena država članica osebo predala (glej oddelek 2.6). Čeprav je mogoče zahtevano osebo ali izvršitveno državo članico prositi za soglasje za pregon ali izvršitev kazni za ta kazniva dejanja tudi po predaji (glej člen 27(3)(f) in (g) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje), se je v praksi izkazalo, da je pridobitev takega soglasja zamudna ali težavna.

Če je mogoče, bi morala biti vsa kazniva dejanja zajeta v enem evropskem nalogu za prijetje, saj to omogoča hitrejše in učinkovitejše postopke v izvršitveni državi članici. Če je bil za isto osebo že izdan predhodni evropski nalog za prijetje, se ta lahko, kadar je le mogoče, nadomesti z novim evropskim nalogom za prijetje, ki zajema kazniva dejanja iz predhodnega evropskega naloga za prijetje in nova kazniva dejanja. Če je za osebo že razpisan ukrep za prijetje, bi ga bilo treba posodobiti, da zajema tudi nov evropski nalog za prijetje. Na razpis ukrepa za prijetje je mogoče vnesti več kot en evropski nalog za prijetje (glej točko 3.1 Priročnika SIRENE).

3.1.2. V drugi državi članici

Če je mogoče sklepati, da v drugi državi članici ali drugih državah članicah zoper zahtevano osebo potekajo drugi kazenski postopki ali so izrečene izvršljive zaporne kazni, se pred izdajo evropskega naloga za prijetje priporoča vzpostavitev stika z organi druge države članice ali drugih držav članic. V teh primerih bi organi različnih držav članic lahko proučili možnost uskladitve, katera država članica naj izda (prvi) evropski

nalog za prijetje, in možnost odstopa kazenskega postopka v eno ali vsaj manj držav članic.

Pristojni organi bi morali v SIS preveriti, ali je druga država članica za isto osebo že razpisala ukrep za prijetje. Več držav članic lahko vnese razpis ukrepa za prijetje iste osebe. V primeru prijetja urad SIRENE izvršitvene države članice hkrati obvesti vsako zadevno državo članico (glej točko 3.2 Priročnika SIRENE).

Pristojni organi se lahko obrnejo tudi na Eurojust ali kontaktne točke Evropske pravosodne mreže ali oboje, ali pa neposredno na pristojni organ druge države članice[26].

Poudariti je treba, da kadar izvršitvena država članica prejme več evropskih nalogov za prijetje zahtevane osebe, se mora odločiti, kateri državi bo zahtevano osebo predala najprej (glej oddelek 5.10). Pred izdajo več evropskih nalogov za prijetje bi bilo torej učinkoviteje doseči dogovor med odreditvenimi pravosodnimi organi o tem, kateri državi članici naj bo zahtevana oseba najprej predana. Čeprav izvršitveni pravosodni organ ni vezan na dogovore glede sočasnih evropskih nalogov za prijetje, ki jih sklenejo odreditveni pravosodni organi, bi jih moral vsaj upoštevati.

Zato se priporoča tudi izpolnitev polja (f) na obrazcu evropskega naloga za prijetje (Druge okoliščine, pomembne za zadevo) glede teh dogovorov, da so izvršitveni pravosodni organi o njih takoj obveščeni.

3.2. Izpolnjevanje obrazca evropskega naloga za prijetje

Podrobne smernice o izpolnjevanju obrazca evropskega naloga za prijetje so navedene v Prilogi III.

3.2.1. Informacije, ki jih je treba vedno navesti

Izvršitveni pravosodni organ bi moral vedno imeti na voljo vsaj potrebne informacije, ki mu omogočajo sprejetje odločitve o predaji (glej člen 15(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Izvršitvenemu pravosodnemu organu mora biti zlasti omogočeno potrditi istovetnost osebe in oceniti, ali obstajajo razlogi za neizvršitev. Odreditveni pravosodni organ bi moral zato posebno pozornost nameniti opisu kaznivega dejanja (kaznivih dejanj) na obrazcu evropskega naloga za prijetje.

Natančne informacije, ki se predložijo, so odvisne od okoliščin vsakega primera. Pomembno pa se je zavedati, da izvršitveni pravosodni organ morda ne ve veliko ali ne ve ničesar o primeru, na podlagi katerega je izdan nalog za prijetje, ali o pravnem sistemu odreditvene države članice. Zelo pomembno je torej, da odreditveni pravosodni organi zagotovijo jasnost, pravilnost in izčrpnost informacij v evropskem nalogu za prijetje. Pravilno izpolnjenemu obrazcu evropskega naloga za prijetje ni treba priložiti nobenih dodatnih dokumentov.

[26] Splošne osnovne informacije o nalogah Eurojusta in Evropske pravosodne mreže so na voljo v dokumentu Pomoč pri mednarodnem sodelovanju na kazenskem področju za sodnike in državne tožilce v pravosodju – Evropska pravosodna mreža in Eurojust – Kaj lahko naredimo za vas?, ki je na voljo na spletišču Evropske pravosodne mreže (https://www.ejn-crimjust.europa.eu) in Eurojusta (http://www.eurojust.europa.eu/Pages/languages/sl.aspx).

Iz izkušenj izhaja, da so prošnje za dodatne informacije med odreditvenimi in izvršitvenimi pravosodni organi eden od glavnih vzrokov za zamude pri izvrševanju evropskih nalogov za prijetje. Pogosto je posledica tega prekoračitev rokov, določenih v okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje (glej oddelek 4.1 o rokih).

3.2.2. Koristne dodatne informacije odreditvenega pravosodnega organa

Razpisu ukrepa v SIS je treba priložiti fotografije in prstne odtise zahtevane osebe, kadar so na voljo. Poleg tega bi bilo treba vedno predložiti kontaktne podatke in številko prenosnega telefona dežurnega urada in odgovorne osebe, da se ju lahko nemudoma in kadar koli čez dan obvesti, ko je zahtevana oseba najdena.

Priporoča se, da odreditvena država članica evropskemu nalogu za prijetje priloži ustrezne informacije, kadar je verjetno, da bo izvršitvena država članica zahtevala jamstva odreditvene države članice na podlagi člena 5 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. Odreditveni pravosodni organ lahko na primer že navede soglasje za vrnitev zahtevane osebe v izvršitveno državo članico pod določenimi pogoji (glej oddelek 5.8).

3.3. Pošiljanje evropskega naloga za prijetje

Postopek pošiljanja evropskega naloga za prijetje je odvisen od tega, ali odreditveni pravosodni organ ve, kje je zahtevana oseba (člen 9 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). V večini primerov lokacija osebe ni znana ali ni zagotovo znana, zato bi bilo treba evropski nalog za prijetje prek SIS poslati vsem državam članicam. Odreditveni pravosodni organ se lahko odloči za razpis ukrepa v SIS tudi, če je lokacija osebe znana (člen 9(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

3.3.1. Kadar lokacija zahtevane osebe ni znana

Kadar lokacija zahtevane osebe ni znana, bi bilo treba evropski nalog za prijetje poslati vsem državam članicam. V ta namen bi bilo treba v SIS razpisati ukrep za prijetje ali predajo v skladu s členom 26 Sklepa SIS II. Pomembno je poudariti, da mora odreditveni pravosodni organ izdati evropski nalog za prijetje, preden se razpis ukrepa lahko vnese v SIS.

Kadar je ustrezno, bi moral odreditveni pravosodni organ prek pristojnega policijskega organa nacionalnemu uradu SIRENE poslati kopijo izvirnega evropskega naloga za prijetje in vse relevantne informacije o osebi.

Urad SIRENE odreditvene države članice preveri, ali so podatki popolni (na primer, ali so na voljo fotografije in prstni odtisi, ki jih je mogoče priložiti), razpisu ukrepa priloži kopijo izvirnega evropskega naloga za prijetje in prevod, če je na voljo, in potrdi vnos razpisa ukrepa v SIS. Poleg tega urad SIRENE o vsebini evropskega naloga za prijetje vse druge urade SIRENE obvesti z izmenjavo dodatnih informacij (obrazec A). Obrazec A se izda v angleščini. Pomembno je, da se na obrazcu A (polje 311) navede, ali je iskanje osebe omejeno le na ozemlja nekaterih držav članic (geografsko iskanje).

Vsi drugi uradi SIRENE ob prejemu obrazca A preverijo, ali so podatki, navedeni v obrazcu A in evropskem nalogu za prijetje, popolni. V skladu s členom 25 sklepa SIS II lahko uradi SIRENE, pod sodnim nadzorom, preverijo tudi, ali je očitno, da bo izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrnjena, in če je tako, dodajo razpisu ukrepa označbo, ki

preprečuje prijetje. Med tem postopkom preverjanja bi moral razpis ukrepa ostati na voljo končnim uporabnikom. Če država članica ne izvrši evropskega naloga za prijetje in se odloči označiti razpis ukrepa, ta ostane viden končnim uporabnikom. Namen takega razpisa ukrepa ne bo prijetje zahtevane osebe, ampak sporočanje kraja, kjer se oseba nahaja (oddelek 3.6 Priročnika SIRENE).

Prejemni uradi SIRENE preverijo tudi nacionalne podatkovne zbirke, kot so policijski in zaporniški sistemi, da preverijo, ali jim je zahtevana oseba že znana oziroma ali ji je celo že odvzeta prostost zaradi drugega kaznivega dejanja. Kadar je oseba na podlagi takega preverjanja najdena, urad SIRENE pošlje informacije iz obrazca A pristojnemu organu, ki bo izvršil evropski nalog za prijetje.

Razpis ukrepa za prijetje je viden pristojnim organom vseh držav članic (običajno organom pregona in pravosodnim organom). Ko je oseba na podlagi razpisa ukrepa, vnesenega v SIS, najdena in prijeta v drugi državi članici, nacionalni urad SIRENE to sporoči odreditvenemu pravosodnemu organu.

Razpis ukrepa za prijetje, vnesen v SIS, ki vsebuje kopijo izvirnega evropskega naloga za prijetje, je in ima isti učinek kot evropski nalog za prijetje (sklep SIS II, člen 31(1)). Od začetka uporabe druge generacije SIS ni več treba pošiljati izvirnika evropskega naloga za prijetje v papirni obliki, saj je kopija izvirnika že neposredno priložena razpisu ukrepa. Ker se izvirnik evropskega naloga za prijetje izda v jeziku odreditvene države, obrazec A pa v angleščini, bo odreditveni pravosodni organ morda kljub temu moral izvršitveni državi članici poslati preveden evropski nalog za prijetje, ko je zahtevana oseba prijeta. Prav tako je mogoče razpisu ukrepa takoj priložiti tudi kopijo prevoda evropskega naloga za prijetje v enega ali več uradnih jezikov Unije.

Na spletišču Evropske pravosodne mreže (http://www.ejn-crimjust.europa.eu) je seznam jezikov, ki so sprejemljivi za države članice (glej oddelek 3.4).

Odreditveni pravosodni organ bi moral zagotoviti, da se razpis ukrepa, vnesen v SIS, hrani le toliko časa, dokler je to potrebno za izpolnitev namena, zaradi katerega je bil vnesen (sklep SIS II, člen 44(1)). To pomeni, da je treba razpis ukrepa izbrisati, ko je evropski nalog za prijetje umaknjen (glej oddelek 10.4 tega priročnika) ali po izvedeni predaji (oddelek 3.11 Priročnika SIRENE).

3.3.2. Kadar je lokacija zahtevane osebe znana

Kadar je lokacija zahtevane osebe znana, lahko odreditveni pravosodni organ pošlje evropski nalog za prijetje neposredno pristojnemu organu izvršitvene države članice v izvršitev (člen 9(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Če odreditveni pravosodni organ ne ve, kateri je pristojni izvršitveni pravosodni organ, z ustreznimi poizvedbami, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, pridobi te informacije od izvršitvene države članice (člen 10(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Tudi orodje Pravosodni atlas (Judicial Atlas) na spletišču Evropske pravosodne mreže (http://www.ejn-crimjust.europa.eu) vsebuje informacije in kontaktne podatke o pristojnih organih vsake države članice.

Odreditveni pravosodni organ lahko evropski nalog za prijetje pošlje tudi svojemu nacionalnemu uradu SIRENE, ki ga prek SIS pošlje drugim državam članicam, da se zmanjša tveganje pobega zahtevane osebe (glej oddelek 3.3.1). Razpis ukrepa v SIS

policijske organe v državah članicah opozori, da se zahteva prijetje navedene osebe. Vsem uradom SIRENE mora biti jasno navedeno, da je lokacija osebe znana, da se prepreči nepotrebno preverjanje, ali je oseba na ozemlju posamezne države znana oziroma ali se nahaja na ozemlju te države.

3.3.3. Pošiljanje evropskega naloga za prijetje v države članice, ki ne SIS

Sistema SIS trenutno ne uporabljata Irska in Ciper. Kadar je treba evropski nalog za prijetje poslati v navedeni državi članici, se lahko ta pošlje neposredno ali prek ustreznega nacionalnega urada Interpola. Pošiljanje prek Interpola je določeno v členu 10(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Opozoriti je treba, da v nekaterih državah članicah osebe ni mogoče prijeti na podlagi opozorila Interpola. Zato je v opozorilu pomembno jasno navesti, da je bil izdan evropski nalog za prijetje, saj ta vedno zajema obveznost prijetja zahtevane osebe.

3.4. Prevod evropskega naloga za prijetje

Treba je izpolniti obrazec evropskega naloga za prijetje ali ga prevesti v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice. Evropski nalog za prijetje se lahko prevede tudi v enega od uradnih jezikov institucij Evropske unije, če je izvršitvena država članica dala izjavo, da je to zanjo sprejemljivo (člen 8(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Na spletišču Evropske pravosodne mreže (http://www.ejn-crimjust.europa.eu – orodje *Fiches belges*) je seznam jezikov, ki so sprejemljivi za države članice.

Kadar se evropski nalog za prijetje pošlje prek SIS, lahko odreditvena država članica razpisu ukrepa priloži tudi kopijo prevoda evropskega naloga za prijetje v enega ali več drugih uradnih jezikov institucij Unije, kot je določeno v členu 27(2) sklepa SIS II. Ti prevodi in obrazec A bi morali zadostovati za izvedbo preverjanj iz točke 3.3.1. tega priročnika. Opozoriti je treba, da to ne vpliva na obveznost, da se evropski nalog za prijetje prevede v jezik, ki je sprejemljiv za izvršitveno državo članico.

Če se lahko predvidi kraj prijetja zahtevane osebe, je morda bolje, da se evropski nalog za prijetje že vnaprej prevede v jezik navedene države članice. Tako je lažje upoštevati kratke roke za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

Kadar se evropski nalog za prijetje pošlje neposredno izvršitvenemu pravosodnemu organu, mu mora biti priložen prevod. Ker je treba evropski nalog za prijetje obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo (člen 17(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje), bi morala odreditvena država članica prevod poslati takoj, ko je to mogoče, v vsakem primeru pa do izteka roka, ki ga določi država članica za prejem prevedenega evropskega naloga za prijetje (glej oddelek 4.3 tega priročnika).

Za prevod je treba uporabiti standardni obrazec evropskega naloga za prijetje, ki je na voljo v vseh 24 uradnih jezikih Unije. Vse jezikovne različice obrazca so na voljo na spletišču Evropske pravosodne mreže (razdelka Judicial Library (Pravosodna knjižnica) in Compendium, v formatu pdf in v Wordu).

3.5. Po prijetju zahtevane osebe: sodelovanje in komunikacija s pristojnimi organi izvršitvene države članice

Ko je zahtevana oseba prijeta v drugi državi članici, bi se morali pristojni organi odreditvene države članice hitro odzvati na prošnje za informacije in druge prošnje organov izvršitvene države članice. Pristojnim organom odreditvene države članice se priporoča, naj si pomagajo z DELOM II tega priročnika, ki vsebuje smernice za dobro sodelovanje in komunikacijo s pristojnimi organi izvršitvene države članice. Pri morebitnih težavah v komunikaciji lahko pomagata Evropska pravosodna mreža in Eurojust. Tudi uradi SIRENE redno pomagajo pri komunikaciji, če je bila oseba prijeta na podlagi razpisa ukrepa za prijetje v SIS.

Če se odreditveni pravosodni organ odloči umakniti evropski nalog za prijetje, bi moral to brez odlašanja sporočiti izvršitvenemu pravosodnemu organu, zlasti če je bila zahtevani osebi odvzeta prostost. Zagotoviti mora tudi, da se razpisani ukrep izbriše iz SIS.

Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadar koli pošlje kateri koli dodaten koristen podatek (člen 15(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

DEL II: IZVRŠITEV EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

4. POSTOPEK IZVRŠITVE EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

4.1. Roki za sprejetje odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje

Za izvršitev evropskega naloga za prijetje so določeni strogi roki. Ti so odvisni od tega, ali zahtevana oseba soglaša s predajo. Poudarjeno je, da je treba ne glede na roke vse evropske naloge za prijetje obravnavati in izvršiti kot **nujno** zadevo (člen 17(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Če zahtevana oseba soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v **10 dneh po danem soglasju** (člen 17(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Če zahtevana oseba ne soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v **60 dneh po prijetju** zahtevane osebe (člen 17(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

V skladu z okvirnim sklepom o evropskem nalogu za prijetje soglasja načeloma ni mogoče preklicati. Vsaka država članica lahko določi, da se soglasje in, če je ustrezno, odpoved upravičenosti do pravila specialnosti (glej oddelek 2.6) lahko prekličeta, v skladu s pravili, ki se uporabljajo na podlagi njenega notranjega prava. Če oseba prekliče svoje soglasje, prvotni rok 10 dni ne velja več, temveč velja rok 60 dni, ki začne teči na dan prijetja (člen 13(4) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Pri opredelitvi roka se čas od dneva, ko je soglasje dano, do dneva preklica soglasja ne upošteva.

Izjemoma se roki lahko podaljšajo za **nadaljnjih 30 dni**, kadar v posameznem primeru evropskega naloga za prijetje ni mogoče izvršiti v veljavnih rokih. V takih primerih ima izvršitveni pravosodni organ obveznost, da o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in navede razloge za zamudo (člen 17(4) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Kot je v zadevi C-168/13 PPU, Jeremy F.[27], razsodilo Sodišče, mora biti morebitno suspenzivno pravno sredstvo zoper odločbo o predaji, določeno v nacionalni zakonodaji, v vsakem primeru skladno z roki za sprejetje končne odločitve, kot so določeni v okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje.

V zadevi C-237/15 PPU, Lanigan[28], je Sodišče razsodilo, da potek rokov za sprejetje odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje pristojnega sodišča ne odvezuje obveznosti, da sprejme odločitev o tem, in da to samo po sebi ne nasprotuje nadaljnjemu pridržanju zahtevane osebe v priporu. Zahtevano osebo je treba izpustiti in uvesti potrebne ukrepe za preprečitev njenega pobega, če pripor traja predolgo.

Obveznost obvestiti Eurojust o zamudah

Kadar država članica ne more spoštovati rokov, morajo pristojni organi o tem obvestiti Eurojust in navesti razloge za zamudo (člen 17(7) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu

[27] Sodba Sodišča z dne 30. maja 2013, Jeremy F., C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.
[28] Sodba Sodišča z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:474.

za prijetje). Ker je spoštovanje rokov temeljnega pomena pri uporabi evropskega naloga za prijetje, Eurojust spremlja primere, pri katerih rokov ni bilo mogoče spoštovati, če je o tem obveščen. Tako lahko pomaga pri opredelitvi težav, ki povzročajo zamude. V mnogih primerih lahko Eurojust pristojnim organom pomaga spoštovati roke, na primer z lajšanjem izmenjave informacij med pristojnimi organi.

4.2. Roki za predajo zahtevane osebe (po sprejetju odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje)

Rok za predajo zahtevane osebe začne teči takoj, ko je sprejeta končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje. Zadevni organi bi morali urediti predajo osebe in se dogovoriti o njej takoj, ko je to mogoče (člen 23(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). V vsakem primeru mora biti oseba predana najpozneje v **10 dneh** po sprejetju končne odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje (člen 23(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). To še poudarja potrebo po dogovoru o praktični izvedbi predaje brez odlašanja.

Če predajo zahtevane osebe v 10 dneh preprečijo okoliščine, na katere državi članici nimata vpliva, se morata izvršitveni in odreditveni pravosodni organ takoj povezati in se dogovoriti o novem datumu predaje. V takem primeru se mora predaja opraviti v 10 dneh po dogovorjenem novem datumu (člen 23(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

V sodbi v zadevi C-640/15, Vilkas[29], je Sodišče ugotovilo, da se lahko izvršitveni in odreditveni pravosodni organ dogovorita o novem datumu predaje tudi, če že dva predhodna poskusa predaje nista bila uspešna zaradi upiranja zahtevane osebe, če organa tega upiranja nista mogla predvideti in če se posledicam tega upiranja predaji kljub vsej skrbnosti navedenih organov ni bilo mogoče izogniti, kar mora preveriti predložitveno sodišče. Navedena pravosodna organa se morata v primeru poteka rokov iz člena 23 dogovoriti o novem datumu predaje.

Glede preložitve predaje iz resnih humanitarnih razlogov, na primer hude bolezni zahtevane osebe, glej oddelek 5.9.1.

4.3. Prevod evropskega naloga za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ lahko določi rok za prejem prevoda evropskega naloga za prijetje. Ta mora biti preveden v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice ali v drug jezik, za katerega je država sporočila, da ga sprejme. Izvršitvenim pravosodnim organom se močno priporoča, da ta rok določijo **med šestimi in desetimi koledarskimi dnevi**.

Iz izkušenj izhaja, da je rok, krajši od šestih dni, pogosto prekratek za zagotovitev dovolj kakovostnega prevoda. Rok, daljši od desetih dni, bi se lahko štel kot razlog za čezmerno podaljševanje postopka, zlasti če je zahtevani osebi odvzeta prostost.

[29] Sodba Sodišča z dne 25. januarja 2017, Vilkas, C-640/15, ECLI:EU:C:2017:39.

4.4. Komunikacija med pristojnimi pravosodnimi organi držav članic *pred* odločitvijo o predaji

4.4.1. Kdaj je komunikacija potrebna

Dodatne informacije, potrebne za sprejetje odločitve o predaji

Prošnje za dodatne informacije bi se morale vlagati le izjemoma. Ta komunikacija bi morala potekati prek uradov SIRENE, z uporabo zadevnih obrazcev (obrazec M). Evropski nalog za prijetje temelji na splošni domnevi, da lahko izvršitveni pravosodni organ sprejme odločitev o predaji na podlagi informacij iz evropskega naloga za prijetje. Ta domneva izhaja iz načela vzajemnega priznavanja in potrebe po hitri odločitvi o predaji. Kljub temu so prošnje za dodatne informacije v nekaterih primerih potrebne, da se zagotovi izpolnitev obveznosti izvršitve evropskega naloga za prijetje.

Če informacije, ki jih sporoči odreditvena država članica , izvršitvenemu pravosodnemu organu ne zadoščajo za sprejetje odločitve o predaji, se mora izvršitveni pravosodni organ obrniti na odreditveni pravosodni organ, da dobi potrebne dodatne informacije. Pomembno je opozoriti, da je v okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje to opredeljeno kot **obveznost** izvršitvenega pravosodnega organa (člen 15(2)).

Komunikacija med odreditvenim in izvršitvenim organom pred odločitvijo o predaji bi morala zajemati predvsem dodatne informacije, ki se nanašajo na odločitev o predaji (glej oddelek 5.6). Prošnje za dodatne informacije bi se morale zato nanašati predvsem na zahtevano vsebino iz obrazca evropskega naloga za prijetje, ki je potrebna za oceno možnosti izvršitve evropskega naloga za prijetje, in uporabo katerega koli razloga za zavrnitev.

V skladu z načelom vzajemnega priznavanja izvršitveni pravosodni organ ne sme dvomiti o vsebinskih razlogih odločitev pravosodnih organov odreditvene države članice.

Komunikacija bi morala vedno potekati čim hitreje, v vsakem primeru pa ob upoštevanju rokov evropskega naloga za prijetje iz člena 17 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Značilni primeri, v katerih se predložijo prošnje za dodatne informacije; so:

(a) pomemben del obrazca evropskega naloga za prijetje ni izpolnjen;

(b) vsebina evropskega naloga za prijetje ni jasna;

(c) v evropskem nalogu za prijetje je očitna napaka; ali

(d) ni gotovo, ali je bila na podlagi evropskega naloga za prijetje prijeta prava oseba.

Pred sklicevanjem na razlog za zavrnitev

V mnogih primerih se izvršitveni pravosodni organ pred sprejetjem odločitve o uveljavljanju razlogov za neizvršitev lahko obrne na odreditveni pravosodni organ. To je na primer lahko koristno pri ugotovitvi, ali obstajajo drugi ukrepi pravosodnega

sodelovanja, ki bi jih lahko uporabili, kadar evropskega naloga za prijetje ni mogoče izvršiti.

Drugi razlogi za komunikacijo

Dodatna komunikacija bo morda potrebna v naslednjih primerih:

(a) za pridobitev jamstva odreditvene države članice glede dosmrtnih zapornih kazni ali glede vrnitve državljanov ali prebivalcev na prestajanje zaporne kazni v izvršitveno državo članico (glej oddelek 5.8) in

(b) v primeru več evropskih nalogov za prijetje iste osebe (glej oddelek 5.10).

4.4.2. Kako komunicirati

Evropski nalog za prijetje temelji na načelu neposredne komunikacije med pristojnimi organi. Prednosti neposredne komunikacije med odreditvenim in izvršitvenim pravosodnim organom sta hitrost in zanesljivost.

Kadar je zadevna država članica izkoristila možnost imenovanja centralnega organa za uradno dopisovanje v skladu s členom 7 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, mora komunikacija potekati prek centralnih organov. Informacije o državah članicah, ki so izkoristile to možnost, so na voljo na spletišču Evropske pravosodne mreže (*https://www.ejn-crimjust.europa.eu*).

Pravosodni atlas (kontaktni podatki)

Kontaktni podatki pristojnih organov držav članic so na voljo v orodju Pravosodni atlas na spletišču Evropske pravosodne mreže (*https://www.ejn-crimjust.europa.eu*). Pravosodni atlas je bil vzpostavljen za opredelitev organa, ki je lokalno pristojen za prejem odločbe, ki jo je treba izvršiti, in za stik z ustrezno osebo, s katero se je mogoče posvetovati o praktičnih vprašanjih glede evropskega naloga za prijetje in drugih instrumentov vzajemnega priznavanja.

Načini komunikacije

V okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje ni posebnih pravil o oblikah ali postopkih komunikacije po prejemu evropskega naloga za prijetje. Komunikacija lahko poteka na kateri koli dovolj varen način, ki je na voljo (na primer po telefonu ali elektronski pošti). Najučinkovitejši način je neposredna komunikacija s kar najmanj formalnosti in, če je le mogoče, ob dogovoru o uporabi skupnega jezika.

Priporoča se, da se v pisni komunikaciji uporablja kar najbolj preprost jezik. Izrazom in konceptom, ki bi v različnih pravnih sistemih lahko imeli različen pomen, bi se bilo treba izogniti ali jih pojasniti. To bo v pomoč pri preprečevanju nesporazumov in težav s prevajanjem.

Dobra komunikacija je v pomoč pri zagotavljanju hitrosti postopka, izogibanju nesporazumom in upoštevanju kratkih rokov iz člena 17 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (v zvezi z roki glej oddelka 4.1 in 4.2 tega priročnika).

Vedno nujno

Odreditveni pravosodni organ mora prošnje za dodatne informacije obravnavati kot nujne. Izvršitveni pravosodni organ lahko določi (razumen) rok za prejem teh informacij, pri čemer upošteva potrebo po spoštovanju rokov iz člena 17 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (člen 15(2)) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Pristojni organi bi morali upoštevati tudi zamude, ki jih lahko povzročijo prošnje za dodatne informacije, in poskusiti zmanjšati te zamude.

Kontaktne točke Eurojusta ali Evropske pravosodne mreže lahko olajšajo komunikacijo

Kontaktne točke Evropske pravosodne mreže ali nacionalni predstavniki v Eurojustu lahko olajšajo komunikacijo z organi drugih držav članic. Evropska pravosodna mreža in Eurojust lahko zagotovita hitro in neformalno komunikacijo med predstavniki pravnih sistemov vseh držav članic.

Uporaba Evropske pravosodne mreže in Eurojusta v skladu z njunima specifičnima vlogama se še zlasti priporoča, kadar gre za nujne primere ali kadar je težko doseči pravi organ.

Spletišče Evropske pravosodne mreže (Pravosodni atlas, *Fiches belges*) in njene kontaktne točke lahko na primer pomagajo pri opredelitvi pristojnih izvršitvenih pravosodnih organov in zagotovijo informacije o posebnih zahtevah v izvršitveni državi članici, nacionalni predstavnik v Eurojustu pa bi moral sodelovati v primeru ponavljajočih se zamud ali zavrnitev izvršitve ali v primeru evropskih nalogov za prijetje, ki se prekrivajo. Poleg tega je mogoče uporabiti tudi varno telekomunikacijsko povezavo Evropske pravosodne mreže kot kanal za pošiljanje evropskih nalogov za prijetje, kot to določa člen 10(2) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. Dobra praksa je na obrazcu evropskega naloga za prijetje navesti, ali so pri pripravi evropskega naloga za prijetje sodelovale kontaktne točke Evropske pravosodne mreže, nacionalni predstavniki v Eurojustu ali druge osebe, odgovorne za primer[30].

Vloga uradov SIRENE

Glede ukrepov za prijetje, razpisanih v SIS, so uradi SIRENE odgovorni za izmenjavo informacij od trenutka, ko je oseba najdena („zadetek“), in vsaj do začetka formalnega postopka predaje. Pravosodni organi bi morali urad SIRENE obveščati o vseh dogodkih, ki se zgodijo od trenutka zadetka do končne odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje.

[30] Splošne osnovne informacije o nalogah Eurojusta in Evropske pravosodne mreže so na voljo v dokumentu Pomoč pri mednarodnem sodelovanju na kazenskem področju za sodnike in državne tožilce v pravosodju – Evropska pravosodna mreža in Eurojust – Kaj lahko naredimo za vas?, ki je na voljo na spletišču Evropske pravosodne mreže (https://www.ejn-crimjust.europa.eu) in Eurojusta (http://www.eurojust.europa.eu).

4.5. Dolžnosti izvršitvenega pravosodnega organa obveščati odreditveni pravosodni organ *po* sprejetju odločitve o predaji

Po sprejetju odločitve o tem, ali bo zahtevana oseba predana ali ne, mora izvršitveni pravosodni organ obvestiti organ odreditvene države članice o odločitvi ter o času, preživetem v priporu.

4.5.1. Informacije o odločitvi glede predaje

Izvršitveni pravosodni organ mora odreditveni pravosodni organ obvestiti o odločitvi glede predaje. Ne glede na to, ali bo zahtevana oseba predana, je treba to obvestilo poslati **takoj po sprejetju odločitve**, da lahko organi odreditvene države članice ustrezno ukrepajo. Ta dolžnost nemudoma obvestiti odreditveno državo članico izhaja iz člena 22 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Priporoča se, da se v ta namen uporabi standardni obrazec iz Priloge VII k temu priročniku. Poleg tega se priporoča, da izvršitveni pravosodni organ odločitev sporoči **neposredno** odreditvenemu pravosodnemu organu, saj to olajša hitro in jasno komunikacijo (glej oddelek 4.4.2).

Zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje je treba obrazložiti (člen 17(6) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Pomembno je, da izvršitveni pravosodni organi **jasno navedejo, na katera kazniva dejanja se predaja nanaša**. To zahteva pravilo specialnosti iz člena 27 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (glej oddelek 2.6 tega priročnika). Pravilo specialnosti lahko odreditveni državi članici prepreči pregon zaradi kaznivih dejanj, ki so bila storjena pred predajo, razen tistih, zaradi katerih je bila zahtevana oseba predana.

Če je bil evropski nalog za prijetje vnesen v SIS, bi moral izvršitveni pravosodni organ o svoji odločitvi obvestiti urad SIRENE svoje države članice.

4.5.2. Informacije o času, preživetem v priporu

Vse informacije o trajanju pripora zahtevane osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje je treba sporočiti odreditvenemu pravosodnemu organu. Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje zahteva, da se te informacije sporočijo **ob predaji** (člen 26(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Sporoči jih lahko izvršitveni pravosodni organ ali imenovani centralni organ.

Pomembno je, da so organi odreditvene države članice natančno obveščeni o času, preživetem v priporu. Ta čas je treba všteti v končno zaporno kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti (člen 26(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Standardni obrazec iz Priloge VII vsebuje polje za navedbo informacij o času, preživetem v priporu.

Sodišče je v zadevi C-294/16 PPU, JZ [31] razsodilo:

„47 […] je treba pojem „pripor“ v smislu člena 26(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da poleg zapora zajema vsak ukrep ali vse ukrepe, ki se naložijo zadevni osebi, s katerimi se zaradi njihove vrste, trajanja, učinkov in načinov izvajanja zadevni osebi odvzame prostost na način, ki je primerljiv z zaporom.

[…]

53 Pri izvajanju člena 26(1) Okvirnega sklepa 2002/584 je pravosodni organ države članice, ki je izdala evropski nalog za prijetje, dolžan preučiti, ali je treba ukrepe, sprejete v zvezi z zadevno osebo v izvršitveni državi članici, izenačiti z odvzemom prostosti, ki je opredeljen v točki 47 te sodbe, in da torej pomenijo pripor v smislu tega člena 26(1) tega okvirnega sklepa. Če v okviru te presoje ta pravosodni organ ugotovi, da je tako, navedeni člen 26(1) določa, da je treba ves čas, ko so se izvajali ti ukrepi, všteti v čas odvzema prostosti te osebe v državi članici, ki je izdala evropski nalog za prijetje.

[…]

55 Vendar ker navedeni člen 26(1) zgolj določa minimalno raven zaščite temeljnih pravic osebe, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, ga ni mogoče razlagati – tako kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 72 sklepnih predlogov – kot da nasprotuje temu, da na podlagi zgolj nacionalnega prava pravosodni organ države članice, ki je izdala ta nalog za prijetje, lahko odšteje celotno obdobje ali en del obdobja, ko so se proti tej osebi v izvršitveni državi članici izvajali ukrepi, ki ne pomenijo odvzema prostosti, temveč njeno omejitev, od celotnega časa odvzema prostosti zadevne osebe v odreditveni državi članici.

56 Nazadnje je treba spomniti, da lahko pravosodni organ države članice, ki je izdala evropski nalog za prijetje, ob presoji iz točke 53 te sodbe na podlagi člena 26(2) Okvirnega sklepa 2002/584 od pristojnega organa izvršitvene države članice zahteva vse podatke, za katere bi menil, da so nujni.“

4.6. Zadrževanje zahtevane osebe v priporu v izvršitveni državi članici

Po prijetju zahtevane osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje mora izvršitveni pravosodni organ odločiti, ali je treba osebo zadržati v priporu ali izpustiti, dokler ni sprejeta odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje. Pripor torej ni nujen in oseba je lahko kadar koli začasno izpuščena v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice (člen 12 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Kadar oseba ni zadržana v priporu, mora pristojni organ izvršitvene države članice sprejeti ukrepe, ki jih šteje kot potrebne za preprečitev pobega osebe (člen 12 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Ti ukrepi lahko na primer zajemajo prepoved potovanja oziroma redno javljanje in elektronski nadzor.

[31] Sodba Sodišča z dne 28. julija 2016, JZ, C-294/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:610.

Odločitev o priporu se sprejme v skladu z nacionalnim pravom in členom 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, po katerem ima vsakdo pravico do svobode in varnosti.

Sodišče je v zadevi C-237/15 PPU, Lanigan , razsodilo:

> „Člena 15(1) in 17 Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ [...] je treba razlagati tako, da je izvršitveni pravosodni organ po izteku rokov, določenih v členu 17, še naprej zavezan sprejeti odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje.
>
> Člen 12 navedenega okvirnega sklepa v povezavi s členom 17 tega sklepa je treba ob upoštevanju člena 6 Listine Evropske unije o temeljnih svoboščinah razlagati tako, da v takem položaju ne nasprotuje temu, da je zahtevana oseba v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice pridržana v priporu, čeprav je skupno trajanje pripora te osebe daljše od teh rokov, če to trajanje ni pretirano glede na značilnosti postopka, ki je v teku v glavni stvari, kar mora preveriti predložitveno sodišče. Če izvršitveni pravosodni organ odloči, da se pripor navedene osebe odpravi, mora ta organ za začasno izpustitev te osebe na prostost sprejeti vse potrebne ukrepe, da ji prepreči pobeg, in zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za njeno dejansko predajo, dokler ni sprejeta končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje.“

5. ODLOČITEV O PREDAJI

5.1. Splošna obveznost izvršiti evropski nalog za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ ima splošno obveznost izvršiti vsak evropski nalog za prijetje na podlagi načela vzajemnega priznavanja in v skladu z določbami okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (člen 1). Te določbe so obravnavane v oddelkih od 5 do 8 tega priročnika. Odločitev o predaji mora biti sprejeta v rokih, navedenih v oddelku 4.

Poleg tega morajo pristojni organi zagotoviti spoštovanje minimalnih procesnih pravic zahtevane osebe, kot je navedeno v oddelku 11.

5.2. Seznam 32 kaznivih dejanj, ki so razlog za predajo brez preverjanja dvojne kaznivosti

Izvršitveni pravosodni organ bi moral preveriti, ali je odreditveni pravosodni organ katero koli od kaznivih dejanj uvrstil v eno od 32 kategorij kaznivih dejanj, navedenih v členu 2(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. Izvršitveni pravosodni organ lahko dvojno kaznivost preverja le glede kaznivih dejanj, ki niso navedena na seznamu 32 kaznivih dejanj.

Poudariti je treba, da se opredelitev kaznivega dejanja in najvišja kazen uporabljata le glede na pravo odreditvene države članice. Izvršitveni pravosodni organ mora priznati, kar je odreditveni pravosodni organ navedel v evropskem nalogu za prijetje.

V sodbi v zadevi C-289/15, Grundza je Sodišče podalo razlagožilo člena 7(3) in člena 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909 (o tem, kako je treba presojati pogoj dvojne kaznivosti). Sodišče je razsodilo:

> „38 [...] pristojni organ države izvršiteljice [mora] pri presoji dvojne kaznivosti preveriti, ali bi dejanski elementi kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi, ki jo je izdal pristojni organ države izdajateljice, če bi nastali na ozemlju države izvršiteljice, lahko šteli za kaznive.
>
> […]
>
> 49 [...] pristojnemu organu države izvršiteljice v okviru presoje dvojne kaznivosti ni treba preveriti, ali je kršen interes, ki ga ščiti država izdajateljica, temveč ali se lahko šteje – če se je zadevna kršitev zgodila na ozemlju države članice, v kateri je ta organ – da je bil kršen podoben interes, ki ga ščiti nacionalno pravo te države.“

Če izvršitveni pravosodni organ meni, da je pri tem nastala očitna napaka, bi moral zaprositi za pojasnilo odreditvenega pravosodnega organa (glej oddelek 4.4 o komunikaciji).

5.3. Stranska kazniva dejanja

Pojem „stranska kazniva dejanja“ se nanaša na eno ali več kaznivih dejanj, za katera je zagrožena nižja kazen od praga, določenega v členu 2(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. Taka kazniva dejanja je mogoče vključiti v evropski nalog za prijetje kot stranska kazniva dejanja. Odreditveni pravosodni organ lahko ta kazniva dejanja vključi v obrazec evropskega naloga za prijetje, čeprav ne spadajo na področje uporabe evropskega naloga za prijetje (glej oddelek 2.3).

Evropski nalog za prijetje mora biti izdan za vsaj eno kaznivo dejanje, ki izpolnjuje zahteve glede praga iz člena 2(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje sam po sebi nima izrecne določbe o vprašanju predaje za stranska kazniva dejanja. Nekatere države članice so se odločile, da bodo to dovolile, druge pa ne. Če izvršitvena država članica ne izvaja predaje za stranska kazniva dejanja, lahko pravilo specialnosti odreditveni državi članici prepreči pregon zaradi teh kaznivih dejanj (glej oddelek 2.6 o pravilu specialnosti).

Če evropski nalog za prijetje vključuje stranska kazniva dejanja, se priporoča, da izvršitveni pravosodni organ v odločbi o predaji jasno navede, ali se predaja nanaša tudi na stranska kazniva dejanja. S predajo za stranska kazniva dejanja postane odreditvena država članica pristojna tudi za pregon ali izvršitev zaporne kazni za ta kazniva dejanja.

V Prilogi VIII je seznam držav članic, katerih pravni redi omogočajo predajo za stranska kazniva dejanja.

5.4. Razlogi za neizvršitev (zavrnitev)

Splošna obveznost izvršiti evropski nalog za prijetje (določena v členu 1(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje) je omejena z razlogi za obvezno ali neobvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, tj. razlogi za *zavrnitev* (členi 3, 4 in 4a

Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Pomembno je opozoriti, da so v skladu z okvirnim sklepom o evropskem nalogu za prijetje ti razlogi edini, ki jih izvršitveni organ lahko navede kot podlago za neizvršitev. Glede razlogov za neobvezno neizvršitev velja, da se lahko izvršitveni pravosodni organ sklicuje le na tiste, ki so preneseni v nacionalno pravo. Sodišče je pojasnilo, da je seznam razlogov **izčrpen** (zlasti v zadevi C-123/08, Wolzenburg, točka 57, in združeni zadevi C-404/15 in C-659/15 PPU, Aranyosi in Căldăraru, točka 80)[32].

Izvršitveni pravosodni organ se lahko pred sprejetjem odločitve o zavrnitvi predaje obrne na odreditveni pravosodni organ. To se priporoča v primeru nejasnosti glede uporabe katerega koli razloga za neizvršitev. Izvršitveni pravosodni organ se lahko pred sprejetjem odločitve o zavrnitvi na odreditveni organ obrne tudi glede možnosti uporabe drugih ukrepov, kot je premestitev zapornikov (glej oddelek 4.4 o komunikaciji in oddelek 2.5 o drugih ukrepih Unije na področju pravosodnega sodelovanja).

Ko je odločitev o zavrnitvi predaje sprejeta, zahtevane osebe ni mogoče več zadrževati v priporu na podlagi evropskega naloga za prijetje.

5.4.1. Razlogi za obvezno neizvršitev

Kadar obstaja eden ali več razlogov za obvezno neizvršitev, mora izvršitveni pravosodni organ zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje (člen 3 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Ko izvršitveni pravosodni organ torej ugotovi, da se uporablja eden od teh razlogov za zavrnitev, mora zavrniti izvršitev. Ti razlogi so navedeni v členu 3 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje:

Amnestija (člen 3(1))

Za kaznivo dejanje, na katerem temelji nalog za prijetje, velja amnestija v izvršitveni državi članici. Zahteva se tudi, da je izvršitvena država članica pristojna za pregon kaznivega dejanja po svojem kazenskem pravu.

Ne bis in idem (člen 3(2))

Izvršitveni pravosodni organ je obveščen, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja. Če je bila kazen izrečena, se zahteva tudi, da je že izvršena ali je v postopku izvrševanja ali da kazni po pravu države članice, ki jo je izrekla, ni mogoče več izvršiti.

Sodišče je v zadevah glede razlage načela *ne bis in idem* v zvezi s členom 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma izreklo več sodb. Te sodbe se nanašajo na okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje prek sodbe v zadevi C-261/09, Mantello[33], in pojasnjujejo pojme, kot so „pravnomočna odločba“, „isto dejanje“ in „sankcija je izvršena“. V zadevi C-129/14 PPU, Spasic[34], je Sodišče razsodilo, da je člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma v skladu s členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki zagotavlja to načelo.

---

32 Sodba Sodišča z dne 6. oktobra 2009, Wolzenburg, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616, in sodba Sodišča z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, združeni zadevi C-404/15 in C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198.

33 Sodba Sodišča z dne 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

34 Sodba Sodišča z dne 27. maja 2014, Spasic, C-129/14 PPU, ECLI:EU:C:2014:586.

Priloga VI vsebuje povzetke sodb Sodišča glede načela *ne bis in idem*.

> Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma
>
> „Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“
>
> *Člen 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah*
>
> „Pravica, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat
>
> Nihče ne sme biti ponovno v kazenskem postopku ali kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil v Uniji v skladu z zakonom s pravnomočno sodbo že oproščen ali obsojen.“

Pod pragom starosti za kazensko odgovornost (člen 3(3))

Zahtevana oseba zaradi svoje starosti po pravu izvršitvene države članice ne more biti kazensko odgovorna za dejanja, na katerih temelji nalog za prijetje.

Prag starosti za kazensko odgovornost je po pravu držav članic določen različno. Razlikuje se tudi trenutek, v katerem se v posameznem primeru ta starost upošteva: zadevni trenutek je na primer lahko ob storitvi domnevnega kaznivega dejanja ali ko je oseba zanj obtožena.

Veljajo razlogi za neizvršitev, če v izvršitveni državi članici zoper zahtevano osebo zaradi njene starosti ni mogoče voditi kazenskega postopka, temveč le civilni ali upravni postopek.

5.4.2. Razlogi za neobvezno neizvršitev

Izvršitveni organ lahko, odvisno od okoliščin primera, zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, če se uporablja kateri koli od razlogov za neobvezno neizvršitev, ki je prenesen v nacionalno pravo. Ti razlogi so navedeni v členu 4 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje:

Ni dvojne kaznivosti (člen 4(1))

Dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, ni kaznivo dejanje po pravu izvršitvene države članice.

To se nanaša le na kazniva dejanja, ki niso navedena v seznamu kaznivih dejanj v členu 2(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, glede katerih je bilo preverjanje dvojne kaznivosti opuščeno. Ta razlog za neobvezno neizvršitev pa se lahko uporabi tudi, če dejanje ustreza enemu od navedenih v seznamu iz člena 2(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, vendar je po pravu odreditvene države članice najvišja zanj zagrožena zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, manj kot tri leta, navedeno dejanje pa ni kaznivo dejanje po pravu izvršitvene države članice. V sodbi v zadevi C-289/15, Grundza, je Sodišče pojasnilo, kako je treba presojati pogoj dvojne kaznivosti (glej oddelek 5.2).

V zvezi z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem se izvršitev evropskega naloga za prijetje ne sme zavrniti iz razloga, ker pravo izvršitvene države članice ne odmerja enake vrste davkov in dajatev ali ne vsebuje enakih pravil glede davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot pravo odreditvene države članice.

Pregon poteka v izvršitveni državi članici (člen 4(2))

Oseba, za katero je izdan evropski nalog za prijetje, je v izvršitveni državi članici v kazenskem pregonu zaradi istega dejanja, kot je tisto, na katerem temelji evropski nalog za prijetje.

V izvršitveni državi članici pregon za isto kaznivo dejanje ni mogoč (člen 4(3))

Pravosodni organi izvršitvene države članice so se odločili, da za dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, ne bodo izvedli kazenskega pregona ali da bodo postopek ustavili, enako velja tudi, če je bila zahtevani osebi v državi članici za ista dejanja izrečena pravnomočna sodba, ki onemogoča nadaljnji postopek.

Glej tudi oddelek 5.4.1 o načelu *ne bis in idem*.

Pregon ali kazen je zastarala (člen 4(4))

Kazenski pregon ali kazen za zahtevano osebo je po pravu izvršitvene države članice zastarala, dejanja pa po kazenskem pravu navedene države članice spadajo v njeno pristojnost.

Glej tudi oddelek 5.4.1 o načelu *ne bis in idem*.

Pravnomočna sodba v tretji državi (člen 4(5))

Izvršitveni pravosodni organ je obveščen, da je tretja država zahtevani osebi izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pri čemer je v primeru izrečene kazni ta kazen že izvršena ali je v postopku izvrševanja ali je po pravu države, ki jo je izrekla, ni mogoče več izvršiti.

Izvršitvena država članica prevzame izvršitev kazni (člen 4(6))

Kadar je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, pri čemer se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec navedene države, se lahko izvršitveni pravosodni organ odloči, da se kazen izvrši v njegovi državi članici, namesto da osebo preda odreditveni državi članici.

V členu 25 Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ je posebna določba glede izvrševanja zapornih kazni v izvršitveni državi članici v zvezi s primeri iz člena 4(6) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (glej oddelek 2.5.2 tega priročnika). Okvirni sklep 2008/909/PNZ je nadomestil Konvencijo iz leta 1983 in njen dodatni protokol. Okvirni sklep 2008/909/PNZ je torej treba uporabiti glede prenosa kazni v državo članico, kjer se izvrši.

V skladu z Okvirnim sklepom 2008/909/PNZ soglasje obsojene osebe k premestitvi ni več temeljni pogoj v vseh primerih.

V zadevi C-66/08, Kozłowski[35], je Sodišče razsodilo, da je treba pojma „prebivati“ in „nahajati se“ iz člena 4(6) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje razlagati enotno, saj gre za samostojna pojma prava Unije. Nanašata se na primere, ko zahtevana oseba v izvršitveni državi članici dejansko prebiva ali je z njo vzpostavila podobne vezi, kot izhajajo iz prebivališča, ker se v tej državi že nekaj časa neprekinjeno zadržuje. Za opredelitev pojma „nahajati se“ je treba opraviti celostno presojo več objektivnih dejavnikov, vključno s trajanjem, naravo in razmerami, v katerih se zahtevana oseba zadržuje v izvršitveni državi članici, ter družinskimi in ekonomskimi vezmi, ki jih ima z njo.

Kot je Sodišče razsodilo v zadevi C-123/08, Wolzenburg, glede člena 4(6) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in načela enakega obravnavanja državljanov Unije, so nacionalna pravila, katerih cilj je izvršitev zaporne kazni in ki določajo neizvršitev evropskega naloga za prijetje v primeru državljanov Unije migrantov le, če ti pet let neprekinjeno zakonito prebivajo na nacionalnem ozemlju, združljiva s členom, ki je bil prej člen 12 Pogodbe o Evropski skupnosti (zdaj člen 18 PDEU). Država članica kot pogoj za uporabo razloga za neobvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje v členu 4(6) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje ne more določiti dodatnih upravnih zahtev, kot je dovoljenje za stalno prebivanje.

V zadevi C-42/11, Lopes da Silva Jorge[36], je Sodišče razsodilo, da je treba člen 4(6) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in člen 18 PDEU) razlagati tako, da čeprav lahko država članica pri prenosu navedenega člena 4(6) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje omeji primere, v katerih lahko nacionalni izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo osebe, ki spada na področje uporabe te določbe, s tega področja uporabe ne more absolutno in samodejno izključiti državljanov drugih držav članic, ki so ali prebivajo na njenem ozemlju, ne glede na njihove vezi s to državo članico. Nacionalna sodišča morajo pravo razlagati glede na besedilo in namen okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, da se zagotovi njegov polni učinek.

Ekstrateritorialnost (kazniva dejanja, storjena zunaj ozemlja odreditvene države) (člen 4(7))

Evropski nalog za prijetje se nanaša na kazniva dejanja, ki:

(a) se po pravu izvršitvene države članice obravnavajo, kot da so bila v celoti ali delno storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se šteje kot tak, ali

(b) so bila storjena zunaj ozemlja odreditvene države članice, pravo izvršitvene države članice pa ne dovoljuje kazenskega pregona za ista kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja.

5.5. Sojenje v odsotnosti

Z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ se je spremenil okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje tako, da se je izbrisal člen 5(1) in vstavil nov člen 4a o odločbah, izdanih v odsotnosti. Te določbi se nanašajo na primere, ko izvršitveni pravosodni organ prejme

[35] Sodba Sodišča z dne 17. julija 2008, Kozłowski, C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437.

[36] Sodba Sodišča z dne 5. septembra 2012, Lopes da Silva Jorge, C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517.

evropski nalog za prijetje za izvršitev zaporne kazni, ki izhaja iz postopka v odreditveni državi članici, v katerem oseba ni bila navzoča.

Člen 4a Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje vsebuje razlog za neobvezno neizvršitev, po katerem je mogoče zavrniti evropski nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, če oseba ni bila navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo (odločba, izdana v odsotnosti).

To pravilo ima več izjem. Izvršitveni pravosodni organ ne more zavrniti izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki temelji na odločbi, izdani v odsotnosti, če je vevropskem nalogu za prijetje navedeno, da je bila oseba v skladu z nadaljnjimi procesnimi zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu odreditvene države članice:

(a) pravočasno:

(i) osebno povabljena in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, ali če je bila zadevna oseba dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem, in

(ii) obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži, ali

(b) seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal, ali

(c) potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati in ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno prouči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe:

(i) izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe, ali

(ii) ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku, ali

(d) ji odločba ni bila osebno vročena, ampak:

(i) ji bo osebno vročena nemudoma po predaji in bo izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati in ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno prouči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in

(ii) bo obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, kot je navedeno v zadevnem evropskem nalogu za prijetje.

Sodba v zadevi C-399/11, Melloni[37], se nanaša na vprašanje, ali je treba člen 4a(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje razlagati tako, da izvršitvenim pravosodnim organom v primerih, opredeljenih v navedeni določbi, prepoveduje pogojevati izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni, z

[37] Sodba Sodišča z dne 26. februarja 2013, Melloni, C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

zahtevo, da je obsodba, izrečena v odsotnosti, lahko predmet preizkusa v odreditveni državi članici.

Sodišče je menilo, da člen 4a(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje daje razlog za neobvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zaradi izvršitve kazni, kadar je bila zadevna oseba obsojena v odsotnosti. Navedena možnost ima štiri izjeme, kot je določeno v členu 4a(1)(a) do (d). Sodišče EU je razsodilo, da v teh štirih primerih izvršitveni pravosodni organ predaje osebe, obsojene v odsotnosti, ne more pogojevati z zahtevo, da je obsodba lahko predmet preizkusa v njeni navzočnosti.

V zadevi C-108/16 PPU, Dworzecki [38], je Sodišče razsodilo:

> „Člen 4a(1)(a)(i) Okvirnega sklepa 2002/584 [...] je treba razlagati tako, da pogojev iz te določbe ni mogoče izpolniti zgolj z vabilom, kakršno je to iz zadeve v glavni stvari, ki ni bilo vročeno neposredno zadevni osebi, ampak je bilo na njenem naslovu izročeno polnoletni osebi tega gospodinjstva, ki se je zavezala, da ji ga bo izročila, pri čemer na podlagi evropskega naloga za prijetje ni mogoče ugotoviti, ali in – glede na okoliščine primera – kdaj je ta polnoletna oseba to vabilo zadevni osebi dejansko izročila.“

5.6. Upoštevanje temeljnih pravic s strani izvršitvenega pravosodnega organa

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje ne vsebuje določbe o neizvršitvi na podlagi kršitve temeljnih pravic zahtevane osebe v odreditveni državi članici.

Člen 1(3) in uvodni izjavi 12 in 13 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje pa vseeno pojasnjujejo, da bi bilo treba v okviru evropskega naloga za prijetje upoštevati temeljne pravice in temeljna pravna načela.

V združenih zadevah C-404/15 in C-659/15 PPU, Aranyosi in Căldăraru, je Sodišče razsodilo:

> „[...] če obstajajo objektivni, zanesljivi, natančni in ustrezno posodobljeni podatki, ki potrjujejo obstoj bodisi sistemskih bodisi splošnih pomanjkljivosti, bodisi glede nekaterih skupin oseb bodisi glede nekaterih zaporov, kar zadeva razmere v zaporu v odreditveni državi članici, [mora izvršitveni pravosodni organ] konkretno in natančno preveriti, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo v primeru predaje navedeni državi članici oseba, za katero je izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega postopka ali izvršitve kazni zapora, zaradi razmer v zaporu v tej državi članici podvržena dejanski nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja v smislu člena 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
>
> V ta namen mora zahtevati predložitev dodatnih informacij od odreditvenega pravosodnega organa, ki mora – potem ko po potrebi zaprosi za pomoč centralni organ ali enega od centralnih organov odreditvene države članice v smislu člena 7 navedenega okvirnega sklepa – te informacije sporočiti v roku, določenem v tej zahtevi. Izvršitveni pravosodni organ mora odločitev o predaji zadevne osebe odložiti, dokler ne pridobi dodatnih informacij, ki omogočajo izključitev take nevarnosti.

[38] Sodba Sodišča z dne 24. maja 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346.

Če obstoja te nevarnosti ni mogoče izključiti v razumnem roku, mora ta organ odločiti, ali je treba postopek predaje ustaviti.“

Če ima pravosodni organ izvršitvene države članice podatke o tem, da obstaja dejanska nevarnost nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z osebami, zaprtimi v odreditveni državi članici, zaradi splošnih razmer v zaporu, mora slediti postopku, določenem v sodbi Sodišča v zadevi združenih zadevah C-404/15 in C-659/15 PPU, Aranyosi in Căldăraru (točke 89–104).

Postopkovni koraki, ki jih morajo izvesti nacionalni izvršitveni organi, ***če imajo podatke*** *o dejanski nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z osebami, zaprtimi v odreditveni državi članici*

Slediti bi bilo treba naslednjim korakom:

1. **Preveriti je treba, ali obstaja dejanska nevarnost nečloveškega in ponižujočega ravnanja z zahtevano osebo zaradi splošnih razmer v zaporu:**

   – *na podlagi objektivnih, zanesljivih, natančnih in ustrezno posodobljenih podatkov, ki jih je mogoče pridobiti, med drugim, iz sodb mednarodnih sodišč, kot so sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice, sodb sodišč odreditvene države članice ter odločb, poročil in drugih dokumentov, ki jih pripravijo organi Sveta Evrope ali pod pokroviteljstvom ZN.*

2. **Če taka nevarnost obstaja na podlagi splošnih razmer v zaporu, je treba preveriti, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za domnevo, da taka dejanska nevarnost nečloveškega in ponižujočega ravnanja obstaja v posebnih okoliščinah primera zahtevane osebe:**

   – ***obveznost prositi*** *odreditveni pravosodni organ (na podlagi člena 15(2) okvirnega sklepa* o evropskem nalogu za prijetje*), naj kot nujno zagotovi vse potrebne dodatne informacije o razmerah, v katerih se pričakuje, da bo zahtevana oseba zaprta;*

   – ***možnost prositi za informacije*** *glede obstoja morebitnih mehanizmov spremljanja razmer v zaporu;*

   – ***možnost določitve roka za odgovor****, ob upoštevanju časa, ki je potreben za zbiranje informacij, in rokov iz člena 17 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.*

3. **Če je na podlagi informacij, ki jih izvršitveni pravosodni organ prejme od odreditvenega organa, in katerih koli drugih informacij, ki so mu morda na voljo, opredeljena dejanska nevarnost nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z zahtevano osebo (pred sprejetjem končne odločitve o evropskem nalogu za prijetje):**

   – ***obveznost preložitve izvršitve zadevnega evropskega naloga za prijetje****. Treba je obvestiti Eurojust (v skladu s členom 17(7) okvirnega sklepa* o evropskem nalogu za prijetje*);*

– ***možnost zadržanja zadevne osebe v priporu****, vendar le, če je bil postopek izvršitve evropskega naloga za prijetje izveden zadosti skrbno, pripor pa ne traja predolgo (v skladu s sodbo v zadevi, C-237/15, Lanigan, točke 58 do 60), ob ustreznem upoštevanju domneve nedolžnosti, ki jo zagotavlja člen 48 Listine, in ob upoštevanju načela sorazmernosti, določenega v členu 52(1) Listine;*

– ***možnost ali celo obveznost začasno izpustiti zadevno osebo,*** *z izvedbo ukrepov za preprečevanje pobega te osebe.*

4. Končna odločitev:

– *če lahko izvršitveni pravosodni organ na podlagi informacij, ki jih prejme od odreditvenega pravosodnega organa, ovrže nevarnost tveganja, da bo zahtevana oseba podvržena nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju, mora sprejeti odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje;*

– *če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da nevarnosti nečloveškega in ponižujočega ravnanja ni mogoče ovreči v razumnem roku, mora odločiti o tem, ali naj se postopek predaje ustavi.*

5.7. Sorazmernost – vloga izvršitvene države članice

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje izvršitveni državi članici ne omogoča presoje sorazmernosti evropskega naloga za prijetje. To je v skladu z načelom vzajemnega priznavanja. Ob resnih pomislekih izvršitvene države članice glede sorazmernosti prejetega evropskega naloga za prijetje se odreditvenemu in izvršitvenemu pravosodnemu organu priporoča, naj vzpostavita neposreden stik. Pričakuje se, da bodo taki primeri nastali le izjemoma. Pristojni pravosodni organi lahko s posvetovanjem najdejo primernejšo rešitev (glej oddelek 4.4 o komunikaciji med pristojnimi organi). Glede na okoliščine primera je na primer mogoče umakniti evropski nalog za prijetje in uporabiti druge ukrepe na podlagi nacionalnega prava ali prava Unije.

Pravosodni organi se lahko v takih primerih posvetujejo tudi z Eurojustom ali kontaktnimi točkami Evropske pravosodne mreže. Ti organi lahko lajšajo komunikacijo in pomagajo iskati rešitve.

5.8. Jamstva, ki jih daje odreditvena država članica

Člen 5 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje določa, da lahko za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, po njegovem nacionalnem pravu veljajo nekateri pogoji. Ti pogoji se lahko nanašajo na: preizkus dosmrtne zaporne kazni in vrnitev državljanov v izvršitveno državo članico na prestajanje zaporne kazni.

Ta jamstva so lahko zagotovljena neposredno v nacionalnem pravu odreditvene države članice ali v sporazumu med pristojnimi organi odreditvene in izvršitvene države članice. To se nanaša le na vsebine iz člena 5 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, kot je s sodbama potrdilo Sodišče (zlasti v sodbah v združenih zadevah C-404/15 in C-659/15 PPU, Aranyosi in Căldăraru, točka 80, in v zadevi C-237/15 PPU, Lanigan, točka 36).

Opomba: Jamstvo glede ponovnega sojenja v zvezi z odločbami, izdanimi v odsotnosti, iz člena 5(1) je bilo izbrisano z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ in nadomeščeno z novim členom 4a, ki vsebuje izčrpnejše določbe o odločbah, izdanih v odsotnosti (glej oddelek 5.5 tega priročnika).

V sodbi v zadevi C-306/09, I.B.[39], je Sodišče EU ugotovilo:

> „Člena 4, točka 6, in 5, točka 3, Okvirnega sklepa Sveta [...] 2002/584/PNZ je treba razlagati tako, da če je zadevna izvršitvena država članica člen 5, točki 1 in 3, tega okvirnega sklepa prenesla v nacionalni pravni red, je izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zaradi izvršitve kazni, ki je bila izrečena v odsotnosti v smislu člena 5, točka 1, tega okvirnega sklepa, mogoče pogojevati s tem, da se zadevna oseba, ki je državljan izvršitvene države članice ali v njej prebiva, v nekaterih primerih tja vrne na prestajanje kazni, izrečene v novem sodnem postopku, ki bi v odreditveni državi članici potekal ob njeni navzočnosti.“

5.8.1. Preizkus dosmrtne zaporne kazni ali dosmrtnega ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti

Izvršitvena država članica lahko od odreditvene države članice zahteva jamstvo preizkusa, če je bil evropski nalog za prijetje izdan za kaznivo dejanje, za katero je zagrožena dosmrtna zaporna kazen ali dosmrtni ukrep, ki vključuje odvzem prostosti (člen 5(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Dosmrtna zaporna kazen se nanaša na kazen, ki se prestaja v zaporu. **Dosmrtni ukrep, ki vključuje odvzem prostosti**, se nanaša na druge vrste odvzema prostosti, na primer v psihiatričnih ustanovah.

Odreditvena država članica lahko jamstvo zagotovi tako, da izkaže, da je v skladu z njenim pravnim sistemom kazen ali izrečen ukrep mogoče preizkusiti na zahtevo ali najpozneje po dvajsetih letih. Alternativno zadostno jamstvo je, da ima oseba na podlagi prava ali prakse odreditvene države članice pravico zaprositi za ukrepe pomilostitve, katerih cilj je neizvršitev take kazni ali ukrepa.

5.8.2. Vrnitev državljanov in prebivalcev

Evropski nalog za prijetje omogoča vrnitev zahtevane osebe na prestajanje zaporne kazni v njeni domači državi. V skladu s členom 5(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, kadar je oseba, za katero je izdan evropski nalog za prijetje zaradi izvedbe kazenskega pregona, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, lahko izvršitvena država članica postavi pogoj, da odreditvena država članica zadevno osebo vrne na ozemlje izvršitvene države članice, da bi v tej državi prestala zaporno kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ki ga je izrekla odreditvena država članica.

Ta pogoj mora izvršitvena država jasno navesti. Če je mogoče, bi se morali odreditvena in izvršitvena država članica dogovoriti o podrobnostih tega pogoja, preden izvršitvena država članica sprejme odločitev o predaji.

---

[39] Sodba Sodišča z dne 21. oktobra 2010, I.B., C-306/09, ECLI:EU:C:2010:626.

Kadar je že pred izdajo evropskega naloga za prijetje znano, da je zahtevana oseba državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, lahko odreditveni pravosodni organ že na obrazcu evropskega naloga za prijetje navede soglasje k morebitnemu pogoju vrnitve.

Odreditvena država članica mora zagotoviti, da je ta pogoj izpolnjen. Ko zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ki je izrečen zoper predano osebo, postane pravnomočen, se mora odreditvena država članica obrniti na izvršitveno državo članico, da se organizira vrnitev. Odreditvena država članica mora zagotoviti, da se sodba prevede v jezik izvršitvene države članice.

V členu 25 Okvirnega sklepa 2008/909/PNZ je posebna določba glede izvrševanja zapornih kazni v izvršitveni državi članici v zvezi s primeri iz člena 5(3) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. Pri prenosu kazni v odreditveno državo članico, kjer se izvrši, je treba uporabiti postopek in pogoje, ki so določeni v Okvirnem sklepu 2008/909/PNZ (glej oddelek 2.5.2 tega priročnika).

5.9. Preložitev ali začasna predaja

5.9.1. Resni humanitarni razlogi

Ko izvršitveni pravosodni organ sprejme odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, začne teči desetdnevni rok za predajo osebe (kot je pojasnjeno v oddelku 4.2). Izvršitveni pravosodni organ se lahko izjemoma odloči začasno preložiti predajo zaradi resnih humanitarnih razlogov, na primer kadar je podan upravičen razlog za prepričanje, da bo predaja očitno ogrozila življenje ali zdravje zahtevane osebe (člen 23(4) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Evropski nalog za prijetje se mora izvršiti takoj, ko ti razlogi prenehajo. Izvršitveni pravosodni organ mora nemudoma obvestiti odreditveni pravosodni organ in se z njim dogovoriti o novem datumu predaje. V takem primeru mora biti predaja izvršena v desetih dneh po tako dogovorjenem novem datumu. Po poteku tega roka izvršitvena država članica osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje ne more več zadrževati v priporu in jo mora izpustiti (člen 23(5) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Če taki humanitarni razlogi **trajajo nedoločeno dolgo ali so trajni**, se lahko odreditveni in izvršitveni pravosodni organ posvetujeta in premislita o alternativah evropskemu nalogu za prijetje. Proučita lahko na primer možnosti odstopa postopka oziroma prenosa izvršitve zaporne kazni v izvršitveno državo članico ali umika evropskega naloga za prijetje (na primer v primeru resne trajne bolezni).

5.9.2. Kazenski postopek ali izvrševanje zaporne kazni še poteka

Izvršitveni pravosodni organ lahko po sprejetju odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje preloži predajo zahtevane osebe, da se lahko v izvršitveni državi zoper njo izvede pregon zaradi **drugega** kaznivega dejanja (člen 24(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

V takih primerih bi bilo treba predajo izvesti takoj po izvedenem pregonu, na dan, za katerega se dogovorita odreditveni in izvršitveni pravosodni organ.

Kadar je bila zahtevana oseba že obsojena zaradi drugega kaznivega dejanja, je mogoče predajo preložiti, da lahko oseba prestane kazen v izvršitveni državi članici (člen 24(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

V takih primerih bi bilo treba predajo izvesti po tem, ko je oseba prestala kazen, na dan, za katerega se dogovorita odreditveni in izvršitveni pravosodni organ.

Opomba: Če se kazenski postopek v izvršitveni državi članici nanaša na **isto** kaznivo dejanje, ki je podlaga za evropski nalog za prijetje, lahko izvršitvena država članica zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje (za to kaznivo dejanje) (glej člen 4(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in oddelek 5.4.2 tega priročnika). Če so izpolnjeni pogoji iz člena 3(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti (glej oddelek 5.4.1 tega priročnika).

5.9.3. Začasna predaja namesto preložitve

Namesto, da preloži predajo, lahko izvršitveni pravosodni organ v primerih, opisanih v oddelku 5.9.2 tega priročnika, začasno preda zahtevano osebo odreditveni državi članici (člen 24(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). To se lahko stori za izvedbo pregona zoper osebo ali izvršitev že izrečene kazni.

Izvršitveni in odreditveni pravosodni organ se morata o pogojih začasne predaje dogovoriti pisno in jasno. Sporazum je zavezujoč za vse organe v odreditveni državi članici (člen 24(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Začasna predaja omogoča izogibanje zamudam (včasih večletnim) v postopkih v odreditveni državi članici zaradi dejstva, da v izvršitveni državi članici zoper osebo teče postopek ali da ji je bila v izvršitveni državi članici izrečena kazen.

5.9.4. Preložitev izvršitve evropskega naloga za prijetje zaradi opredelitve dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z zahtevano osebo

V skladu s sodbo Sodišča v združenih zadevah C-404/15 in C-659/15 PPU, Aranyosi in Căldăraru, je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje preložiti, vendar ne opustiti, če je na podlagi podatkov, prejetih od odreditvenega pravosodnega organa, in katerih koli drugih podatkov, ki so lahko na voljo izvršitvenemu pravosodnemu organu (pred sprejetjem končne odločitve o evropskem nalogu za prijetje), opredeljena dejanska nevarnost nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z zahtevano osebo. Kadar se izvršitveni pravosodni organ odloči za tako preložitev, mora izvršitvena država članica obvestiti Eurojust, v skladu s členom 17(7) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, in navesti razloge za zamudo (glej oddelka 5.6 in 4.1 tega priročnika).

5.10. Več evropskih nalogov za prijetje iste osebe

5.10.1. Odločanje o tem, kateri evropski nalog za prijetje izvršiti

Hkrati je lahko izdanih več evropskih nalogov za prijetje iste osebe, bodisi za ista bodisi za različna dejanja, izdajo pa jih lahko organi ene ali več držav članic. Naslednje smernice se uporabljajo, ne glede na to, ali so evropski nalogi za prijetje izdani za ista ali različna dejanja.

V primeru več evropskih nalogov za prijetje iste osebe izvršitveni pravosodni organ odloči, katerega bo izvršil, pri čemer ustrezno upošteva vse okoliščine (člen 16 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Priporoča se, da se poskuša izvršitveni pravosodni organ pred sprejetjem odločitve o predaji uskladiti z odreditvenimi pravosodnimi organi, ki so izdali evropske naloge za prijetje. Če so se odreditveni pravosodni organi že predhodno uskladili, bi moral izvršitveni pravosodni organ to upoštevati, vendar na morebitne dogovore, ki so jih sklenili na podlagi okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, ni vezan.

Izvršitveni pravosodni organ se lahko posvetuje tudi z Eurojustom (člen 16(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Ta lahko olajša in pospeši usklajevanje, lahko pa se tudi prosi za mnenje o konkurenčnih evropskih nalogih za prijetje. V najboljšem primeru bi morala odločitev o tem, kateri evropski nalog za prijetje izvršiti, temeljiti na soglasju vseh odreditvenih pravosodnih organov.

Izvršitveni pravosodni organ bi moral pri odločitvi o tem, kateri evropski nalog za prijetje izvršiti, upoštevati zlasti naslednje dejavnike, ne glede na to, ali odreditveni pravosodni organi dosežejo soglasje (člen 16(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje):

(a) sorazmerno težo kaznivih dejanj;

(b) kraj storitve kaznivih dejanj;

(c) datume evropskih nalogov za prijetje;

(d) ali je bil nalog izdan zaradi izvedbe kazenskega pregona ali izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti.

Ta seznam ni izčrpen. Poleg tega ni izrecnih pravil o tem, katerim dejavnikom bi bilo treba dati prednost – to je stvar presoje v posameznem primeru. V vsakem primeru člen 16 okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje od izvršitvenega pravosodnega organa zahteva, da ustrezno upošteva okoliščine. Preprosti rešitvi „kdor prvi pride, prvi melje“ bi se bilo torej treba izogniti.

Več informacij je izvršitvenim pravosodnim organom na voljo tudi v Eurojustovih *Smernicah za odločanje o konkurenčnih EAW*, ki so vključene v *Eurojustovo letno poročilo 2004* (dostopno na: www.eurojust.europa.eu/doclibrary/corporate/eurojust%20Annual%20Reports/Annual%20Report%202004/Annual-Report-2004-SL.pdf).

Pri sprejetju odločitve o predaji je pomembno, da izvršitveni pravosodni organ jasno navede, na katerem evropskem nalogu za prijetje temelji predaja. Poleg tega mora urad SIRENE izvršitvene države članice nato vsaki zadevni državi članici poslati obrazec G (točka 3.2 Priročnika SIRENE).

Presoja, katere evropske naloge za prijetje izvršiti, bi se morala nanašati le na evropske naloge za prijetje, ki so **izvršljivi**. Izvršitveni pravosodni organ lahko zato najprej za vsak evropski nalog za prijetje opredeli, ali bi ga bilo mogoče izvršiti posamezno. Če glede katerega koli evropskega naloga za prijetje obstajajo razlogi za neizvršitev, lahko

izvršitveni pravosodni organ zaradi jasnosti sprejme ločeno odločitev o neizvršitvi zadevnega evropskega naloga za prijetje.

5.10.2. „Vzporedni postopki“

Kadar dve ali več držav članic izda evropske naloge za prijetje **na podlagi istega dejanskega stanja in zoper isto osebo**, morajo pristojni organi komunicirati in sodelovati. Ta obveznost izhaja iz Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih[40]. V takih primerih se pristojnim organom priporoča, da si pomagajo s svojo nacionalno zakonodajo, s katero je prenesen navedeni okvirni sklep.

Kadar soglasja ni mogoče doseči, mora vpleteni pristojni organ zadevo predati Eurojustu, če je ta v takem primeru pristojen ukrepati[41]. Z Eurojustom se je mogoče posvetovati tudi v drugih primerih.

Države članice, ki prejmejo take vzporedne evropske naloge za prijetje, bi morale pristojne organe odreditvenih držav članic obvestiti o vzporednih postopkih.

Pristojni organi držav članic, ki so izdali evropske naloge za prijetje, bi morali izvršitveni pravosodni organ obvestiti o svojem sodelovanju v zvezi z rešitvijo spora o pristojnosti in o vsakem soglasju, ki so ga v tem postopku dosegli.

6. VŠTEVANJE PRIPORA, PREBITEGA V IZVRŠITVENI DRŽAVI ČLANICI

Odreditvena država članica mora po predaji zahtevane osebe upoštevati trajanje pripora, ki je posledica izvrševanja evropskega naloga za prijetje. Vsa taka obdobja je treba všteti v skupno dolžino zaporne kazni ali pripora, ki ga mora oseba prestati v odreditveni državi članici (člen 26 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Če je oseba oproščena, se morda lahko uporabijo določbe odreditvene države članice o nadomestilu škode.

Zato mora izvršitveni pravosodni organ ali centralni organ izvršitvene države članice zagotoviti vse informacije glede trajanja pripora zahtevane osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje, kot je opisano v oddelku 4.5.2. Te informacije je treba zagotoviti ob predaji (glej tudi sodbo Sodišča v zadevi C-294/16 PPU, JZ).

7. NAKNADNA PREDAJA

7.1. Drugi državi članici

Po predaji zahtevane osebe odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje bo navedena država članica morda morala sprejeti odločitev o izvršitvi drugega evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala druga država članica glede iste osebe. V skladu s členom 28(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje lahko

[40] UL L 328, 15.12.2009, str. 42.

[41] Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6.3.2002, str. 1).

odreditvena država članica v naslednjih primerih naknadno preda osebo drugi državi članici **brez soglasja** izvorne izvršitvene države članice:

(a) kadar zahtevana oseba, ki je imela možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na navedeno ozemlje po odhodu znova vrne;

(b) kadar zahtevana oseba soglaša s svojo predajo državi članici, ki ni izvršitvena država članica na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Soglasje zahtevane osebe se da pred pristojnimi pravosodnimi organi države članice. Zapisano mora biti v skladu z nacionalnim pravom navedene države. Soglasje mora biti dano na način, iz katerega izhaja, da ga je zadevna oseba dala prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic;

(c) kadar za zahtevano osebo ne velja pravilo specialnosti. Pravilo specialnosti, kadar se uporabi, preprečuje odvzem prostosti zahtevani osebi zaradi kaznivih dejanj, za katera ta oseba ni bila predana, s čimer se prepreči tudi naknadna predaja (glej oddelek 2.6).

V drugih primerih je treba izvorno izvršitveno državo članico prositi za soglasje za kakršno koli naknadno predajo[42]. Soglasje je treba dati, kadar tudi za kaznivo dejanje, za katero se zahteva soglasje, veljajo določbe o predaji iz okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, razen če se uporabljajo razlogi za obvezno ali neobvezno neizvršitev.

Kjer je primerno, lahko izvršitveni pravosodni organ svoje soglasje veže na enega od pogojev glede dosmrtne zaporne kazni ali vrnitve državljanov in prebivalcev, kot je določeno v členu 5 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (glej oddelek 5.8 tega priročnika). V teh primerih mora odreditvena država dati ustrezna jamstva (člen 28(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Kadar je bila oseba na podlagi zaporednih evropskih nalogov za prijetje več kot enkrat predana med državami članicami, se za nadaljnjo predajo te osebe državi članici, ki ni država članica, ki jo je zadnja predala, zahteva **samo** soglasje države članice, ki je izvedla **zadnjo predajo** (glej sodbo Sodišča v zadevi C-192/12 PPU, West)[43].

Postopek

Prošnja za soglasje mora biti dana po enakem postopku in mora vsebovati enake informacije kot običajen evropski nalog za prijetje. Pristojni pravosodni organ pošlje prošnjo za soglasje neposredno izvršitvenemu pravosodnemu organu, ki je osebo predal. Informacije, ki morajo biti zajete v prošnji, kot je določeno v členu 8(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, morajo biti prevedene na podlagi enakih pravil kot evropski nalog za prijetje. Izvršitveni pravosodni organ mora odločitev o soglasju sprejeti najpozneje v 30 dneh po prejemu prošnje (člen 28(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

---

42 Člen 28(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje državam članicam omogoča dati izjavo (v odnosih z drugimi državami članicami, ki so dale enako izjavo), da se njihovo soglasje k taki predaji ob naknadni izročitvi domneva. Na podlagi informacij, ki so na voljo Komisiji, je tako izjavo dala le Romunija.

43 Sodba Sodišča z dne 28. junija 2012, West, C-192/12 PPU, ECLI:EU:C:2012:404.

Sodba Sodišča v zadevi C-192/12 PPU, West:

„Člen 28(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ [...] je treba razlagati tako, da kadar je bila oseba na podlagi zaporednih evropskih nalogov za prijetje več kot enkrat predana med državami članicami, se za nadaljnjo predajo te osebe državi članici, ki ni država članica, ki jo je zadnja predala, zahteva samo soglasje države članice, ki je izvedla zadnjo predajo.“

7.2. Tretji državi

Osebe, ki je bila predana na podlagi evropskega naloga za prijetje, se ne izroči državi, ki ni država članica (tretji državi), brez soglasja pristojnega organa države članice, ki je to osebo predala. To soglasje se da v skladu s sporazumi o izročitvi, ki zavezujejo navedeno državo članico, ter v skladu z njenim notranjim pravom (člen 28(4) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

8. OBVEZNOSTI GLEDE TRETJIH DRŽAV

8.1. Sočasni evropski nalogi za prijetje in prošnje za izročitev iste osebe

8.1.1. Prošnje tretjih držav

Država članica lahko glede iste osebe, ki je na njenem ozemlju, prejme evropski nalog za prijetje in sočasno tudi prošnjo za izročitev od tretje države. Lahko se nanašata na ista ali različna dejanja. Lahko se zgodi, da so v državi članici različni organi odgovorni za odločanje o izvršitvi evropskega naloga za prijetje in o prošnji za izročitev. V takih primerih bi morali ti organi pri odločanju o primeru sodelovati, in sicer na podlagi meril, navedenih v nadaljevanju. Za nasvete in pomoč pri usklajevanju med vpletenimi državami se lahko prosi tudi Eurojust in Evropsko pravosodno mrežo.

V okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje ni nobenih pravil o tem, kateremu dati prednost. V skladu s členom 16(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje mora država članica ustrezno upoštevati vse okoliščine, zlasti pa merila, navedena v členu 16(1) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, glede odločanja o tem, kateri nalog izvršiti v primeru več evropskih nalogov za prijetje iste osebe.

Pristojni organi bi morali zato upoštevati naslednje dejavnike:

(a) sorazmerno težo kaznivih dejanj;

(b) kraj kaznivih dejanj;

(c) datuma evropskega naloga za prijetje in prošnje za izročitev;

(d) ali je bil nalog izdan zaradi izvedbe kazenskega pregona ali izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti.

Več informacij je izvršitvenim pravosodnim organom na voljo tudi v Eurojustovih *Smernicah za odločanje o konkurenčnih EAW*, ki so vključene v *Eurojustovo letno poročilo 2004* (dostopno na: www.eurojust.europa.eu/doclibrary/corporate/eurojust%20Annual%20Reports/Annual%20Report%202004/Annual-Report-2004-SL.pdf).

Poleg tega je treba upoštevati tudi merila, navedena v sporazumu o izročitvi, ki se uporablja. Ta se lahko nanašajo zlasti na razloge za zavrnitev izročitve in pravila o več prošnjah za izročitev.

Kadar tretja država naslovi prošnjo za izročitev na državo članico, katere pravila ščitijo njene državljane pred izročitvijo, prošnja pa se nanaša na državljana druge države članice, mora izvršitveni pravosodni organ obvestiti državo članico, katere državljan je zadevni državljan, in, kjer je primerno, predati osebo navedeni državi članici na podlagi njenega evropskega naloga za prijetje, v skladu s sodbo Sodišča v zadevi C-182/15, Petruhhin[44].

> „Člena 18 PDEU in 21 PDEU je treba razlagati tako, da mora država članica, v kateri se nahaja državljan Unije, ki je državljan druge države članice, in kateri tretja država, s katero je sklenila sporazum o izročitvi, poda prošnjo za izročitev, obvestiti državo članico, katere državljan je navedeni državljan, in glede na okoliščine primera tej državi članici na njeno prošnjo predati tega državljana v skladu z določbami Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ [...], če je ta država članica na podlagi svojega nacionalnega prava pristojna, da zoper to osebo uvede kazenski postopek za kazniva dejanja, izvršena zunaj njenega nacionalnega ozemlja.
>
> Država članica mora – kadar ji tretja država poda prošnjo za izročitev državljana neke druge države članice – preveriti, ali z izročitvijo ne bodo kršene pravice iz člena 19 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.“

8.1.2. Prošnje Mednarodnega kazenskega sodišča

Če država članica hkrati prejme evropski nalog za prijetje in prošnjo za izročitev od Mednarodnega kazenskega sodišča, ki se nanašata na isto osebo, bi moral pristojni organ ali pristojni organi upoštevati vse okoliščine, navedene zgoraj v oddelku 8.1.1. Obveznosti držav članic na podlagi Statuta Mednarodnega kazenskega sodišča pa imajo prednost pred izvršitvijo evropskega naloga za prijetje (člen 16(4)) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

8.2. Predhodna izročitev iz tretje države in pravilo specialnosti

Če je bila zahtevana oseba izvršitveni državi članici izročena iz tretje države, izročitev morda zajema pravilo specialnosti, odvisno od pravil sporazuma o izročitvi, ki se uporablja. V skladu s pravilom specialnosti je zoper izročeno osebo mogoče izvesti pregon ali ji odvzeti prostost le za kazniva dejanja, za katera je bila izročena. Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje ne posega v obveznost upoštevanja pravila specialnosti v takih primerih (člen 21 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). To pomeni, da izvršitvena država članica morda ne bo mogla predati zahtevane osebe naprej brez soglasja države, iz katere je bila ta izročena.

Za rešitev takih primerov okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje zahteva, da izvršitvena država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da tretjo državo, iz katere je bila zahtevana oseba izročena, nemudoma prosi za soglasje, da lahko nato osebo preda državi

[44] Sodba Sodišča z dne 6. septembra 2016, Petruhhin, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

članici, ki je izdala evropski nalog za prijetje (člen 21 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Roki iz člena 17 (glej oddelek 4.1 tega priročnika) ne začnejo teči, dokler se ta pravila o specialnosti ne prenehajo uporabljati. Dokler tretja država, iz katere je bila zahtevana oseba izročena, ne sprejme odločitve, mora izvršitvena država članica zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo (člen 21 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Morda bo zlasti morala sprejeti potrebne ukrepe za preprečitev pobega osebe.

9. TRANZIT

9.1. Tranzit čez drugo državo članico

Tranzit (člen 25 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje) se nanaša na primere, ko je zahtevana oseba iz izvršitvene države premeščena v odreditveno državo članico čez ozemlje tretje države članice, po kopnem ali morju. V takem primeru mora tretja država članica dovoliti tranzit. Pristojni organ odreditvene države članice pa mora tretji državi članici zagotoviti naslednje informacije:

(a) identiteto in državljanstvo osebe, za katero je izdan evropski nalog za prijetje;

(b) obstoj evropskega naloga za prijetje;

(c) vrsto in pravno kvalifikacijo kaznivega dejanja ter;

(d) opis okoliščin kaznivega dejanja, vključno z datumom in krajem.

Za lažji tranzit bi bilo treba te informacije zagotoviti takoj, ko je mogoče, in pred organizacijo tranzita. Odreditvenemu pravosodnemu organu se zato priporoča, naj upošteva morebitno potrebo po tranzitu, še preden se z izvršitvenim pravosodnim organom dogovori o datumu predaje. To je pomembno tudi zaradi upoštevanja strogih rokov za predajo osebe, ki so določeni v členu 23 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (običajno deset dni).

Informacije bi bilo treba predložiti organu, ki je v zadevni državi članici odgovoren za prejem prošenj za tranzit. Informacije o teh organih v vsaki državi članici so na voljo na spletišču Evropske pravosodne mreže (Pravosodni atlas, *Fiches belges*). Informacije je mogoče ustreznemu organu zagotoviti na kateri koli način, ki omogoča ohranjanje pisnega zapisa, na primer po elektronski pošti. Tranzitna država članica mora nato svojo odločitev sporočiti po enakem postopku (člen 25(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje ne določa roka glede prošenj za tranzit, vendar bi jih morala tranzitna država obravnavati brez odlašanja.

Kadar se prevoz izvaja po zraku, brez načrtovanega postanka, se zgoraj navedena pravila ne uporabljajo. V primeru nenačrtovanega pristanka pa mora odreditvena država pristojnemu organu tranzitne države predložiti zgoraj navedene informacije, kot to velja v primeru tranzita po kopnem ali morju (člen 25(4) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

9.2. Državljani in prebivalci tranzitne države članice

Izjeme od obveznosti dovoliti tranzit se nanašajo na primere, ko je oseba, za katero je izdan evropski nalog za prijetje, državljan ali prebivalec tranzitne države članice. Če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvedbe kazenskega pregona, lahko tranzitna država članica tranzit pogojuje s tem, da je oseba po zaslišanju vrnjena v tranzitno državo članico na prestajanje zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, ki ji je bil izrečen v odreditveni državi članici (člen 25(1)). V zvezi s tem bi se moral smiselno uporabljati člen 5(3) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (glej oddelek 5.8.2 tega priročnika). Če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, lahko tranzitna država članica zavrne tranzit.

9.3. Izročitev v državo članico iz tretje države

Čeprav se okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje ne nanaša neposredno na izročitev iz tretjih držav, se pravila o tranzitu iz člena 25 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, navedena v oddelkih 9.1 in 9.2 tega priročnika, smiselno uporabljajo za izročitev v državo članico iz tretje države. V tem smislu je treba izraz „evropski nalog za prijetje“ v členu 25 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje razumeti kot „prošnjo za izročitev“ (člen 25(5)).

10. NEIZVRŠENI EVROPSKI NALOGI ZA PRIJETJE

10.1. Zagotovitev, da oseba v isti državi članici ni znova prijeta

Kadar se izvršitveni pravosodni organ odloči zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, mora pristojni organ navedene države članice zagotoviti, da zahtevane osebe na ozemlju navedene države članice ni mogoče več prijeti na podlagi zavrnjenega evropskega naloga za prijetje. To zagotovi tako, da:

(a) označi ustrezen razpis ukrepa v SIS in

(b) v tem smislu izbriše ustrezne razpise ukrepov v domačih sistemih, če obstajajo. Več informacij o postopku označitve je na voljo v točki 2.6 Priročnika SIRENE.

10.2. Obveščanje odreditvene države članice

Izvršitveni pravosodni organ mora o odločitvi o evropskem nalogu za prijetje obvestiti odreditveni pravosodni organ (člen 22 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje). Priporoča se, da se v ta namen uporabi standardni obrazec iz Priloge VII k temu priročniku. Kadar se izvršitveni pravosodni organ odloči zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, tako obvestilo odreditvenemu pravosodnemu organu omogoča, da se odloči, ali bo vztrajal pri evropskem nalogu za prijetje ali ga bo umaknil.

10.3. Presoja odreditvenega pravosodnega organa, ali naj vztraja pri evropskem nalogu za prijetje

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje ne vsebuje zahteve, da se evropski nalog za prijetje umakne po tem, ko ena država članica zavrne njegovo izvršitev – druge države članice ga morda lahko še vedno izvršijo. Evropski nalog za prijetje in ustrezen razpis

ukrepa v SIS torej ostaneta veljavna, kot sta, razen če se odreditveni pravosodni organ odloči umakniti evropski nalog za prijetje.

Za vsak evropski nalog za prijetje bi morali obstajati legitimni razlogi. Odreditveni pravosodni organ bi moral pri presoji, ali naj po zavrnitvi vztraja pri evropskem nalogu za prijetje ali ne, upoštevati okoliščine primera ter nacionalno pravo in pravo EU, ki se uporabljata, vključno s temeljnimi pravicami. Premisliti bi bilo treba predvsem o naslednjih vprašanjih:

(a) Ali je verjetno, da bi tudi druge države članice uporabile razlog za obvezno neizvršitev, ki ga je uporabil izvršitveni pravosodni organ? To je pomembno zlasti glede načela *ne bis in idem* (člen 3(2) Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje).

(b) Ali je vztrajanje pri evropskem nalogu za prijetje še sorazmerno? (glej oddelek 2.4).

(c) Ali je evropski nalog za prijetje edini ukrep, za katerega je verjetno, da bo učinkovit? (glej oddelek 2.5).

10.4. Preverjanje evropskih nalogov za prijetje, ki so že dolgo v SIS

Vsak odreditveni pravosodni organ bi moral biti pozoren na svoje razpise ukrepov v SIS. Morda bo moral upoštevati zastaralni rok zadevnih kaznivih dejanj in morebitne upoštevne spremembe kazenskega postopka in notranje zakonodaje, ki vplivajo na položaj zahtevane osebe.

V skladu s sklepom SIS II se lahko razpisi ukrepov za osebe, vneseni v SIS, hranijo le toliko časa, dokler je to potrebno za izpolnitev namena, zaradi katerega so bili vneseni (člen 44(1) sklepa SIS II). Pristojni organ odreditvene države članice mora evropski nalog za prijetje izbrisati iz SIS takoj, ko zanj ni več razlogov. Evropski nalogi za prijetje, ki so vneseni v SIS, v sistemu ostanejo do tri leta (razen če so bili izdani za krajše obdobje), nato se samodejno izbrišejo (člen 44(5) sklepa SIS II). V vsakem primeru bi se moral odreditveni pravosodni organ torej v treh letih od vnosa evropskega naloga za prijetje v SIS II odločiti, ali naj ga podaljša. Države članice lahko določijo krajše obdobje preverjanja (člen 44(3) sklepa SIS II).

Razpisi ukrepov glede evropskih nalogov za prijetje bi morali biti izbrisani iz SIS, ko je oseba predana.

11. PROCESNE PRAVICE ZAHTEVANE OSEBE

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje zagotavlja zahtevani osebi številne procesne pravice. V skladu s členom 11 Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje ima zahtevana oseba pravico biti obveščena o evropskem nalogu za prijetje in njegovi vsebini, o možnosti dati soglasje k predaji ter pravico do pravnega zastopnika in tolmača. Te pravice morajo biti zagotovljene v skladu z nacionalnim pravom izvršitvene države članice. Poleg tega pravice zahtevani osebi zagotavlja več določb okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, zlasti člen 4a(2) (pravica do obveščenosti o sodbah, izdanih v odsotnosti), člen 13(2) (pravni zastopnik v zvezi s sprejetjem odločitve o

soglasju), člena 14 in 19 (pravica izraziti svoje mnenje), člen 23(5) (izpustitev osebe po preteku rokov za predajo).

Te pravice krepijo posamezni instrumenti o procesnih jamstvih, kot je pojasnjeno v nadaljevanju v oddelkih od 11.1 do11.8.

11.1. Pravica do tolmačenja in prevajanja

Pravica do tolmačenja in prevajanja se nanaša na izvršitev evropskega naloga za prijetje, kot določa Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih[45].

Člen 2(7) Direktive 2010/64/EU določa, da pristojni organi izvršitvene države članice vsaki osebi, glede katere poteka postopek na podlagi evropskega naloga za prijetje in ki ne govori ali razume jezika postopka, zagotovijo naslednje pravice:

(a) pravico do tolmačenja, brez odlašanja, v kazenskem postopku pred preiskovalnimi in pravosodnimi organi, vključno med policijskim zaslišanjem, med zaslišanji pred sodiščem in na katerem koli potrebnem vmesnem zaslišanju;

(b) pravico do tolmačenja za komuniciranje med osumljenci ali obdolženci ter njihovim pravnim svetovalcem glede zaslišanj v postopku ali vložitve pritožbe ali drugih prošenj v postopku;

(c) pravico do ugovora odločitvi o nepotrebnosti tolmačenja in možnost pritožbe, da zagotovljeno tolmačenje ni dovolj kakovostno za zagotovitev pravičnega postopka.

Člen 3(6) Direktive 2010/64/EU določa, da pristojni organi izvršitvene države članice vsaki osebi, ki je udeležena v takem postopku in ki ne razume jezika, v katerem je napisan evropski nalog za prijetje, zagotovijo pisni prevod evropskega naloga za prijetje. Izjemoma je mogoče zagotoviti ustni prevod ali ustni povzetek, če tak ustni prevod ali ustni povzetek ne ogroža pravičnosti postopka.

Tolmačenje in prevod morata biti dovolj kakovostna, da se zagotovi pravičen postopek, zlasti z zagotovitvijo, da so osumljenci ali obdolženci seznanjeni s svojim primerom in sposobni uveljavljati svojo pravico do obrambe. Pomembno je opozoriti tudi, da morajo države članice nositi stroške tolmačenja in prevajanja, ne glede na izid postopka.

11.2. Pravica do obveščenosti

Pravica do pisnih informacij o pravicah ob prijetju, kot jo določa Direktiva 2012/13/EU o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku[46], se nanaša na osebe, prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje.

---

45 Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1). Ta direktiva ne zavezuje Danske.

46 Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1). Ta direktiva ne zavezuje Danske.

Člen 5 Direktive 2012/13/EU določa, da osebe, ki so prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, nemudoma prejmejo ustrezno obvestilo z informacijami o pravicah, ki jih imajo v skladu z zakonom, s katerim se v državi članici izvršitve izvaja okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje. Okvirni model obvestila o pravicah vsebuje Priloga II k Direktivi 2012/13/EU (glej Prilogo IX k temu priročniku).

Ko so informacije zagotovljene, se to zapiše po postopku zadevne države članice. Osumljenci ali obdolženci imajo v skladu s postopki nacionalnega prava pravico izpodbijati vsako zavrnitev ali nezagotovitev informacij.

11.3. Pravica do dostopa do odvetnika

Pravica do dostopa do odvetnika se nanaša na osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, kot določa Direktiva 2013/48/EU Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti[47].

Osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, imajo ob prijetju na podlagi evropskega naloga za prijetje pravico do dostopa do odvetnika v izvršitveni državi članici (člen 10(1), (2) in (3) Direktive 2013/48/EU). Glede vsebine pravice do dostopa do odvetnika v izvršitveni državi članici imajo zahtevane osebe naslednje pravice:

(a) pravico do dostopa do odvetnika v takšnem času in na takšen način, da lahko zahtevane osebe učinkovito uveljavljajo svoje pravice, v vsakem primeru pa brez nepotrebnega odlašanja po odvzemu prostosti;

(b) pravico do srečanja in komunikacije z odvetnikom, ki jih zastopa;

(c) pravico do navzočnosti in sodelovanja njihovega odvetnika pri zaslišanjih s strani izvršitvenega pravosodnega organa v skladu s postopki iz nacionalnega prava.

Poleg tega imajo zahtevane osebe pravico izbrati odvetnika v odreditveni državi (člen 10(4), (5) in (6) Direktive 2013/48/EU). Vloga navedenega odvetnika je z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomagati odvetniku v izvršitveni državi članici, da bi zahtevane osebe lahko učinkovito uveljavljale pravice iz okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

[47] Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1). Rok za prenos te direktive je bil 27. november 2016. Ta direktiva ne zavezuje Danske, Združenega kraljestva in Irske.

11.4. Pravica do obvestitve tretje osebe o odvzemu prostosti

Osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, imajo od trenutka prijetja v izvršitveni državi članici pravico, da se o odvzemu prostosti nemudoma obvesti vsaj eno osebo, ki jo izberejo same, na primer sorodnika ali delodajalca[48].

11.5. Pravica do komunikacije s tretjimi osebami

Osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, imajo od trenutka prijetja v izvršitveni državi članici pravico, da brez nepotrebnega odlašanja komunicirajo z vsaj eno tretjo osebo, ki jo izberejo same, na primer s sorodnikom[49].

11.6. Pravica do komunikacije s konzularnimi organi

Osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje in ki niso državljani izvršitvene države članice, imajo od trenutka prijetja v izvršitveni državi članici pravico, da se o odvzemu prostosti brez nepotrebnega odlašanja obvestijo konzularni organi države njihovega državljanstva in da komunicirajo s temi organi[50].

Imajo tudi pravico, da jih njihovi konzularni organi obiščejo, pravico do pogovorov in dopisovanja z njimi ter pravico, da jim konzularni organi uredijo pravno zastopanje.

11.7. Posebne pravice otrok

Glede otrok, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, se od trenutka njihovega prijetja v izvršitveni državi članici uporabljajo posebna jamstva[51]. Nanašajo se zlasti na:

(a) pravico do obveščenosti,

(b) pravico, da se obvesti nosilca starševske odgovornosti,

(c) pravico do pomoči odvetnika,

(d) pravico do zdravniškega pregleda,

(e) pravico do posebne obravnave v primeru odvzema prostosti,

(f) pravico do varstva zasebnosti;

(g) pravico, da otroka v postopku spremlja nosilec starševske odgovornosti.

11.8. Pravica do brezplačne pravne pomoči

Pravica do brezplačne pravne pomoči se nanaša na osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, kot določa Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v

---

48 Člen 5 Direktive 2013/48/EU.

49 Člen 6 Direktive 2013/48/EU.

50 Člen 7 Direktive 2013/48/EU.

51 Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1). Rok držav članic za prenos je 11. junij 2019. Ta direktiva ne zavezuje Danske, Združenega kraljestva in Irske.

kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje[52].

Osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, imajo ob prijetju na podlagi evropskega naloga za prijetje pravico do brezplačne pravne pomoči v izvršitveni državi članici do predaje ali dokler odločba, da se jih ne preda, ne postane pravnomočna (člen 5(1) Direktive (EU) 2016/1919).

Poleg tega imajo zahtevane osebe, ki uveljavljajo pravico do izbire odvetnika v odreditveni državi članici, ki pomaga odvetniku v izvršitveni državi članici, v skladu s členom 10(4) in (5) Direktive 2013/48/EU, pravico tudi do brezplačne pravne pomoči v odreditveni državi članici, če je ta potrebna za zagotovitev učinkovitega dostopa do sodnega varstva (člen 5(2) Direktive (EU) 2016/1919).

Države članice lahko v obeh primerih uporabijo merila za oceno materialnega položaja v skladu s členom 4(3) Direktive (EU) 2016/1919, ki se za brezplačno pravno pomoč v postopkih evropskega naloga za prijetje uporablja smiselno (člen 5(3) navedene direktive). Pri takih ocenah materialnega položaja se torej upoštevajo vsi zadevni in objektivni dejavniki, kot so prihodki, premoženje in družinske razmere zadevne osebe ter stroški pomoči odvetnika in življenjski standard v navedeni državi članici, da se ugotovi, ali v skladu z merili, ki se uporabljajo v tej državi članici, zahtevana oseba nima dovolj sredstev za plačilo pomoči odvetnika.

[52] Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1). Rok za prenos te direktive je 25. maj 2019. Ta direktiva ne zavezuje Danske, Združenega kraljestva in Irske.

PRILOGA I: OKVIRNI SKLEP O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE, NEURADNO PREČIŠČENO BESEDILO[1]

Besedilo okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje v slovenskem jeziku

OKVIRNI SKLEP SVETA

z dne 13. junija 2002

o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami

(2002/584/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 31(a) in (b) ter člena 34(2)(b) te pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[2]

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[3],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Po zaključkih Evropskega sveta iz Tampereja 15. in 16. oktobra 1999 in zlasti točke 35 teh zaključkov je treba med državami članicami odpraviti uradni postopek izročitve oseb, ki so po izrečeni končni sodbi na begu pred zakonom, in skrajšati postopek izročitve oseb, ki so osumljene kaznivega dejanja.

(2) Program ukrepov za izvajanje načela medsebojnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah iz točke 37 Zaključkov Evropskega sveta iz Tampereja, ki ga je Svet sprejel 30. novembra 2000[4], ureja medsebojno izvrševanje nalogov za prijetje.

(3) Vse ali nekatere države članice so podpisnice vrste konvencij na področju izročitve oseb, vključno z Evropsko konvencijo o izročitvi z 13. decembra 1957 in Evropsko konvencijo o zatiranju terorizma z 27. januarja 1977. Nordijske države imajo enako besedilo zakonov o izročitvi.

---

1 Ta neuradna konsolidirana različica vsebuje zgolj uvodne izjave Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ. Ne vsebuje pa uvodnih izjav Okvirnega sklepa 2009/299/PNZ, s katerim je bil Okvirni sklep 2002/584/PNZ spremenjen.

2 UL C 332 E, 27.11.2001, str. 305.

3 Mnenje podano 9. januarja 2002 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

4 UL C 12 E, 15.1.2001, str. 10.

(4) Poleg tega so se države članice sporazumele o naslednjih treh konvencijah, ki v celoti ali delno urejajo izročitev oseb in so del pravnega reda Unije: Konvenciji z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi nadzora na skupnih mejah[5] (v odnosih med državami članicami, ki so podpisnice te konvencije), Konvenciji z 10. marca 1995 o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije[6] in Konvenciji z 27. septembra 1996 o izročitvi med državami članicami Evropske unije[7].

(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, vodi v odpravo izročitve med državami članicami in njeno nadomestitev s sistemom predaje med pravosodnimi organi. Poleg tega uvedba novega poenostavljenega sistema predaje obsojenih ali osumljenih oseb zaradi izvršitve kazni ali izvedbe kazenskega pregona omogoča, da se odpravijo zdaj zapleteni in potencialno zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moral v območju svobode, varnosti in pravice nadomestiti sistem prostega pretoka sodnih odločb v kazenskih zadevah, ki obsegajo odločbe pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.

(6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja navedel, da je „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja.

(7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, laže uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji in člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skup- nosti.V skladu z načelom proporcialnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.

(8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.

(9) Vloga centralnih organov pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje mora biti omejena na praktično in administrativno pomoč.

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) omenjene pogodbe s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.

(11) V odnosih med državami članicami naj bi evropski nalog za prijetje zamenjal vse prejšnje dokumente o izročitvi, vključno z vsemi določbami Naslova III Konvencije o izvajanju schengen- skega sporazuma, v delih, v katerih ta ureja izročitev oseb.

---

5 UL L 239, 22.9.2000, str. 19.
6 UL C 78, 30.3.1995, str. 2.
7 UL C 313, 13.10.1996, str. 12.

(12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije[8], zlasti Poglavje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar obstaja razlog za prepričanje, da je na podlagi objektivnih elementov, bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

Ta okvirni sklep ne preprečuje, da ne bi država članica uporabljala svojih ustavnih pravil v zvezi z rednim sodnim postopkom, svobodo združevanja, svobodo tiska in svobodo izražanja v drugih medijih.

(13) Osebe se ne sme odstraniti, izgnati ali izročiti, kadar obstaja resna nevarnost, da bi v tisti državi osebo obsodili na smrt, jo mučili ali z njo kako drugače nečloveško in poniževalno ravnali ali kaznovali.

(14) Ker so vse države članice ratificirale Konvencijo Sveta Evrope o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov z 28. januarja 1981, morajo biti osebni podatki, ki se obdelajo v zvezi z izvajanjem tega okvirnega sklepa, varovani v skladu z načeli te konvencije -

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

POGLAVJE 1

SPLOŠNA NAČELA

Člen 1

Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve

1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.

[8] UL C 364, 18.12.2000, str. 1.

Člen 2

Področje uporabe evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti izrečena, za kazni do najmanj štirih mesecev.

2. Naslednja kazniva dejanja, če so v odreditveni državi članici kazniva z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti do najmanj treh let in kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice, so po tem okvirnem sklepu in brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja razlog za predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje:

   – pripadnost kriminalni združbi,

   – terorizem,

   – trgovina z ljudmi,

   – spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija,

   – nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami,

   – nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi,

   – korupcija,

   – goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske unije z dne 26.7.1995,

   – pranje denarja,

   – ponarejanje denarja, vključno z evrom,

   – kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika,

   – kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami,

   – omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi,

   – umor in povzročitev hudih telesnih poškodb,

   – nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi,

   – ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev,

   – rasizem in ksenofobija,

   – rop v skupini ali oborožen rop,

– nedovoljen trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli,

– goljufije,

– izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja,

– ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov,

– ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti,

– ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev,

– nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti,

– nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi,

– trgovina z ukradenimi vozili,

– posilstvo,

– požig,

– kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče,

– ugrabitev letala ali ladje

– sabotaža.

3. Svet lahko kadarkoli soglasno odloči, po posvetovanju z Evropskim parlamentom, kot to določajo pogoji iz člena 39(1) Pogodbe o Evropski uniji, da se seznamu iz odstavka 2 dodajo še druge kategorije kaznivih dejanj. Svet, glede na poročilo, ki mu ga predloži Komisija na podlagi člena 34(3), preuči ali je treba seznam razširiti ali spremeniti.

4. Pri drugih kaznivih dejanjih, ki niso zajeta v odstavku 2, se zahtevana oseba lahko preda pod pogojem, da dejanja, za katera je bil odrejen nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, kakršnikoli že so njegovi sestavni elementi ali opis.

Člen 3

Razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju „izvršitveni pravosodni organ“) zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

1. če za kaznivo dejanje, na katerem temelji nalog za prijetje, velja amnestija v izvršitveni državi članici, če je ta država pristojna za pregon tega dejanja po svojem kazenskem pravu;

2. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestala ali se po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več obsoditi;

3. če oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, po zakonodaji izvršitvene države članice zaradi svoje starosti ne more biti kazensko odgovorna za dejanja, na katerih temelji ta nalog.

Člen 4

Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

1. če, v katerem od primerov iz člena 2(4), dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice ni kaznivo dejanje; vendar se v povezavi z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem izvršitev evropskega naloga za prijetje ne zavrne z razlogom, da zakonodaja izvršitvene države članice ne odmerja enakih davkov in dajatev ali da ne vsebuje enakih pravil glede davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaja odreditvene države članice;

2. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, v izvr- šitveni državi članici v kazenskem postopku zaradi istega dejanja, kot je tisto, na katerem temelji evropski nalog za prijetje;

3. kadar pravosodne oblasti izvršitvene države članice sklenejo, da za dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, ne bodo uvedle kazenskega postopka ali da bodo postopek ustavile, ali kadar je bila zahtevani osebi v državi članici za ista dejanja izrečena pravnomočna sodba, ki onemogoča nadaljnji postopek;

4. kadar sta kazenski pregon ali kaznovanje zahtevane osebe po zakonodaji izvršitvene države članice zastarala in spadajo ta dejanja v pristojnost te države članice po njenem kazenskem pravu;

5. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi tretja država izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestana ali se prestaja ali se po zakonodaji kaznujoče države ne more več izvršiti;

6. če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom;

7. kadar evropski nalog za prijetje zadeva kazniva dejanja, ki:

   (a) se po zakonodaji izvršitvene države članice obravnavajo, kakor da so bila v celoti ali deloma storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se kot tak šteje; ali

(b) so bila storjena zunaj ozemlja izvršitvene države članice, zakonodaja izvršitvene države članice pa ne dovoljuje kazenskega pregona za ista kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja.

Člen 4a

Odločbe, izdane na podlagi sojenja, na katerem zadevna oseba ni bila osebno navzoča

1. Izvršitveni sodni organ lahko prav tako zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan za izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, če oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo, razen če je v evropskem nalogu za prijetje navedeno, da je bila oseba v skladu z dodatnimi procesnimi zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu odreditvene države članice:

(a) pravočasno:

(i) osebno povabljena in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, ali če je bila zadevna oseba dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila ta oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem,

in

(ii) obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži, ali

(b) je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem inje pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal,

ali

(c) potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preučijo in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe:

(i) izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe,

ali

(ii) ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku,

ali

(d) ji odločba ni bila osebno vročena, ampak:

(i) ji bo osebno vročena nemudoma po predaji in bo izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi

dokazi ponovno preučijo, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe,

in

(ii) bo obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, kakor je navedeno v zadevnem evropskem nalogu za prijetje.

2. Če se evropski nalog za prijetje izda za izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, pod pogoji iz odstavka 1(d), zadevna oseba pa predhodno ni prejela uradnega obvestila o kazenskem postopku zoper njo, lahko ta oseba, ko je obveščena o vsebini evropskega naloga za prijetje, pred predajo zahteva izvod sodbe. Takoj ko je odreditveni organ obveščen o zahtevi, prek izvršitvenega organa iskani osebi zagotovi izvod sodbe. Postopek predaje ali izdaja sklepa o izvršitvi evropskega naloga za prijetje se zaradi takšne zahteve s strani iskane osebe ne odloži. Sodba se zadevni osebi izroči zgolj v informativne namene; ta izročitev se ne šteje za uradno vročitev sodbe niti ne vpliva na roke v zvezi z zahtevo za ponovno sojenje ali vložitvijo pritožbe.

3. Če se oseba preda pod pogoji iz odstavka 1(d) in če je ta oseba zahtevala ponovno sojenje ali je vložila pritožbo, se pridržanje osebe, ki čaka na ponovno sojenje ali postopek pritožbe, pregleduje redno ali na njeno zahtevo, in sicer v skladu s pravom odreditvene države članice, dokler ni postopek ponovnega sojenja ali pritožbe zaključen. Takšen pregled zlasti vključuje možnost opustitve ali prekinitve pridržanja. Ponovno sojenje ali postopek pritožbe se začne po preteku ustreznega časa od po predaje.

Člen 5

Jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih

Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

1. [črtan]

2. če je dejanje, za katerega je bil izstavljen evropski nalog za prijetje, kaznivo z dosmrtno zaporno kaznijo ali doživljenskim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, se omenjeni nalog za prijetje lahko izvrši pod pogojem, da pravni sistem odreditvene države članice vsebuje določbe o reviziji izrečene kazni ali ukrepa na zahtevo ali najpozneje po dvajsetih letih, ali o ukrepu pomilostitve, za katero lahko oseba po zakonodaji ali praksi odreditvene države članice upravičeno zaprosi, da bi se taka kazen ali ukrep ne izvršil;

3. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.

Člen 6

Opredelitev pristojnih pravosodnih organov

1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni organ je pristojen po njenem pravu.

Člen 7

Udeležba centralnih organov

1. Vsaka država članica lahko imenuje centralni organ ali, kadar tako določa njen pravni sistem, več centralnih organov za pomoč pristojnim pravosodnim organom.

2. Država članica lahko, kadar je to potrebno zaradi notranje organiziranosti njenega pravosodnega sistema, sklene, da bo(do) njen(i) centralni organ(i) odgovorni za administrativno pošiljanje in prejemanje evropskih nalogov za prijetje in za vso s tem povezano uradno korespondenco.

   Država članica, ki želi izkoristiti možnosti iz tega člena, pošlje Generalnemu sekretariatu Sveta podatke o imenovanem centralnem organu ali organih. Te navedbe so zavezujoče za vse organe odreditvene države članice.

Člen 8

Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:

   (a) identiteta in državljanstvo zahtevane osebe;

   (b) naziv, naslov, številka telefona in faksa in elektronski naslov odreditvenega pravosodnega organa;

   (c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali katerikoli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;

   (d) zakonska označba kaznivega dejanja, zlasti glede na člen 2;

   (e) opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe;

(f) odmerjena kazen v primeru končne sodbe ali predpisane možne kazni, ki jih za to kaznivo dejanje predvideva zakonodaja odredit- vene države članice;

(g) če je mogoče še druge posledice kaznivega dejanja.

2. Evropski nalog za prijetje mora biti preveden v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice. Vsaka država članica lahko, po sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje, navede v izjavi, ki bo shranjena pri Generalnemu sekretariatu Sveta, da sprejme prevod v enega ali več uradnih jezikov institucij Evropskih skupnosti.

POGLAVJE 2

POSTOPEK PREDAJE

Člen 9

Pošiljanje evropskega naloga za prijetje

1. Kadar je kraj nahajanja zahtevane osebe znan, lahko odreditveni pravosodni organ pošlje evropski nalog za prijetje neposredno izvršitve- nemu pravosodnemu organu.

2. Odreditveni pravosodni organ se lahko v vsakem primeru odloči, da za zahtevano osebo izda opozorilo v schengenskem informacijskem sistemu (SIS).

3. Takšno opozorilo se razpiše v skladu z določbami člena 95 Konvencije z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega Sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah. Opozorilo v schengenskem informativnem sistemu, opremljen s podatki iz člena 8 (1), je enakovreden evropskemu nalogu za prijetje.

V vmesnem času, dokler SIS ni zmožen poslati vseh podatkov iz člena 8, je razpisan ukrep enakovreden evropskemu naloga za prijetje, dokler izvršitveni pravosodni organ ne prejme izvirnika v predpisani pravilni in ustrezni obliki.

Člen 10

Podrobnosti postopka pošiljanja evropskega naloga za prijetje

1. Če odreditveni pravosodni organ ne pozna pristojnega izvršitve- nega pravosodnega organa, z ustreznimi poizvedbami, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže[9], pridobi te podatke od izvršitvene države članice.

[9] Skupni ukrep Sveta 98/428/PNZ z 29. junija 1998 o oblikovanju Evropske pravosodne mreže (UL L, 191, 7.7.1998, str. 4).

2. Če odreditveni pravosodni organ tako želi, lahko pošlje po varovanem telekomunikacijskem sistemu Evropske pravosodne mreže.

3. Če ni mogoče uporabiti storitev SIS, lahko odreditveni pravosodni organ pošlje evropski nalog za prijetje po Interpolu.

4. Odreditveni pravosodni organ lahko za pošiljanje evropskega naloga za prijetje uporabi vsako varovano sredstvo, po katerem je mogoče poslati pisne dokumente po pogojih, ki izvršitveni državi članici omogočijo ugotavljanje avtentičnosti.

5. Vse težave v zvezi s pošiljanjem ali avtentičnostjo katerega koli dokumenta, potrebnega za izvršitev evropskega naloga za prijetje, se rešujejo v neposrednih stikih med vpletenimi pravosodnimi organi ali, kjer je primerno, z udeležbo centralnih organov držav članic.

6. Če pravosodni organ, ki prejme evropski nalog za prijetje, ni pristojen za ukrepanje v zvezi z njim, evropski nalog za prijetje avtomatično pošlje pristojnemu organu v svoji državi ter o tem obvesti odreditveni pravosodni organ.

Člen 11

Pravice zahtevane osebe

1. Po prijetju zahtevane osebe izvršitveni pravosodni organ po pravu svoje države zahtevano osebo obvesti o evropskem nalogu za prijetje in o njegovi vsebini ter o možnosti soglašanja s predajo odreditvenemu pravosodnemu organu.

2. Zahtevana oseba, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, ima pravico do pravnega zastopnika in tolmača v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.

Člen 12

Pridržanje osebe v priporu

Kadar je oseba prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, izvr- šitveni pravosodni organ v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice odloči, ali bo oseba ostala v priporu. Oseba je lahko kadarkoli začasno izpuščena na prostost v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice, pod pogojem, da pristojni organ te države z vsemi potrebnimi ukrepi osebi prepreči pobeg.

Člen 13

Privolitev s predajo

1. Če prijeta oseba navede, da soglaša s svojo predajo, poda svoje soglasje in, kadar je primerno, izrecno odpoved pravici do „pravila specialnosti“,

omenjenega v členu 27(2), pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.

2. Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da sta soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 podana na način, ki kaže, da ju je prijeta oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.

3. Soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 se uradno zapišeta v skladu s postopkom, ki ga določa notranje pravo države članice.

4. Načeloma soglasja ni mogoče preklicati. Vsaka država članica lahko predvidi v skladu z veljavnimi pravili uporabljenimi na podlagi svojega nacionalnega prava, da se soglasje in, kadar je primerno, odpoved lahko prekličeta. V takem primeru se čas od datuma danega soglasja do datuma preklica ne upošteva pri uveljavljanju časovnih rokov iz člena 17. Država članica, ki se želi zateči k tej možnosti, o tem obvesti Generalni sekretariat Sveta, ko bo sprejeta ta okvirni sklep, in podrobno navede postopke, po katerih je mogoče preklicati soglasje, in vse njihove spremembe.

Člen 14

Zaslišanje zahtevane osebe

Kadar prijeta oseba ne soglaša s predajo, kakor je navedeno v členu 13, ima pravico do zaslišanja pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice.

Člen 15

Odločitev o predaji

1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke določene v člena 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.

Člen 16

Odločitev v primeru več nalogov

1. Če sta dve ali več držav članic izdale evropski nalog za prijetje za isto osebo, odloči o tem, katerega od evropskih nalogov bo izvršil, izvršitveni pravosodni

organ, pri tem pa ustrezno upošteva vse okoliščine, še posebno sorazmerno težo in kraj kaznivih dejanj, datume posameznih evropskih nalogov za prijetje in dejstvo, ali je nalog izdan zaradi uvedbe kazenskega postopka ali zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

2. Izvršitveni pravosodni organ lahko pri odločanju iz odstavka 1 poišče pravni nasvet pri Eurojustu[10].

3. V primeru navzkrižja med evropskim nalogom za prijetje in zahtevo po izročitvi, ki jo je podala tretja država, odloči o tem, ali ima prednost evropski nalog ali zahteva po izročitvi, izvršitveni pravosodni organ, pri tem pa ustrezno upošteva vse okoliščine, zlasti tiste iz odstavka 1 in tiste iz konvencije, ki se uporablja.

4. Ta člen ne vpliva na obveznosti, ki jih imajo države članice po statutu Mednarodnega kazenskega sodišča.

Člen 17

Časovni roki in postopki pri odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje je treba obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo.

2. V primeru, ko zahtevana oseba soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 10 dneh po soglasju.

3. V drugih primerih mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 60 dneh po prijetju zahtevane osebe.

4. Kadar se v posebnih primerih evropski nalog za prijetje ne more izvršiti v časovnih rokih iz odstavkov 2 in 3, izvršitveni pravosodni organ o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se časovni rok lahko podaljša za dodatnih 30 dni.

5. Dokler izvršitveni pravosodni organ ne sprejme dokončne odločitve o evropskem nalogu za prijetje, mora zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo osebe.

6. Pri vsaki zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje se morajo navesti razlogi.

7. Kadar v posebnih okoliščinah država članica ne more upoštevati časovnih rokov iz tega člena, o tem obvesti Eurojust in navede razloge za zamudo. Poleg tega država članica, ki s strani druge države članice doživlja ponavljajoče se zamude pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje, o tem obvesti Svet, da bi se izvajanje te okvirne odločbe ocenilo na ravni držav članic.

---

[10] Sklep Sveta 2002/187/PNZ z 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za poostren bojproti resnemu kriminalu (UL L, 63, 6.3.2002, str. 1).

Člen 18

Razmere do odločitve

1. Kadar se evropski nalog za prijetje odredi zaradi uvedbe kazenskega postopka, mora izvršitveni pravosodni organ:

   (a) privoliti v zaslišanje zahtevane osebe v skladu s členom 19;

   (b) ali privoliti v začasno premestitev zahtevane osebe.

2. Pogoje in trajanje začasne premestitve določita odreditveni in izvr- šitveni pravosodni organ v medsebojnem sporazumu.

3. V primeru začasne premestitve mora imeti oseba možnost vrnitve v izvršitveno državo članico, da bi se udeležila zaslišanj, ki so del postopka njene predaje.

Člen 19

Zaslišanje osebe do odločitve

1. Zahtevano osebo zasliši pravosodni organ, pri tem pa mu pomaga oseba imenovana po pravu države članice zahtevanega sodišča.

2. Zaslišanje zahtevane osebe poteka po pravu izvršitvene države članice in po pogojih, ki jih v medsebojnem sporazumu določita odre- ditvena in izvršitvena pravosodna organa.

3. Pristojni izvršitveni pravosodni organ lahko določi še drugi pravosodni organ v svoji državi članici, da sodeluje pri zaslišanju zahtevane osebe, da bi tako zagotovil pravilno uporabo tega člena in predpisanih pogojev.

Člen 20

Privilegiji in imunitete

1. Kadar zahtevana oseba uživa privilegij ali imuniteto v zvezi z pristojnostjo ali izvršitvijo v izvršitveni državi članici, začnejo teči časovni roki iz člena 17 šele z dnem, ko izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo o odpovedi privilegiju ali imuniteti.

2. Izvršitveni pravosodni organ zagotovi, da so materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo, izpolnjeni, potem, ko oseba preneha uživati privilegij ali imuniteto.

3. Kadar je za odpoved privilegija ali imunitete pooblaščen organ v izvršitveni državi članici, ga izvršitveni pravosodni organ zaprosi za takojšnjo odpoved. Kadar je za odpoved privilegija in imunitete pooblaščen organ neke druge države članice ali mednarodna organizacija, za odpoved zaprosi odreditveni pravosodni organ.

Člen 21

Konkurenčne mednarodne obveznosti

Ta okvirni sklep ne vpliva na obveznosti izvršitvene države članice, kadar je zahtevano osebo tej državi izročila tretja država in kadar to osebo ščitijo tiste določbe dogovora o njeni izročitvi, ki zadevajo specialnost. Izvršitvena država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da bi državo, ki ji je izročila zahtevano osebo, nemudoma zaprosila za soglasje glede predaje te osebe državi članici, ki je odredila evropski nalog za prijetje. Časovni roki iz člena 17 začnejo teči šele z dnem, ko pravila specialnosti prenehajo veljati. Dokler država, ki je zahtevano osebo izročila, ne sprejme odločitve, izvršitvena država članica zagotovi, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo.

Člen 22

Obvestilo o odločitvi

Izvršitveni pravosodni organ takoj obvesti odreditveni pravosodni organ o svoji odločitvi glede ukrepov v zvezi z evropskim nalogom za prijetje.

Člen 23

Časovni roki za predajo osebe

1. Zahtevana oseba se preda v najkrajšem možnem času na dan, o katerem se dogovorita pravosodna organa.

2. Oseba se preda najpozneje v 10 dneh po končni odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje.

3. Če predajo zahtevane osebe v časovnem roku iz odstavka 2 preprečijo okoliščine, na katere državi članici nimata vpliva, se izvršit- vena in odreditvena pravosodna organa takoj povežeta med seboj in se dogovorita o novem datumu. V tem primeru se predaja opravi v roku 10 dni po dogovorjenem novem datumu.

4. Predaja se lahko izjemoma začasno preloži iz resnih humanitarnih razlogov, na primer kadar obstaja upravičen razlog za prepričanje, da bo očitno ogrozila življenje ali zdravje zahtevane osebe. Evropski nalog za prijetje se izvrši, kakor hitro ti razlogi prenehajo. Izvršitveni pravosodni organ nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in se dogovori o novem dnevu predaje. V tem primeru se predaja opravi v roku 10 dni po dogovorjenem novem datumu.

5. Če je po poteku časovnih rokov iz odstavkov 2 do 4 oseba še vedno v priporu, se oseba izpusti.

Člen 24

Preložena ali pogojna predaja

1. Izvršitveni pravosodni organ lahko potem, ko se odloči za izvršitev evropskega naloga za prijetje, preloži predajo zahtevane osebe, da bi ji lahko sodili v izvršitveni državi članici ali, če je oseba že obsojena, da bi lahko na ozemlju te države prestala kazen, ki ji je bila izrečena za neko drugo dejanje, kot je tisto v evropskem nalogu za prijetje.

2. Namesto da izvršitveni pravosodni organ preloži predajo, lahko odreditveni pravosodni organ zahtevano osebo začasno preda pod pogoji, ki jih v medsebojnem sporazumu določita oba pravosodna organa. Sporazum je v pisni obliki, pogoji pa so zavezujoči za vse organe v izvršitveni državi članici.

Člen 25

Prevoz osebe

1. Vsaka država članica, razen če uporabi možnost zavrnitve, ko se prevoz državljana ali prebivalca zahteva zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, dovoli prevoz čez svoje ozemlje ob predaji zahtevane osebe, pod pogojem, da je dobila podatke o:

   (a) identiteti in državljanstvu osebe, za katero je odrejen evropski nalog za prijetje;

   (b) obstoju evropskega naloga za prijetje;

   (c) vrsti in pravni kvalifikaciji kaznivega dejanja;

   (d) opis kaznivega dejanja, vključno z datumom in krajem.

   Kadar je oseba, za katero je bil evropski nalog za prijetje odrejen zaradi uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec tranzitne države članice, lahko država članica dovoli prevoz osebe pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne v tranzitno državo članico, da bi na njenem ozemlju prestala kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, ki ji je bil izrečen v odreditveni državi članici.

2. Vsaka država članica imenuje organ, ki je odgovoren za prejem zahtev za prevoz s spremljajočimi potrebnimi dokumenti ter vseh drugih uradnih dopisov v zvezi z zahtevami za prevoz. Države članice obvestijo o tem imenovanju Generalni sekretariat Sveta.

3. Zahteva za prevoz in podatki iz odstavka 1 se imenovanemu organu iz odstavka 2 lahko pošljejo na katerikoli način, ki omogoča pošiljanje pisnih dokumentov. Država članica prevoza pošlje uradno obvestilo o svoji odločitvi po isti poti.

4. Ta okvirni sklep se ne uporablja v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega pristanka. Vendar v primeru nenačrtovanega pristanka odreditvena država članica pošlje podatke iz odstavka 1 organu, imenovanemu na podlagi odstavka 2.

5. Pri prevozu osebe, ki jo tretja država izroča državi članici, se ta člen smiselno uporablja. Zlasti za izraz „evropski nalog za prijetje“ velja, da se nadomesti z izrazom „zahteva po izročitvi“.

POGLAVJE 3

POSLEDICE PREDAJE

Člen 26

Vštevanje pripora prebitega v izvršitveni državi članici

1. Odreditvena država članica odšteje celoten čas pripora, ki je bil prebit pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, od celotnega časa pripora, ki ga mora oseba prestati v odreditveni državi članici po izrečeni kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

2. V ta namen izvršitveni pravosodni organ ali centralni organ, imenovan na podlagi člena 7, ob predaji osebe pošlje odreditvenemu pravosodnemu organu vse podatke v zvezi s trajanjem pripora zahtevane osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Člen 27

Možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj

1. Vsaka država članica lahko uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da v njenih odnosih z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s kazenskim pregonom, sojenjem ali priporom z namenom izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji.

2. Razen v primerih iz odstavkov 1 in 3 se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana.

3. Odstavek 2 se ne uporablja v naslednjih primerih:

   (a) kadar oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;

   (b) storjeno dejanje ni kaznivo z kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti;

(c) kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti;

(d) kadar bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ni vezan z odvzemom prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, četudi bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti;

(e) kadar se oseba, če je to primerno, hkrati s soglasjem o svoji predaji odpove pravilu specialnosti v skladu s členom 13;

(f) kadar se oseba po predaji izrecno odpove upravičenosti do pravila specialnosti v zvezi s posameznimi dejanji, ki so bila storjena pred predajo. Odpovedna izjava se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi odreditvene države članice in se zapiše v skladu z domačo zakonodajo te države. Odpoved se poda na način, ki kaže, da jo je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.

(g) kadar izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje v skladu z odstavkom 4.

4. Zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu skupaj s podatki iz člena 8(1) in s prevodom iz člena 8(2). Soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa. Soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. Odločitev o zahtevi se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve.

Za primere iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila, predvidena s tem členom.

Člen 28

Predaja ali poznejša izročitev

1. Vsaka država članica lahko obvesti Generalni sekretariat Sveta, da v odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s predajo osebe državi članici, ki ni odreditvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji osebe.

2. V vsakem primeru se lahko oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje, brez soglasja izvr- šitvene države članice preda državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za katero koli dejanje, ki je bilo storjeno pred njeno predajo, in sicer v naslednjih primerih:

(a) kadar zahtevana oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vme;

(b) kadar zahtevana oseba soglaša s svojo predajo državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje. Soglasje se poda pred pristojnim pravosodnim organom odreditvene države članice in zapiše po pravu te države. Soglasje se poda na način, ki kaže, da ga je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima zahtevana oseba pravico do pravnega zastopnika;

(c) kadar za zahtevano osebo ne velja pravilo specialnosti v skladu s členom 27 (3)(a), (e), (f) in (g).

3. Izvršitveni pravosodni organ soglaša s predajo osebe drugi državi članici po naslednjih pravilih:

(a) zahteva po soglasju se predloži v skladu s členom 9 s podatki, ki jih omenja člen 8(1) in prevodom, ki ga navaja člen 8(2);

(b) soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa;

(c) odločitev se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve;

(d) soglasje se zavrne zaradi razlogov iz člena 3, drugače se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4.

V primerih iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila po tem členu.

4. Ne glede na odstavek 1 se oseba, ki je bila predana na podlagi evropskega naloga za prijetje, ne izroči tretji državi brez soglasja pristojnega pravosodnega organa države članice, ki je to osebo predala. To soglasje se poda v skladu s konvencijami, ki zavezujejo to državo članico, ter z njeno notranjo zakonodajo.

Člen 29

Predaja lastnine

1. Na zahtevo odreditvenega pravosodnega organa ali na lastno pobudo izvršitvenega pravosodnega organa po pravu svoje države, odvzame in izroči lastnino, ki:

(a) se lahko zahteva kot dokazno gradivo, ali

(b) jo je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem.

2. Lastnina iz odstavka 1 se izroči tudi v primeru, ko se evropskega naloga za prijetje ne more izvršiti zaradi smrti ali bega zahtevane osebe.

3. Če je treba lastnino iz odstavka 1 odvzeti ali zapleniti na ozemlju izvršitvene države članice, lahko ta država lastnino, če jo potrebuje v zvezi z nedokončanim kazenskim postopkom, začasno zadrži ali jo izroči odreditveni državi članici pod pogojem, da jo ta vrne.

4. Ohranijo se vse pravice, ki jih izvršitvena država članica ali tretja stran pridobi do lastnine iz odstavka 1. Kadar te pravice obstajajo, odreditvena država članica vrne lastnino brez zaračunavanja stroškov izvršitveni državi članici takoj po končanem kazenskem postopku.

Člen 30

Stroški

1. Stroške, ki nastanejo na ozemlju izvršitvene države članice zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, krije ta država članica.

2. Vse ostale stroške krije odreditvena država članica.

POGLAVJE 4

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Razmerje do drugih pravnih aktov

1. Brez poseganja v uporabo konvencij v odnosih med državami članicami in tretjimi državami ta okvirni sklep s 1. januarjem 2004 nadomesti ustrezne določbe naslednjih konvencij, ki se uporabljajo na področju izročitve oseb v odnosih med državami članicami:

   (a) Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, njenega dodatnega protokola z 15. oktobra 1975, in drugega dodatnega protokola z 17. marca 1978 in Evropske konvencije o zatiranju terorizma z 27. januarja 1977, v delu, v katerem ta konvencija ureja izročitev oseb;

   (b) Sporazuma med dvanajstimi državami članicami Evropskih skupnosti o poenostavitvi in posodobitvi metod pošiljanja zahtev po izročitvi z 26. maja 1989;

   (c) Konvencije o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije z 10. marca 1995;

   (d) Konvencije o izročitvi oseb med državami članicami Evropske unije z 27. septembra 1996;

   (e) poglavja 4 naslova III Konvencije z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.

2. Države članice lahko tudi potem, ko bo ta okvirni sklep sprejet, uporabljajo veljavne dvostranske in večstranske sporazume in dogovore, če ti sporazumi in dogovori širijo cilje tega okvirnega sklepa ter pomagajo poenostaviti in pospešijo postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijetje.

Države članice lahko sklenejo dvostranske in večstranske sporazume in dogovore tudi po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa, če ti sporazumi in dogovori omogočajo razširitev predpisov tega okvirnega sklepa in pomagajo še bolj poenostaviti in pospešiti postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijetje, zlasti z določitvijo krajših časovnih rokov, kot so tisti iz člena 17, z razširitvijo seznama kaznivih dejanj iz člena 2(2), z dodatnim krčenjem razlogov za zavrnitev iz členov 3 in 4 in z nižanjem praga, predvidenega v členu 2(1) in (2).

Sporazumi in dogovori iz drugega pododstavka nikakor ne smejo vplivati na odnose z državami članicami, ki niso njihove podpisnice.

Države članice v treh mesecih po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa uradno obvestijo Svet in Komisijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz prvega pododstavka, ki jih želijo še naprej uporabljati.

Države članice uradno obvestijo Svet in Komisijo tudi o vseh novih sporazumih in dogovorih, kakor so navedeni v drugem pododstavku, v treh mesecih po njihovem podpisu.

3. Kadar se konvencije in sporazumi iz odstavka 1 uporabljajo na tistih ozemljih držav članic ali na ozemljih, kjer je država članica odgovorna za njihove zunanje odnose, na katerih se ta okvirni sklep ne uporablja, te listine še naprej urejajo odnose med temi ozemlji in drugimi državami članicami.

Člen 32

Prehodna določba

1. Zahteve za izročitev, ki jih države članice prejmejo pred 1. januarjem 2004, bodo še naprej urejali obstoječe pravni akti o izročitvi. Zahteve, ki jih bodo države članice prejele po tem datumu, bodo urejala pravila, ki jih bodo sprejele države članice na podlagi tega okvirnega sklepa. Vendar lahko vsaka država članica, potem ko bo Svet sprejel ta okvirni sklep, v izjavi navede, da bo kot izvršitvena država članica obravnavala zahteve v zvezi z dejanji, storjenimi pred datumom, ki ga bo določila, v skladu z metodami izročitve, ki se uporablja do 1. januarja 2004. Za ta datum lahko določi najpozneje 7. avgust 2002. Omenjena izjava bo objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.* Ta se lahko kadarkoli umakne.

Člen 33

Določbi glede Avstrije in Gibraltarja

1. Dokler Avstrija ne spremeni člena 12(1) „Auslieferungs und Rechtshilfegesetz“ in najpozneje do 31. decembra 2008, lahko dovoli svojim izvršitvenim pravosodnim organom, da zavrnejo izvršitev evropskega naloga za prijetje, če je zahtevana oseba avstrijski državljan in če dejanje, za katerega je bil evropski nalog za prijetje odrejen, ni kaznivo po avstrijski zakonodaji.

2. Ta okvirni sklep se uporablja za Gibraltar.

Člen 34

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb tega okvirnega sklepa do 31. decembra 2003.

2. Države članice pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedilo določb, s katerimi v svojo notranjo zakonodajo prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta okvirni sklep. Pri tem lahko vsaka država članica navede, da bo ta okvirni sklep takoj uporabljala v odnosih s tistimi državami članicami, ki podajo enako izjavo.

3. Generalni sekretariat Sveta sporoči državam članicam in Komisiji podatke, ki jih prejme na podlagi člena 7(2), člena 8(2), člena 13(4) in člena 25(2). Te podatke objavi tudi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

4. Na podlagi podatkov, ki jih Komisiji sporoči Generalni sekretariat Sveta, Komisija najpozneje do 31. decembra 2004 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju tega okvirnega sklepa, skupaj z zakonodajnimi predlogi, kadar je primerno.

5. Svet v drugi polovici leta 2003 naredi oceno praktičnega uporabljanja določb tega okvirnega sklepa v državah članicah in delovanja schengenskega informacijskega sistema.

Člen 35

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

V Luxembourgu, 13. junija 2002

Za Svet
Predsednik
M. RAJOY BREY

PRILOGA II: OBRAZEC EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE, VSEBOVAN V PRILOGI K OKVIRNEMU SKLEPU O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE

EVROPSKI NALOG ZA PRIJETJE[1]

Ta nalog je izdal pristojni pravosodni organ. Zahtevam prijetje spodaj navedene osebe in njeno predajo zaradi izvedbe kazenskega pregona ali izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti.

(a) Podatki o identiteti zahtevane osebe:

Priimek: .....

Rojstno ime (imena): .....

Dekliški priimek, če se uporablja: .....

Vzdevki, če se uporabljajo: .....

Spol: .....

Državljanstvo: .....

Datum rojstva: .....

Kraj rojstva: .....

Prebivališče in/ali znani naslov: .....

.....

Jezik(i), ki jih zahtevana oseba razume (če je znano):

.....

Opis zahtevane osebe in prepoznavna znamenja: .....

.....

Fotografija in prstni odtisi zahtevane osebe, če so na voljo in se lahko pošljejo, ali kontaktni podatki o osebi, na katero se je mogoče obrniti, da se priskrbijo ti podatki ali profil DNA (če so ti dokazi na voljo, vendar niso bili vključeni)

[1] Ta nalog mora biti napisan ali preveden v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice, kadar je navedena država znana, ali v kateri koli drug jezik, ki je sprejemljiv za navedeno državo.

(b) Odločba, na kateri temelji nalog:

1. Nalog za prijetje ali sodna odločba z enakim učinkom: .....

   Vrsta: .....

2. Izvršljiva sodba: .....
   .....
   Referenca: .....
   .....
   .....

(c) Podatki o dolžini kazni:

1. Najvišja zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ki se lahko izreče za kaznivo dejanje (kazniva dejanja):

.....
.....

2. Dolžina izrečene zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti:

.....

   Dolžina še neprestane kazni:.....
.....
.....

(d) Navedite, ali je bila oseba osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo:

1. □ Da, oseba je bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.

2. □ Ne, oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.

3. Če ste označili polje v točki 2 zgoraj, prosimo, potrdite obstoj ene od naslednjih možnosti:

□ 3.1a oseba je bila osebno povabljena dne … (dan. mesec. leto) in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in je bila obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

□ 3.1b oseba ni bila osebno povabljena, temveč je bila kako drugače dejansko uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila zadevna oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem, obveščena je bila tudi, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

□ 3.2 oseba je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal;

ALI

□ 3.3 osebi je bila odločba vročena dne … (dan. mesec. leto) in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno prouči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in

□ oseba je izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe;

ALI

□ oseba v ustreznem roku ni zahtevala ponovnega sojenja ali ni vložila pritožbe;

ALI

□ 3.4 osebi odločba ni bila osebno vročena, ampak

- bo osebi ta odločba osebno vročena nemudoma po predaji in

- bo oseba po vročitvi odločbe izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno prouči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in

- bo oseba obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, tj. v … dneh.

4. Če ste označili polje v točki 3.1b, 3.2 ali 3.3 zgoraj, prosimo, da navedete informacije o tem, kako je bil izpolnjen zadevni pogoj:

……

……

(e) Kazniva dejanja:

Ta nalog se nanaša na skupno: ..... kaznivih dejanj.

Opis okoliščin, v katerih so bila kazniva dejanja storjena, vključno s časom, krajem in vrsto udeležbe zahtevane osebe pri kaznivih dejanjih:

.....

.....

.....

Vrsta in pravna kvalifikacija kaznivega dejanja in zakonska določba/predpis, ki se uporablja:

.....

.....

.....

.....

.....

I. Če ustreza, označite eno ali več naslednjih kaznivih dejanj, za katera je po pravu odreditvene države članice zagrožena najvišja zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj treh let, kot je določeno po pravu odreditvene države članice:

- ☐ pripadnost kriminalni združbi;
- ☐ terorizem;
- ☐ trgovina z ljudmi;
- ☐ spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- ☐ nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi;
- ☐ nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi;
- ☐ korupcija;
- ☐ goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropskih skupnosti v smislu Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995;
- ☐ pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;
- ☐ ponarejanje denarja, vključno z eurom;
- ☐ kazniva dejanja računalniške kriminalitete;
- ☐ kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi vrstami in ogroženimi rastlinskimi vrstami in sortami;

☐ omogočanje nezakonitega vstopa in bivanja;

☐ umor, huda telesna poškodba;

☐ nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;

☐ ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;

☐ rasizem in ksenofobija;

☐ organiziran ali oborožen rop;

☐ nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;

☐ goljufanje;

☐ izsiljevanje in prisiljenje;

☐ ponarejanje in piratstvo izdelkov;

☐ ponarejanje upravnih dokumentov in trgovanje z njimi;

☐ ponarejanje plačilnih sredstev;

☐ nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti;

☐ nedovoljena trgovina z jedrskimi ali radioaktivnimi snovmi;

☐ trgovina z ukradenimi vozili;

☐ posilstvo;

☐ požig;

☐ kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče;

☐ ugrabitev zrakoplova/ladje;

☐ sabotaža.

II. Podroben opis kaznivih dejanj, ki niso zajeta v oddelku I zgoraj:

.....

.....

(f) Druge okoliščine, pomembne za zadevo (neobvezen podatek):

(<u>OPOMBA</u>: lahko zajemajo navedbe o ekstrateritorialnosti, prekinitvi zastaranja ali drugih posledicah kaznivih dejanj)

.....

.....

(g) Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev predmetov, ki se morda potrebujejo kot dokaz:

Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev predmetov, ki jih je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem:

Opis predmetov (in kraj) (če je znan):

.....

.....

.....

(h) Za kazniva dejanja, na podlagi katerih je bil ta nalog izdan, je zagrožen oziroma je bil izrečen dosmrtni zapor ali dosmrtni ukrep, ki vključuje odvzem prostosti:

– pravni sistem odreditvene države članice omogoča preizkus izrečene kazni ali ukrepa – na zahtevo ali vsaj po 20 letih –, katerega cilj je neizvršitev te kazni ali ukrepa,

in/ali

– pravni sistem odreditvene države članice omogoča uporabo ukrepov pomilostitve, do katerih je oseba upravičena po pravu ali praksi odreditvene države članice, katerih cilj je neizvršitev te kazni ali ukrepa.

(i) Pravosodni organ, ki je izdal nalog:

Uradni naziv: .....

Ime in priimek njegovega predstavnika[2]: .....

Delovno mesto (naziv/položaj): .....

Referenčna številka: .....

Naslov: .....

Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) [...] .....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) […].....

E-naslov: .....

Kontaktni podatki osebe, na katero se je mogoče obrniti za potrebne praktične dogovore o predaji:.....

Kadar je centralni organ odgovoren za pošiljanje in upravno prejemanje evropskega naloga za prijetje:

Naziv centralnega organa: .....

.....

Kontaktna oseba, če je opredeljena (naziv/položaj ter ime in priimek): .....

.....

Naslov:.....

.....

Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) [...] .....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) [...] .....

E-naslov: .....

[2] V različne jezikovne različice se bo vključilo sklicevanje na pooblaščeno osebo pravosodnega organa.

Podpis odreditvenega pravosodnega organa in/ali njegovega predstavnika:

.....

Ime in priimek:

.....

Delovno mesto (naziv/položaj): .....

Datum: .....

Uradni žig (če je na voljo)

PRILOGA III: SMERNICE O IZPOLNJEVANJU OBRAZCA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

Ta nalog je izdal pristojni pravosodni organ. Zahtevam prijetje spodaj navedene osebe in njeno predajo zaradi izvedbe kazenskega pregona ali izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti.

Opomba

– Pri sestavljanju evropskega naloga za prijetje se priporoča uporaba orodja Compendium Evropske pravosodne mreže, ki je na voljo na njenem spletišču. Z uporabo tega elektronskega orodja je izpolnjevanje obrazca tako preprosto kot izpolnjevanje obrazca v Wordu, s številnimi sodobnimi in uporabniku prijaznimi možnostmi, kot so: možnost neposrednega uvoza podatkov o pristojnih izvršitvenih organih iz Pravosodnega atlasa Evropske pravosodne mreže; takojšni dostop do statičnega besedila obrazca v jeziku (jezikih), ki so sprejemljivi za izvršitveno državo; shranjevanje in pošiljanje po elektronski pošti.

– Kljub temu se priporoča, da obrazec v Wordu prenesete s spletišča Evropske pravosodne mreže (oddelek Pravosodna knjižnica) v jeziku odreditvenega organa (svojem jeziku) in ga shranite na svojem računalniku, če ne bi imeli dostopa do spletišča, kadar je to v nujnih primerih potrebno.

– Poleg tega se priporoča, da obrazec s spletišča Evropske pravosodne mreže (Pravosodna knjižnica) prenesete v vseh jezikih, zlasti v tistih, ki so pogosteje sprejemljivi v drugih državah članicah, in ga shranite na svojem računalniku.

– Če uporabite obrazec v Wordu, ga izpolnite v svojem jeziku in na računalniku (ne izpolnjujte ga ročno). Kadar se uporabi orodje Compendium, se obrazec vedno izpolni na računalniku.

– Če polje ni relevantno, napišite „Ni relevantno.“ ali jasno navedite, na primer s posebnim znakom (na primer –), da ni relevantno. Polja nikoli ne izbrišite in nikakor ne spreminjajte obrazca evropskega naloga za prijetje.

– Če evropski nalog za prijetje zajema več kaznivih dejanj, jih označite s številkami 1, 2, 3 in tako dalje ter to oštevilčenje ohranite v celotnem evropskem nalogu za prijetje, zlasti v polju (b).

Polje (a)

Podatki, potrebni za identifikacijo zahtevane osebe

Opomba:

Če je mogoče, izpolnite vsa polja.

(a) Podatki o identiteti zahtevane osebe:

Priimek: ***Opomba: obvezno polje. Navedite tudi prejšnji uradni priimek, če je znan, in ga zapišite, kot se uporablja v nacionalnem jeziku; priimek se ne prevaja. Prepričajte se, da je vrstni red pravilen in da kot priimek ne navajate imena, ter dvakrat preverite, ali sta v istem spisu dve osebi (ali več) s podobnimi priimki.***

Rojstno ime (imena): ***Opomba: obvezno polje.***

Dekliški priimek, če se uporablja:

Vzdevki, če se uporabljajo: ***Opomba: navedite lažna imena. Vzdevke navedite v oklepajih. Če oseba uporablja lažno identiteto, bi jo bilo treba navesti v vseh poljih, na primer lažni datum rojstva in lažni naslov.***

Spol: ***Opomba: obvezno polje.***

Državljanstvo: ***Opomba: obvezno polje. V primeru več državljanstev navedite vse.***

Datum rojstva: ***Opomba: obvezno polje.***

Kraj rojstva: ***Opomba: obvezno polje, če je podatek na voljo.***

Prebivališče in/ali znani naslov: ***Opomba: obvezno polje, če je podatek na voljo.***

Če ni podatka, navedite „Ni znan.“.

Jezik(i), ki jih zahtevana oseba razume (če je znano):

Opis zahtevane osebe in prepoznavna znamenja: ***Opomba: obvezno polje, če je podatek na voljo. Navedite tudi, ali je oseba nevarna in/ali nosi orožje.***

Fotografija in prstni odtisi zahtevane osebe, če so na voljo in se lahko pošljejo, ali kontaktni podatki o osebi, na katero se je mogoče obrniti, da se priskrbijo ti podatki ali profil DNA (če so ti dokazi na voljo, vendar niso bili vključeni) ***Opomba: če je podatek na voljo, ga je treba obvezno posredovati prek Interpola ali sistema SIS. To je bistveno, da se zagotovi, da je prijeta prava oseba.***

Dvakrat preverite, ali sta v spisu dve osebi (ali več) s podobnimi priimki (morda v različnem vrstnem redu ali z majhno razliko).

Polje (b)

Podatki o odločbi, na kateri temelji evropski nalog za prijetje

Opomba:

Obrazec je treba izpolniti glede na zahtevani namen evropskega naloga za prijetje – pregon in/ali izvršitev kazni. V polju (b) je uporabljen izraz „Odločba, na kateri nalog temelji“, ki se nanaša na sodno odločbo, ki se razlikuje od evropskega naloga za prijetje. Izraz „sodna odločba“ zajema odločbe organov držav članic s področja kazenskega pravosodja, vendar ne služb policije. Če se je odločba, na podlagi katere je bil izrečen ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, spremenila v (na primer) sodbo, izrečeno v odsotnosti, je treba izdati nov evropski nalog za prijetje (z novim naslovom).

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za izvedbo kazenskega pregona)

– (b) 1. Navedite odločbo, na kateri temelji evropski nalog za prijetje (na primer odločbo sodišča ali nalog za prijetje, izdan dd. mm. llll, s katero je bil določen prisilni ukrep preventivnega pripora). Če ste izpolnili polje (b) 1., morate izpolniti tudi polje (c) 1.

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje se izda za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

– (b) 1. Pri evropskem nalogu za prijetje, izdanem v primeru odločbe, izrečene v odsotnosti, navedite sodno odločbo.

– (b) 2. Navedite sklic na ustrezno sodbo ali sodno odločbo, ki je postala pravnomočna dne dd. mm. llll, ter vnesite številko zadeve in naziv sodišča, ki je odločbo izdalo. V nekaterih državah članicah se glede kazni, ki še niso izvršljive, dokler je še mogoča pritožba, dokler še niso pravnomočne, izpolni polje (b) 1., NE polje (b) 2.

Če ste izpolnili polje (b) 2., morate izpolniti tudi polje (c) 2.

(b) Odločba, na kateri temelji nalog:

1. Nalog za prijetje ali sodna odločba z enakim učinkom:

Vrsta: ***Opomba: navedite odločbo sodišča ali drugo sodno odločbo ter datum in sklic zadeve.***

2. Izvršljiva sodba: ***Opomba: če je sodba izvršljiva, navedite tudi datum, ko je postala pravnomočna.***

Referenca: ***Opomba: navedite datum, številko zadeve, vrsto odločbe. Sklicev ne prevajajte.***

Polje (c)

Podatki o dolžini kazni/zaporne kazni

Opomba:

V tem polju se zapiše, ali evropski nalog za prijetje izpolnjuje zahteve glede pragov višine kazni, kot so določeni v členu 2(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje. V predhodnem postopku se prag nanaša na zagroženo kazen, če je bila kazen izrečena, pa se nanaša na dolžino dejanske kazni. Kot velja za polje (b), izpolnite odstavke, ki so relevantni, pri čemer upoštevajte fazo kazenskega postopka.

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za izvedbo kazenskega pregona)

– (c) 1. Navedite najvišjo zagroženo kazen. Upoštevajte, da se lahko v skladu s členom 2(1) evropski nalog za prijetje izda za dejanja, za katera je najvišja zagrožena zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj 12 mesecev. Če ste izpolnili polje (b) 1., je treba izpolniti tudi polje (c) 1.

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje se izda za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

– (c) 2. Navedite dolžino izrečene zaporne kazni oziroma ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti. Upoštevajte, da se lahko v skladu s členom 2(1) evropski nalog za prijetje izda za kazni najmanj štirih mesecev, kadar je izrečena kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti. Če ste izpolnili polje (b) 2., je treba izpolniti tudi polje (c) 2.

– (c) 2. Navedite leta, mesece in dneve. Opozoriti je treba, da v okvirnem sklepu o evropskem nalogu za prijetje ni določen najkrajši čas še neprestane kazni. Priporoča se, da se pri odločanju o izdaji evropskega naloga za prijetje skrbno proučijo primeri, v katerih je še neprestana kazen krajša od štirih mesecev, čeprav je bila prvotna kazen štiri mesece ali več.

(c) Podatki o dolžini kazni:

1. Najvišja zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ki se lahko izreče za kaznivo dejanje (kazniva dejanja):

2. Dolžina izrečene zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti: ***Opomba: v primeru izrečene zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, je lahko čas trajanja odvzema prostosti neomejen, na primer pri dosmrtnem zaporu ali kazni, ki vključuje psihiatrično oskrbo.***

Dolžina še neprestane kazni: ***Opomba: če je trajanje kazni neomejeno, vendar znaša najmanj štiri mesece, navedite, da je treba prestati še najmanj štiri mesece.***

Polje (d)

Primeri, v katerih so odločbe izrečene v odsotnosti

(d) Navedite, ali je bila oseba osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo:

1. ☐ Da, oseba je bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.

2. ☐ Ne, oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.

3. Če ste označili polje v točki 2, potrdite obstoj ene od naslednjih možnosti:

☐ 3.1a oseba je bila osebno povabljena dne … (dan. mesec. leto) in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in je bila obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

☐ 3.1b oseba ni bila osebno povabljena, temveč je bila kako drugače dejansko uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila zadevna oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem, obveščena je bila tudi, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

☐ 3.2 oseba je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal;

ALI

☐ 3.3 osebi je bila odločba vročena dne … (dan. mesec. leto) in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno prouči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in

☐ oseba je izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe;

ALI

☐ oseba v ustreznem roku ni zahtevala ponovnega sojenja ali ni vložila pritožbe;

ALI

☐ 3.4 osebi odločba ni bila osebno vročena, ampak

– bo osebi ta odločba osebno vročena nemudoma po predaji, in

– bo oseba po vročitvi odločbe izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno prouči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in

– bo oseba obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, tj. v … dneh.

4. Če ste označili polje v točki 3.1b, 3.2 ali 3.3 zgoraj, prosimo, da navedete informacije o tem, kako je bil izpolnjen zadevni pogoj:

……
……

Polje (e)

Zadevna kazniva dejanja

Opomba:

Odreditveni pravosodni organ v skladu z opredelitvijo kaznivega dejanja po kazenskem pravu odreditvene države članice odloči, ali kaznivo dejanje spada v eno od 32 kategorij, za katere se ne uporablja preverjanje dvojne kaznivosti. Besedila nacionalnega prava ni treba vnašati v evropski nalog za prijetje ali ga priložiti. S tem se prepreči tudi nepotrebno prevajanje pravnih besedil.

Okoliščine primera morajo biti vedno v celoti opisane, vključno z vsemi ustreznimi informacijami, da lahko organi izvršitvene države presodijo o uporabi pravila specialnosti in o tem, ali obstajajo razlogi za neizvršitev, kot sta načelo *ne bis in idem* in zastaranje.

Predhodni postopek in obdobje po kazenskem postopku

– Vnesite **število** zadevnih **kaznivih dejanj**.

  – Pri opisanih bodite dosledni.

  – Kadar se odločate, ali vključiti tudi stranska kazniva dejanja, upoštevajte opombe iz priročnika o stranskih kaznivih dejanjih (oddelek 2.3).

– Natančno pojasnite **dejansko stanje**, ki upravičuje evropski nalog za prijetje:

  – osredotočite se na dejansko stanje, ki se nanaša na osebo, ki naj bo predana.

  – Vedno opišite potrebno dejansko stanje za navedeni namen (odgovorna oseba, vrsta udeležbe ali izvršitve, kraj, datum, količina, način, posledična škoda ali poškodba, namen, dobiček itd.).

  – Opis naj bo kratek povzetek in ne popoln prepis celotnih strani spisa. V bolj zapletenih primerih, predvsem kadar se uporabi pravilo dvojne kaznivosti (kazniva dejanja, ki niso navedena), pa je morda potreben daljši opis, da se navedejo glavni vidiki dejanskega stanja. V navedenih primerih vključite podatke, ki so **bistveni** za odločitev izvršitvenega organa o evropskem nalogu za prijetje, predvsem za opredelitev vseh morebitnih razlogov za neizvršitev ali za uporabo pravila specialnosti.

  – Če je kaznivih dejanj več, opišite dejansko stanje tako, da opis ustreza ustrezni pravni kvalifikaciji, če je mogoče.

  – Uporabljajte kratke in preproste stavke, ki jih je lahko prevesti.

  – Kratek opis bo uporaben tudi za nacionalni urad SIRENE pri vnosu razpisanih ukrepov v SIS.

– Navedite **<u>pravno kvalifikacijo</u>** kaznivega dejanja (katere določbe kazenskega prava krši). V evropski nalog za prijetje ni treba vnesti pravnih besedil. To bi zgolj zahtevalo nepotreben prevod.

– Če odreditveni organ kaznivo dejanje opredeli kot kaznivo dejanje s seznama 32 kaznivih dejanj, navedenih v nadaljnjem besedilu, in je zanj zagrožena najvišja zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj tri leta, mora označiti ustrezno polje na seznamu.

– Priporoča se, da se za en evropski nalog za prijetje ene osebe uporabi le en obrazec, kadar je to mogoče. Če zajema več kaznivih dejanj, je treba jasno navesti (na primer z uporabo označb „kaznivo dejanje 1“, „kaznivo dejanje 2“, „kaznivo dejanje 3“ ...), katero odkljukano polje se nanaša na katero kaznivo dejanje (glej zlasti polje (b)). Upoštevajte, da SIS omogoča vnos le enega razpisa ukrepa za prijetje. Kljub temu je mogoče enemu razpisu ukrepa za prijetje pripeti več kot en evropski nalog za prijetje.

– Če ista država izda več evropskih nalogov za prijetje iste osebe, se ti ne štejejo kot konkurenčni nalogi.

(e) Kazniva dejanja:

Ta nalog se nanaša na skupno: ..... kaznivih dejanj.

Opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in vrsto udeležbe zahtevane osebe pri kaznivem dejanju: ***Opomba: če gre za na primer tri kazniva dejanja, je treba zaradi jasnosti opise kaznivih dejanj oštevilčiti z 1, 2 in 3. Uporabljajte kratke stavke, kljub temu pa navedite popoln opis dejanskega stanja. Bodite natančni.***

……..…….

Vrsta in pravna kvalifikacija kaznivega dejanja in zakonska določba/predpis, ki se uporablja:
Opomba: vnesite pravno kvalifikacijo kaznivega dejanja in navedite, katere določbe nacionalnega prava, ki se uporablja, krši.

.....
.....

I. Če ustreza, označite eno ali več naslednjih kaznivih dejanj, za katera je po pravu odreditvene države članice zagrožena najvišja zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj treh let, kot je določeno po pravu odreditvene države članice:

- o pripadnost kriminalni združbi;
- o terorizem;
- o trgovina z ljudmi;
- o spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- o nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi;
- o nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi;
- o korupcija;
- o goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropskih skupnosti v smislu Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995;
- o pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;
- o ponarejanje denarja, vključno z eurom;
- o kazniva dejanja računalniške kriminalitete;
- o kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi vrstami in ogroženimi rastlinskimi vrstami in sortami;
- o omogočanje nezakonitega vstopa in bivanja;
- o umor, huda telesna poškodba;

- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;
- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;
- rasizem in ksenofobija;
- organiziran ali oborožen rop;
- nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;
- goljufanje;
- izsiljevanje in prisiljenje;
- ponarejanje in piratstvo izdelkov;
- ponarejanje upravnih dokumentov in trgovanje z njimi;
- ponarejanje plačilnih sredstev;
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti;
- nedovoljena trgovina z jedrskimi ali radioaktivnimi snovmi;
- trgovina z ukradenimi vozili;
- posilstvo;
- požig;
- kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče;
- ugrabitev zrakoplova/ladje;
- sabotaža.

II. Podroben opis kaznivih dejanj, ki niso zajeta v oddelku I zgoraj: ***Opomba: v oddelku II ni treba znova navajati tistega, kar je že opisano v točki (e). Potreben je le podroben opis, nacionalne zakonodaje ni treba navajati.***

Če so okoliščine že navedene zgoraj, jih ne navajajte znova. Ne vstavljajte pravnih besedil, če so okoliščine že jasno navedene zgoraj; to polje uporabite le, če se uporablja dvojna kaznivost in morate navesti več podrobnosti o okoliščinah, kot so že navedene zgoraj. Sodnik, ki preverja dvojno kaznivost, ne potrebuje pravnega besedila, seznanjen mora biti le s točnimi okoliščinami primera, čeprav nekatere sodne oblasti vseeno zahtevajo izvode pravnega besedila.

…….....
.....

Polje (f)

Druge okoliščine, pomembne za zadevo (neobvezen podatek)

Opomba:

Tega polja ni treba izpolniti.

Lahko se uporabi za navedbe o ekstrateritorialnosti, prekinitvi zastaranja in drugih posledicah kaznivih dejanj. Po navadi ni treba navesti prekinitve zastaranja, vendar bi lahko bila takšna navedba koristna pri kaznivih dejanjih, ki so bila storjena pred dalj časa.

Uporabi se lahko tudi, kadar se glede izvršitve evropskega naloga za prijetje pričakujejo posebne okoliščine in bi navedba nadaljnjih informacij olajšala izvršitev evropskega naloga za prijetje, kljub možnostim neposredne komunikacije, na primer:

- opombe glede omejevanja stikov s tretjimi osebami po prijetju, navedbe, da obstaja nevarnost uničenja dokazov ali nevarnost ponovitve kaznivega dejanja;

- navedba okoliščin, zaradi katerih je na podlagi Okvirnega sklepa 2008/909 verjetno, da bi lahko bila zahtevana oseba kasneje premeščena na prestajanje morebitne zaporne kazni v izvršitveno državo članico, na podlagi člena 5(3) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje (na primer zato, ker ima v izvršitveni državi članici prebivališče, zaposlitev, družinske vezi itd.);

- prošnja za soglasje na podlagi člena 27(4) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje;

- druge prošnje za pravosodno sodelovanje, na primer evropski preiskovalni nalog, ki naj se izvršijo hkrati;

- razmerje do drugih evropskih nalogov za prijetje;

- sporazumi glede sočasnih evropskih nalogov za prijetje, ki so jih sklenili odreditveni organi, da izvršitveni organ takoj izve zanje in jih lahko upošteva, zlasti sporazume, ki so bili sklenjeni na koordinacijskih sestankih na Eurojustu;

- informacije o odvetniku v odreditveni državi, ki lahko pomaga odvetniku v izvršitveni državi (izbrani odvetnik ali postavljen po uradni dolžnosti), v skladu z Direktivo 2013/48/EU;

- informacije o katerih koli predhodnih nadzornih ukrepih (kršitvi nadzornih ukrepov), v skladu s členom 22 okvirnega sklepa 2009/829/PNZ.

(f) Druge okoliščine, pomembne za zadevo (neobvezen podatek):

(<u>OPOMBA</u>: lahko obsega navedbe o ekstrateritorialnosti, prekinitvi zastaranja in drugih posledicah kaznivih dejanj).

…….....

.....

Polje (g)

Zaseg

Opomba:

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za izvedbo kazenskega pregona)

– Na kratko opišite zahtevani predmet (na primer prenosni telefon, prenosni računalnik, tablico, orožje, osebni dokument, potovalni dokument itd.). Če se tovrstno sodelovanje ne zahteva, napišite „Ni relevantno.“.

– Na primer, opišite orožje, za katero se zahteva zaseg.

– Po možnosti je treba navesti podatke o ločenem evropskem preiskovalnem nalogu ali sklepu o zasegu.

– Polje (g) se ne nanaša na osebne predmete; navedite predmete, ki bi lahko bili navedeni kot dokaz, na primer prenosni računalnik, osebni dokumenti ali prenosni telefoni, da se omogoči zaseg predmetov.

(g)	Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev predmetov, ki se morda potrebujejo kot dokaz: Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev predmetov, ki jih je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem: Opis predmetov (in kraj) (če je znan): ....

Polje (h)

Opomba:

Alinee so bile spremenjene v polja – ustrezno označite. Če pravo ne dovoljuje dosmrtnega zapora, navedite „Ni relevantno.“.

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za izvedbo kazenskega pregona)

– Označite polje, če je relevantno.

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje se izda za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

– Označite polje, če je relevantno.

(h) Za kazniva dejanja, na podlagi katerih je bil ta nalog izdan, je zagrožen oziroma je bil izrečen dosmrtni zapor ali dosmrtni ukrep, ki vključuje odvzem prostosti:

pravni sistem odreditvene države članice omogoča preizkus izrečene kazni ali ukrepa – na zahtevo ali vsaj po 20 letih –, katerega cilj je neizvršitev te kazni ali ukrepa,

in/ali

pravni sistem odreditvene države članice omogoča uporabo ukrepov pomilostitve, do katerih je oseba upravičena po pravu ali praksi odreditvene države članice, katerih cilj je neizvršitev te kazni ali ukrepa.

Polje (i)

Podatki o odreditvenem organu

Opomba:

– Ime in priimek njegovega predstavnika: v različne jezikovne različice se bo vključilo sklicevanje na pooblaščeno osebo pravosodnega organa.

– Vnesite naslov odreditvenega organa.

– Vnesite telefonsko številko, številko telefaksa ali elektronski naslov odreditvenega organa, po možnosti kontaktni podatek, s katerim je mogoče organ doseči 24 ur na dan.

– Kontaktni podatki za praktične rešitve: če je mogoče, navedite ime in priimek ter kontaktne podatke pravosodnega uradnika, ki zna tuji jezik.

(i) Pravosodni organ, ki je izdal nalog:
Uradni naziv:.....

Ime in priimek njegovega predstavnika: .....

Delovno mesto (naziv/položaj): .....

Referenčna številka: .....
Naslov: .....

Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) [...].....
Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) [...] .....
E-naslov: ***Opomba: navedite uradni naslov elektronske pošte, ki se redno preverja.*** .....
Kontaktni podatki osebe, na katero se je mogoče obrniti za potrebne praktične dogovore o predaji: .....

Kontaktni podatki centralnega organa

Kadar je centralni organ odgovoren za pošiljanje in upravno prejemanje evropskega naloga za prijetje:

Naziv centralnega organa: .....

.....

Kontaktna oseba, če je opredeljena (naziv/položaj ter ime in priimek):.....

.....

Naslov:…….....

…….....

Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) [...] .....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) [...] .....

E-naslov: .....

Podpis in podatki o odreditvenem pravosodnem organu

Opomba:

– To je lahko pravosodni organ ali na primer sodni tajnik, ki podpisuje v imenu sodišča.

Podpis odreditvenega pravosodnega organa in/ali njegovega predstavnika:

…….....

Ime in priimek:

…….....

Delovno mesto (naziv/položaj): .....

Datum: .....

Uradni žig (če je na voljo) ***Opomba: to je uradni žig odreditvenega organa v skladu z notranjim pravom. Vedno uporabite, če je na voljo.***

PRILOGA IV: JEZIKI, KI SO SPREJEMLJIVI ZA DRŽAVE ČLANICE OB PREJEMU EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

V skladu s členom 8(2) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje so države članice dale naslednje izjave v zvezi z jeziki, ki so za njih sprejemljivi ob prejemu evropskega naloga za prijetje:

Avstrija:	nemški ali drug jezik po načelu vzajemnosti (dopušča prejem evropskega naloga za prijetje v uradnem jeziku države članice, ki tudi dopušča prejem evropskega naloga za prijetje, ki ga avstrijski pravosodni organi izdajo v nemškem jeziku)
Belgija:	francoski, nizozemski, nemški jezik
Bolgarija:	bolgarski jezik
Ciper:	grški, turški, angleški jezik
Češka republika:	češki jezik; v primeru Slovaške republike sprejme evropske naloge za prijetje v slovaškem jeziku ali s priloženim prevodom v slovaški jezik, v primeru Avstrije pa sprejme evropske naloge za prijetje v nemškem jeziku.
Danska:	danski, angleški, švedski jezik
Estonija:	estonski ali angleški jezik
Finska:	finski, švedski, angleški jezik
Francija:	francoski jezik
Nemčija:	uporablja načelo vzajemnosti (dopušča prejem evropskega naloga za prijetje v uradnem jeziku države članice, ki tudi dopušča prejem evropskega naloga za prijetje, ki ga nemški pravosodni organi izdajo v nemškem jeziku)
Grčija:	grški jezik
Madžarska:	madžarski jezik ali prevod evropskega naloga za prijetje v madžarski jezik. V primeru držav članic, ki evropskih nalogov za prijetje ne sprejemajo izključno v svojem jeziku ali enem od svojih uradnih jezikov, sprejme evropski nalog za prijetje v angleškem, francoskem ali nemškem jeziku ali s priloženim prevodom v enega od navedenih jezikov.
Irska:	irski ali angleški jezik oziroma jezik, ki ga lahko določi ministrstvo za pravosodje, ali evropski nalog za prijetje s prevodom v irski ali angleški jezik
Italija:	italijanski jezik

Latvija:	latvijski, angleški jezik
Litva:	litovski, angleški jezik
Luksemburg:	francoski, nemški, angleški jezik
Malta:	malteški, angleški jezik
Nizozemska:	nizozemski, angleški ali kateri koli drug uradni jezik Evropske unije, če se hkrati priloži prevod v angleški jezik
Poljska:	poljski jezik
Portugalska:	portugalski jezik
Romunija:	romunski, francoski ali angleški jezik
Slovaška:	slovaški jezik ali na podlagi predhodno sklenjenih dvostranskih sporazumov nemški jezik za Avstrijo, češki za Češko republiko in poljski jezik za Poljsko
Slovenija:	slovenski in angleški jezik
Španija:	španski jezik. Če je evropski nalog za prijetje izdan z razpisom ukrepa v SIS, bo izvršitveni pravosodni organ poskrbel za prevod, če nalog ni v španskem jeziku.
Švedska:	švedski, danski, norveški, angleški jezik ali prevod v enega od teh jezikov.

PRILOGA V: SEZNAM SODB SODIŠČA EVROPSKE UNIJE (SODIŠČA EU) V ZVEZI Z OKVIRNIM SKLEPOM O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE

C-303/05, Advocaten voor de Wereld (sodba z dne 3. maja 2007)

C-66/08, Kozłowski (sodba z dne 17. julija 2008)

C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea (sodba z dne 12. avgusta 2008)

C-388/08 PPU, Leymann in Pustovarov (sodba z dne 1. decembra 2008)

C-123/08, Wolzenburg (sodba z dne 6. oktobra 2009)

C-306/09, I.B. (sodba z dne 21. oktobra 2010)

C-261/09, Mantello (sodba z dne 16. novembra 2010)

C-192/12 PPU, West (sodba z dne 28. junija 2012)

C-42/11, Lopes da Silva Jorge (sodba z dne 5. septembra 2012)

C-396/11, Radu (sodba z dne 29. januarja 2013)

C-399/11, Melloni (sodba z dne 26. februarja 2013)

C-168/13PPU, Jeremy F. (sodba z dne 30. maja 2013)

C-237/15 PPU, Lanigan (sodba z dne 16. julija 2015)

C-463/15, A. (sklep z dne 25. septembra 2015)

C-404/15 in C-659/15 PPU, združeni zadevi Aranyosi in Căldăraru (sodba z dne 5. aprila 2016)

C-108/16 PPU, Dworzecki (sodba z dne 24. maja 2016)

C-241/15, Bob-Dogi (sodba z dne 1. junija 2016)

C-294/16 PPU, JZ (sodba z dne 28. julija 2016)

C-182/15, Petruhhin (sodba z dne 6. septembra 2016)

C-452/16 PPU, Poltorak (sodba z dne 10. novembra 2016)

C-477/16 PPU, Kovalkovas (sodba z dne 10. novembra 2016)

C-453/16 PPU, Özçelik (sodba z dne 10. novembra 2016)

C-640/15, Vilkas (sodba z dne 25. januarja 2017)

V obravnavi:

C-579/15, Popławski

C-473/15, Schotthöfer & Steiner

C-191/16, Pisciotti

C-367/16, Piotrowski

C-496/16, Aranyosi

PRILOGA VI: SODBE SODIŠČA EU GLEDE NAČELA *NE BIS IN IDEM*

C-187/01 in C-385/01, združeni zadevi Gözütok in Brügge (sodba z dne 11. februarja 2003)

Načelo *ne bis in idem*, kot ga določa člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, se enako uporablja v postopkih odstopa od pregona, ki se obravnava v zadevah v postopkih v glavni stvari, v katerih je državno tožilstvo države članice brez posredovanja sodišča zaključilo kazenski postopek, ki je bil uveden v zadevni državi, potem ko je obdolženec izpolnil določene obveznosti in zlasti ko je plačal denarni znesek, ki ga je določilo državno tožilstvo.

C-469/03, Miraglia (sodba z dne 10. marca 2005)

Načelo *ne bis in idem*, določeno v členu 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, se ne uporabi za odločbo sodnih organov ene države članice, ki določa, da je zadeva zaključena, po tem, ko je državno tožilstvo odločilo, da ustavi pregon iz enega samega razloga, da je bil v drugi državi članici zoper istega obdolženca za ista dejanja začet kazenski pregon, in to brez vsakega odločanja po temelju.

C-436/04, Van Esbroeck (sodba z dne 9. marca 2006)

1. Načelo *ne bis in idem* iz člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma je treba uporabiti v kazenskem postopku, ki je bil v državi pogodbenici uveden za dejanja, za katera je bil obdolženec že obsojen v drugi državi pogodbenici, čeprav Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma ob razglasitvi omenjene sodbe v tej državi še ni veljala, pod pogojem, da je veljala v zadevnih državah pogodbenicah takrat, ko je sodišče v drugem postopku presojalo pogoje za uporabo načela *ne bis in idem*.

2. Člen 54 iste konvencije se mora razlagati tako, da je upoštevno merilo za uporabo omenjenega člena merilo istovetnosti dejanj v smislu obstoja celote med seboj neločljivo povezanih dejanj, ne glede na pravno kvalifikacijo teh dejanj ali pravno zavarovan interes; kaznivi dejanji izvoza in uvoza istih prepovedanih drog, ki sta preganjani v različnih državah pogodbenicah, je treba načeloma šteti za „ista dejanja“ v smislu tega člena 54, dokončna presoja o tem pa pripada pristojnim nacionalnim sodiščem.

C-467/04, Gasparini in drugi (sodba z dne 28. septembra 2006)

1. Načelo *ne bis in idem*, uzakonjeno v členu 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, se uporablja glede odločitve sodišča države pogodbenice v kazenskem postopku, s katero je bil obdolženec pravnomočno oproščen zaradi zastaranja kaznivega dejanja, ki je predmet pregona.

2. To načelo ne velja za druge osebe kot le za tiste, glede katerih je bil sodni postopek v državi pogodbenici pravnomočno končan.

3. Kazensko sodišče države pogodbenice ne more obravnavati blaga, kot da je v prostem prometu na njenem ozemlju le na podlagi dejstva, da je kazensko sodišče druge države pogodbenice glede istega blaga ugotovilo, da je kaznivo dejanje tihotapljenja zastaralo.

4. Dajanje blaga na trg v drugi državi članici po uvozu v državo članico, v kateri je bila izrečena oprostitev, je ravnanje, ki je lahko del „istih dejanj“ v smislu člena 54 Konvencije.

C-150/05, van Straaten (sodba z dne 28. septembra 2006)

1. Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma je treba razlagati tako, da:

   – je upoštevno merilo za uporabo omenjenega člena merilo istovetnosti dejanj v smislu obstoja celote med seboj neločljivo povezanih dejanj, ne glede na pravno kvalifikacijo teh dejanj ali pravno zavarovani interes;

   – kar zadeva kazniva dejanja, povezana z mamili, ni potrebno, da sta količini obravnavane droge v dveh zadevnih državah pogodbenicah ali osebe, ki naj bi domnevno sodelovale pri dejanjih v teh dveh državah, identične;

   – je treba kaznivi dejanji izvoza in uvoza istih prepovedanih drog, ki sta preganjani v različnih državah pogodbenicah te konvencije, načeloma šteti za „ista dejanja“ v smislu tega člena 54, dokončna presoja o tem pa pripada pristojnim nacionalnim sodiščem.

2. Načelo *ne bis in idem*, uzakonjeno v členu 54 te konvencije, se uporablja za odločbo sodnih organov države pogodbenice, na podlagi katere je obtoženec pravnomočno oproščen zaradi pomanjkanja dokazov.

C-288/05, Kretzinger (sodba z dne 18. julija 2007)

1. Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma je treba razlagati tako, da:

   – je upoštevno merilo za uporabo navedenega člena merilo istovetnosti dejanj v smislu obstoja celote med seboj neločljivo povezanih dejanj, ne glede na pravno kvalifikacijo teh dejanj ali pravno zavarovani interes;

   – dejstva prevzema tujega pretihotapljenega tobaka v eni državi pogodbenici in uvoza ter posesti tega tobaka v drugi državi članici, ki so opredeljena z okoliščino, da je obtoženi, ki je bil v kazenskem postopku v dveh državah pogodbenicah, imel od začetka, po prvem prevzemu, namen prepeljati tobak proti končni destinaciji skozi več držav pogodbenic, pomenijo ravnanja, ki lahko sodijo pod pojem „ista dejanja“ v smislu navedenega člena 54. Končno presojo v zvezi s tem imajo pristojna nacionalna sodišča.

2. V smislu člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma je kazen, ki je izrečena pred sodiščem države pogodbenice, „izvršena“ ali „v postopku izvrševanja“, če je bil obtoženec obsojen na pogojno zaporno kazen.

3. V smislu člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma se kazen, ki je bila izrečena pred sodiščem države pogodbenice, ne sme upoštevati kot „izvršena“ ali „v postopku izvrševanja“, če je bil obtoženec za kratek čas v policijskem pridržanju in/ali priporu, in je treba v skladu s pravom države, v kateri je bila izrečena obsodba, ta odvzem prostosti všteti v poznejše izvrševanje zaporne kazni.

4. Dejstvo, da država članica, v kateri je bila oseba pravnomočno obsojena po nacionalnem pravu, lahko izda evropski nalog za prijetje zaradi odvzema prostosti tej osebi, da bi se izvršila ta sodba na podlagi okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje, nima vpliva na razlago pojma „izvrševanje“ v smislu člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma.

C-367/05, Kraaijenbrink (sodba z dne 18. julija 2007)

Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma je treba razlagati tako, da:

– je upoštevno merilo za uporabo omenjenega člena merilo istovetnosti dejanj v smislu obstoja celote med seboj neločljivo povezanih dejanj, ne glede na pravno kvalifikacijo teh dejanj ali pravno zavarovani interes;

– se različna dejanja, ki zajemajo med drugim po eni strani hrambo denarnih zneskov, ki izvirajo iz trgovanja s prepovedanimi drogami, v državi pogodbenici in po drugi strani razpečevanje tako pridobljenega denarja po menjalnicah v drugi državi pogodbenici, ne morejo šteti kot „ista dejanja“ v smislu člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma le zaradi tega, ker pristojni nacionalni organ ugotovi, da ta dejanja povezuje isti naklep za storitev kaznivega dejanja;

– ta nacionalni organ mora presoditi, ali je stopnja istovetnosti in povezanosti med vsemi primerljivimi okoliščinami taka, da je mogoče glede na zgoraj navedeno upoštevno merilo ugotoviti, da gre za „ista dejanja“ v smislu člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma.

C-297/07, Bourquain (sodba z dne 11. decembra 2008)

Načelo *ne bis in idem*, uzakonjeno v členu 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, se uporablja za kazenski postopek, ki se je začel v državi pogodbenici zaradi dejanj, zaradi katerih je bil obtoženi že pravnomočno obsojen v drugi državi pogodbenici, tudi če v skladu s pravom države, v kateri je bil obsojen, kazen, ki mu je bila naložena, zaradi postopkovnih posebnosti, kot so te, navedene v postopku v glavni stvari, nikoli ni mogla biti takoj izvršena.

C-491/07, Turanský (sodba z dne 22. decembra 2008)

Načelo *ne bis in idem*, določeno v členu 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, ne velja za odločbo, s katero je organ države pogodbenice po vsebinski presoji zadeve, ki mu je bila predložena, odredil, pred ovadbo osebe, osumljene storitve

kaznivega dejanja, ustavitev kazenskega pregona, če s to odločbo o ustavitvi v skladu z nacionalnim pravom te države ni pravnomočno ustavljen kazenski postopek in tako ta odločba ne pomeni ovire za to, da bi se v tej državi članici za ista dejanja začel nov kazenski pregon.

C-398/12, M (sodba z dne 5. junija 2014)

Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma je treba razlagati tako, da je treba sklep o ustavitvi postopka, ki v državi pogodbenici, ki je ta sklep izdala, pomeni oviro, da bi se za ista dejanja začel nov kazenski pregon zoper osebo, na katero se ta sklep nanaša, razen v primeru novih dejstev in/ali dokazov zoper to osebo, šteti kot odločbo, s katero je bil sodni postopek pravnomočno končan v smislu tega člena, ki pomeni oviro za to, da bi se začel nov pregon zaradi istih dejstev in zoper isto osebo v drugi državi podpisnici konvencije.

C-261/09, Mantello (sodba z dne 16. novembra 2010)

Za namene izdaje in izvršitve evropskega naloga za prijetje je pojem „ista dejanja“ iz člena 3(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami samostojen pojem prava Unije.

V primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari – v katerem je odreditveni pravosodni organ v odgovor na zahtevo za predložitev informacij, ki jih je v smislu člena 15(2) tega okvirnega sklepa zahteval izvršitveni pravosodni organ, v skladu s svojim nacionalnim pravom in ob upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz pojma „ista dejanja“, kot je določen v členu 3(2) tega okvirnega sklepa, izrecno ugotovil, da prejšnja sodba, izdana v njegovem pravnem redu, ni pomenila pravnomočne sodbe, ki bi zajemala dejanja, navedena v njegovem nalogu za prijetje, in da torej ni preprečevala pregona, določenega v navedenem nalogu za prijetje – izvršitveni pravosodni organ nima nobenega razloga, da bi v povezavi s to sodbo uporabil razlog za obvezno neizvršitev iz navedenega člena 3(2) okvirnega sklepa.

C-129/14 PPU, Spasic (sodba z dne 27. maja 2014)

1. Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, ki uporabo načela *ne bis in idem* pogojuje s tem, da je bila v primeru obsodbe kazen „izvršena“ ali je „v postopku izvrševanja“, je v skladu s členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki zagotavlja to načelo.

2. Člen 54 te konvencije je treba razlagati tako, da zgolj na podlagi plačila denarne kazni, ki je bila osebi naložena z isto odločbo sodišča druge države članice kot zaporna kazen, ki še ni bila izvršena, še ni mogoče šteti, da je bila kazen izvršena ali da je v postopku izvrševanja v smislu te določbe.

C-486/14, Kossowski (sodba z dne 29. junija 2016)

Načelo *ne bis in idem* iz člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma v povezavi s členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da sklepa državnega tožilstva, s katerim se kazenski postopek konča in preiskava proti neki osebi dokončno ustavi – s pridržkom ponovne uvedbe postopka ali razveljavitve –, ne da bi bile naložene sankcije, ni mogoče šteti za pravnomočno odločbo v smislu teh členov, če je iz same obrazložitve tega sklepa razvidno, da ni bila opravljena podrobna preiskava, pri čemer nezaslišanje oškodovanca in morebitne priče kaže na to, da taka preiskava ni bila opravljena.

PRILOGA VII: STANDARDNI OBRAZEC ODLOČITVE O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE

Ta obrazec ne nadomešča niti odločitve o predaji, ki se pošlje v skladu s členom 22 Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, niti

– po potrebi in na zahtevo odreditvenega organa – celotnega besedila sodne odločbe o evropskem nalogu za prijetje.

<table>
<tr><td colspan="7">I. IDENTIFIKACIJA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE</td></tr>
<tr><td colspan="2">ODREDITVENA REF. ŠT.:</td><td colspan="2"></td><td>IZVRŠITVENA REF. ŠT.:</td><td colspan="2"></td></tr>
<tr><td colspan="4">ODREDITVENI ORGAN:</td><td colspan="2"></td><td>DATUM IZDAJE:</td></tr>
<tr><td colspan="2">IZVRŠITVENI ORGAN:</td><td colspan="3"></td><td colspan="2">ZAHTEVANA OSEBA</td></tr>
<tr><td colspan="2">DRŽAVLJANSTVO OSEBE</td><td colspan="3"></td><td colspan="2"></td></tr>
<tr><td colspan="7">II. KONČNA ODLOČITEV O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE</td></tr>
<tr><td colspan="7">REF. ŠT. ORGANA, ŠT. SODBE ALI ODLOČBE Z DNE</td></tr>
<tr><td colspan="7">-A- ☐ IZVRŠEN:</td></tr>
<tr><td>SOGLASJE ZAHTEVANE OSEBE (člen 13 OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)</td><td colspan="2">☐ DA
☐ NE</td><td>ODPOVED PRAVILU SPECIALNOSTI (člen 13(2) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)</td><td>☐ DA
☐ NE</td><td colspan="2">V PRIMERU DELNE PREDAJE NAVEDITE, ZA KATERA KAZNIVA DEJANJA SE EVROPSKI NALOG ZA PRIJETJE NE SPREJME:</td></tr>
<tr><td>TRAJANJE PRIPORA V IZVRŠITVENI</td><td>☐ PRIPOR</td><td colspan="2">ZAČETEK (DATUM/URA PRIJETJA):</td><td>SOJENJE V</td><td>☐</td><td>☐ NOVO OBVESTILO</td></tr>
</table>

<table>
<tr><td rowspan="2">DRŽAVI ČLANICI DO PREDAJE (člen 26 OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)</td><td></td><td>KONEC (DATUM/URA PREDAJE): [1]</td><td rowspan="2">ODSOTNOSTI (člen 4a OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)</td><td>DA</td><td>☐ NOVO SOJENJE
☐ NOBENO NI POTREBNO (zahteve na podlagi člena 4a so izpolnjene)</td></tr>
<tr><td colspan="2">☐ BREZ</td><td colspan="2">☐ NE</td></tr>
<tr><td rowspan="3">JAMSTVA
(člen 5 OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)</td><td colspan="2" rowspan="3">☐ PREIZKUS DOSMRTNE KAZNI
(člen 5(2) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)
☐ VRNITEV DRŽAVLJANA ALI PREBIVALCA IZVRŠITVENE DRŽAVE ČLANICE
(člen 5(3) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)</td><td rowspan="3">PRELOŽENO
(člen 24(1) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)</td><td rowspan="2">☐ DA</td><td>☐ ZARADI PREGONA V IZVRŠITVENI DRŽAVI ČLANICI</td></tr>
<tr><td>☐ ZARADI PRESTAJANJA KAZNI V IZVRŠITVENI DRŽAVI ČLANICI
SKUPNO TRAJANJE IZREČENE KAZNI</td></tr>
<tr><td colspan="2">☐ NE</td></tr>
</table>

[1] Ta opomba se v obrazcu znova navede: „Ta datum vpiše organ predaje, ko je datum znan. Vpiše ga lahko tudi sprejemni organ.“

ZAČASNA PREDAJA	☐ NE ☐ DA DO (DATUM) **(člen 24(2) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)**
1.1.1. OBVEZNI RAZLOGI ZA NEIZVRŠITEV:	***1.1.2. RAZLOGI NA PODLAGI NACIONALNE ZAKONODAJE:***
☐ **Načelo NE BIS IN IDEM *(člen 3(2)* OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE*)*** ☐ **MLADOLETNIK (člen 3(3) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)** ☐ **AMNESTIJA (člen 3(1) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)**	☐ **PROSIMO, NAVEDITE:**
III. OPOMBE:	

Kraj, datum in podpis pristojnega organa izvršitvene države članice

PRISTOJNEMU ORGANU V ODREDITVENI DRŽAVI ČLANICI

PRILOGA VIII: SEZNAM DRŽAV ČLANIC, KATERIH PRAVNI SISTEMI LAHKO OMOGOČAJO PREDAJO ZARADI KAZNIVIH DEJANJ, ZA KATERA JE ZAGROŽENA NIŽJA KAZEN OD PRAGA, DOLOČENEGA V ČLENU 2(1) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE, KADAR SO TAKA KAZNIVA DEJANJA STRANSKA GLEDE NA GLAVNA KAZNIVA DEJANJA V EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE[1]

Češka

Danska

Nemčija

Francija

Latvija

Litva

Madžarska

Avstrija

Slovenija

Slovaška

Finska

Švedska

[1] Seznam temelji na odgovorih dvajsetih držav članic na vprašalnik Komisije, vendar ne izraža nujno razmer v vseh državah članicah. Seznam vsebuje pregled držav članic, pri katerih je nekaj možnosti za predajo zaradi stranskih kaznivih dejanj. Opozoriti je treba, da je navedena možnost lahko odvisna od različnih dejavnikov, na primer dvojne kaznivosti, in od diskrecijske pravice izvršitvenega organa v vsakem posameznem primeru.

PRILOGA IX: OKVIRNI VZOREC OBVESTILA O PRAVICAH OSEB, PRIJETIH NA PODLAGI EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

PRILOGA II k Direktivi 2012/13/EU o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku[1]

Okvirni vzorec obvestila o pravicah oseb, prijetih na podlagi evropskega naloga za prijetje

Namen tega vzorca je pomagati nacionalnim organom pri pripravi obvestila o pravicah na nacionalni ravni. Države članice niso zavezane uporabiti tega vzorca. Pri pripravi obvestila o pravicah lahko države članice ta vzorec spremenijo zaradi uskladitve z nacionalnimi predpisi in dodajo druge koristne informacije.

A. PODATKI O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE

Pravico imate biti obveščeni o vsebini evropskega naloga za prijetje, na podlagi katerega ste bili prijeti.

B. POMOČ ODVETNIKA

Pravico imate do zaupnega pogovora z odvetnikom. Odvetnik je neodvisen od policije. Če potrebujete pomoč pri izbiri odvetnika, zaprosite policijo za pomoč in pomagali vam bodo. V nekaterih primerih je pomoč lahko brezplačna. Za dodatne informacije se obrnite na policijo.

C. TOLMAČENJE IN PREVAJANJE

Če ne govorite ali razumete jezika policije ali drugih pristojnih organov, imate pravico do brezplačne pomoči tolmača. Tolmač vam lahko pomaga pri pogovoru z vašim odvetnikom in mora ohraniti vsebino tega pogovora kot zaupno. Pravico imate do prevoda evropskega naloga za prijetje v jezik, ki ga razumete. V nekaterih primerih se vam lahko priskrbi ustni prevod ali povzetek.

[1] UL L 142, 1.6.2012, str. 1.

D. MOŽNOST SOGLASJA

Imate pravico izbire o tem, ali soglašate z izročitvijo državi, ki zahteva vaše prijetje. Soglasje bi pospešilo postopek. [Možni dodatek za nekatere države članice: V poznejšem delu postopka bo to odločitev morda težko ali celo nemogoče spremeniti.] Za dodatne informacije se obrnite na pristojne organe ali svojega odvetnika.

E. ZASLIŠANJE

Če z izročitvijo ne soglašate, imate pravico do zaslišanja pred pravosodnim organom.